2

COMPENDIVM PRIVILEGIORVM, ET GRATIARVM SOCIETATIS IESV.

ROMAE,

In Collegio eiusdem Societatis Anno Domini

M. D. LXXXIIII.

Cum facultate Superiorum.

IN COMPENDIVM PRIVILEGIORVM SOCIETATIS IESV.

PRAEFATIO.

CVM Societas nostra Dei benignitate ac Summorum Pontificum liberalitate satis instructa & ornata sit multis ac magnis gratijs & facultatibus, tam peculiariter ipsi concessis, quàm etiam alijs, quarum per Apostolicam communicationē amplissima accessio eidem facta est: operæ pretium fore iudicauimus, si, quæ præcipuæ nostroq. usui magis accomodatæ sunt, in compendium redigerentur. Quoniam uero iuxta litteras Apostolicas nullius priuilegij seu gratiæ hactenus concessæ vel in posterum concedendæ usus potest in Societate licitus esse nisi per solius Præpositi Generalis communicationem: iccirco suis in locis annotatum est, quænam gratiæ, quibus ac quatenus concessæ, aut limitatæ, vel etiam reseruatæ sint. Vbi vero nihil horū adscriptū fuerit, hoc ipso constare debet, gratias huiusmodi sicut sonant, concessas esse. Ceterum necessarium est vt modus gratijs vtendi, qui in plerisque communicationibus præscriptus est, diligentissime ab omnibus obseruetur. Porro nul-

lis alijs gratijs & priuilegijs, quacunque etiam communicatione Societati nostræ illa competant, quæ in hoc Compendio comprehensa non sint, ulli vnquam vti licebit: si tamen illorum usus alicubi necessarius fuerit, is à Præposito Generali impetrandus erit: aut si periculum in mora esset, censeatur Prouincialibus & Visitatoribus eo duntaxat in casu communicatus, dũmodo Societatis instituto non repugnet: qui nihilominus Præpos. Generalẽ de huiusmodi vsu, eiusq. causa quamprimũ poterunt, certiorem reddere tenebuntur. Deniq. nomine Prouincialium, Præpositorum, & Rectorum, quorum non raro in Compendio fit mentio, subintelligendi quoque sunt Viceprouinciales, Vicepræpositi ac Vicerectores, quãdo nimirum nullus est Prouincialis, Præpositus aut Rector, vel adeo longe abest, vt pro rei exigentia consuli non satis commode posit, qui omnes etiam nomine Superiorum in hoc Compendio significantur. Nam reliquis Residentiarum & Missionum Superioribus eorum Superiores à quibus vel mittuntur, vel sub quorum cura & directione viuunt, eas ex sibi concessis facultates iuxta Constitutiones communicare poterunt, quas pro ratione locorum, tẽporum & personarũ communicandas iudicabunt. De omnibus vero huius Compendij facultatibus illud in vniuersum intelligatur, vt quemadmodum ad Superiores pertinet suis subditis facultates communicare, vel communicatis, aut concessis etiam aliunde & à quouis, etiam à Præposito Generali

nerali, vel à Summo Pontifice, vtendi potestatem facere; ita eorumdem fore, illarum eis vsum, cum expedire iudicauerint, vel limitare, vel etiam omnino suspendere. Et quoniam in hoc Compendio sæpenumero fit mentio de Professis tum Societatis, tum aliorum Ordinum, aduertendum est iuxta diuersa Societatis priuilegia quidquid de illis dicitur, intelligi etiam debere de nostris qui tria vota simplicia post biennium emiserint, nisi forte aliquid aliquo in loco excipiatur. Postremo illud erit etiam aduertendum, in ijs facultatibus in quibus Concilium Tridentinũ circa earum vsum vel moderationem aliquid disponit, id suis locis fuisse adnotatum: In quibus autẽ nihil de Concilio dicitur, prouisũ fuisse intelligatur, ut liber nobis sit earum vsus.

COMPENDIVM PRIVILEGIORVM, ET GRATIARVM SOCIETATIS IESV.

ABSOLVTIO.

§. 1.

Mnes Confessarij Societatis habent facultatẽ absoluendi quoscunq; Christi fideles ad eos vndecunq; accedentes, eorum confessionibus diligenter auditis à quibuscunque peccatis etiam Sedi Apostolicæ reseruatis, & à quibuscunque sententijs, censuris, & pœnis Ecclesiasticis ex illis resultantibus, ijs exceptis, quæ in Bulla cœnæ Domini continentur. Paul. iij. in litteris Apostol. pag. 20. Et quãuis aliqui Ordinarij prætendũt prædictã facultatem quo ad casus per illos reseruatos nihil operari, immo ei esse derogatũ à Greg. xiij. iuxta ea, quæ in quadam epistola ad vnum ex eis missa, Illustrissimus Cardinalis Sancti Sixti subiungit in hæc verba, videlicet. Hac de re vbi Congregatio accurate egisset, deinde ad S.D.N. retulisset, illius Sanctitas

etiam de sententia Congregationis censuit; Ex facultatibus per Mare magnum, aliaue priuilegia regularibus concessa, factam eis non esse potestatem absoluendi in casibus sibi ab Episcopo reseruatis, &c. Nihilominus declarauit idem Greg. xiij. die 10. Maij. An 1583. non esse intentionis suæ quod per talem epistolam sit derogata dicta Societatis facultas, eamque quatenus opus sit de nouo confirmauit. Habetur in viuæ vocis oraculis pag. 131.

Hæc facultas addita extensione, de qua fit mētio Verbo Confessarius §. 2. communicatur omnibus Confessarijs à Superiorib. deputatis, & ab Ordinario loci iuxta formā Conc. Trid. sess. 23. cap. 15. de Reform. approbatis, præterquam respectu excommunicatorum generaliter ab homine, quos Superiores tantum, & ij, qui ab eis specialem licentiam obtinuerint, poterunt absoluere; excommunicatos autem nominatim ab homine, & illos Regulares, qui licentiam non habuerint extra suum Ordinem confitendi, ne Superiores quidē absoluēt.

Caueant autem Superiores ne in vsu huius facultatis Ordinarios offendant, simulque admoneāt pœnitentes absolutionem à censuris, si quam impendent, nihil eis prodesse in foro exteriori.

§. 2.

Possunt Cōfessarij Societatis absoluere eos, qui bona naufragantium rapuerint, iniuncta eis restitutione, vbi & quomodo ea fieri poterit.

rit. Gregor.xiij.die 18. Martij. 1584. in Viuæ vo.or.pag.133.

§.3.

Poteſt Præpoſitus Generalis per ſe, vel per alios abſoluere quoſcunque ab hæreſi in foro conſcientiae. Conceſſit Iulius iij. Viuæ vocis oraculo primum, vt in Viuae vo.or. pag.9. Deinde per Breue in litteris Apoſt.pag.66. Confirmauit vero & de nouo conceſſit Greg. xiij. die 18. Martij 1584. pro reliquis orbis partibus, Hiſpania excepta, in Viuæ vocis oraculis. pag.132.

Communicatur Prouincialibus, ſed extra Hiſpaniam, vt habet priuilegium, cum poteſtate vt re mature conſiderata, quando ſibi videbitur in domino expedire, in caſibus particularibus poßint id alijs communicare.

§.4.

Facultatem abſoluendi quoſcunq. à lectione librorum prohibitorum in ijs locis vbi poſſumus abſoluere ab hæreſi; conceſſit Gregorius xiij. die 6. Nouẽbris, anno Domini 1583. prout in Viuæ vo.or.pag. 132.

Conceditur omnibus Superioribus, & ijs, quibus ipſi communicauerint, ſed ſi libri prohibiti editi ſint ad ſtabilienda dogmata hæretica, non poterunt communicare hanc facultatem niſi in caſibus particularibus perſpectis circunſtantijs.

In ijs vero Prouincijs, in quibus ex peculiari concessione amplior esset facultas, liber permittitur illius vsus.

§. 5.

Qui mittuntur ad triremes possunt absolui per nostros à quibuscunq. casibus, sicut in articulo mortis. Pius. iiij. in Vi. vo. oraculis. pag. 301.

Hæc facultas absoluendi damnatos ad triremes omnibus Superioribus communicatur, & ijs quibus ipsi commiserint. Quod autem attinet ad casus Bullæ Cœnæ, videantur quæ inferius dicũtur in Verb. Bulla Cœna. Idque in sequentibus. §§. quoad eosdem casus etiam obseruetur.

§. 6.

Ij, qui sub Obedientia, & correctione Societatis degunt, possunt absolui per Præpositum Generalem, & alios, quos ipse deputauerit, ab omnibus peccatis ante, vel post ingressum Societatis commissis, & ab omnibus Ecclesiasticis, & secularibus sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine latis, præterquam ab his quatuor, quae in bulla Sixti iiij. continentur, nempe relapsus in hæresim, schisma, litterarum Apost. falsificatio, & delatio prohibitorum ad infideles, de quibus in Monumentis Minorum. fol. 143. Volẽtes tamen ingredi Societatem, & absolui, vt præfertur, reincidunt in pristinas sẽtẽtias, nisi mox ingredi, & per-

actis

actis experientijs secundum Constitutiones Societatis, vota emittere parati sint, etiam si super hoc induciæ eis à prælatis Societatis concedantur. Paul. iij. in litteris Apost. pag. 32. & seq.

Communicatur hæc facultas Superioribus, & ijs quibus ipsi commiserint excepta hæresi, & apostasia ab Ecclesia incursis post ingressum in Societatem, quæ Præposito Generali reseruantur.

§. 7.

Absoluendi ab hæresi, & à relapsu etiam in hæresim eos omnes, qui sub Societatis obedientia viuunt, si quis (quod Deus auertat) in eam incideret, etiam in Hispania, facultatem concessit Grego. xiij. die 18. Martij. 1584. vt in Viuæ vo. or. pag. 133.

§. 8.

Facultate cõcessa Minoribus de obseruãtia Vltramontanis, possunt Præpositus Generalis, ac Prouinciales Societatis Vltramontani absoluere nostros Vltramontanos, sibi subditos, & dispensare cum eis, quoties opus fuerit à relapsu in hæresim, aut apostasiam, & eorum pœnas à iure constitutas commutare augendo, vel minuendo, pensatis qualitate, & quantitate, alijsque debitis circunstantijs; dummodo talium relapsorum crimina publica, & notoria apud seculares non sint, vt ex hoc scandalum oriri possit. Alex. vj. in Monum. Mino. fol. 70. conceß. 164. & refertur quanquam nõ

satis

ſatis plene in Comp. eorundem. Verb. Abſolutio ord. quo ad fratres. §. 18.

Si quis ex noſtris (quod Deus auertat) indigeret abſolutione, de qua proximo, & præcedenti. §. agitur, quando res non eſt dubia, facultas abſoluendi reſeruatur Præpoſito Generali: Sed ne pœnitẽs cogatur tamdiu ſine abſolutione manere, communicatur Præpoſitis Prouincialibus, ita tamen vt moneatur pœnitens manere ſub pœna peccati mortalis integram obligationem, vel ſe Præpoſito Generali præſentandi, vel rem eidem manifeſtandi, eo modo, qui ſeruata ſigilli integritate, Prouinciali videbitur.

§. 9.

Iuxta conceſſionem eiuſdem Alex. vj. quę habetur in Supplemento Minor. fol. 99. conceſs. 358. & refertur in eorumdem Comp. d. Verb. Abſolutio Ord. quo ad fratres §. 19. Prępoſitus Generalis, ac Prouinciales poſſunt abſoluere noſtros, qui exiſtentes in ſæculo incurriſſent cenſuram Eccleſiaſticam propter delationem lignaminum, ſeu ferramentorum ad partes infidelium.

Hæc facultas communicatur omnibus Superioribus, & alijs Confeſſarijs, quib. ipſi indicauerint.

§. 10.

Per Priuilegium Benedictinis conceſſum, vt in Manuſcriptis fol. 38. poſſunt Præpoſiti Domorum, ac Rectores abſoluere omnes, qui

in Societate proposuerũt perpetuum Deo reddere famulatum à quibuscunque peccatis, & quacunque sententia excommunicationis, suspensionis, & interdicti, etiã si talia forent, propter quæ Sedes Apostolica esset consulenda, præmissa ex parte eorum satisfactione, & imposita eis per eos pœnitentia.

Hæc facultas communicatur Superioribus in ea nominatis, præterquam in his, quæ excepta fuerunt supra §. 6. 7. & 8.

§. 11.

Declarat Summus Pontifex non esse, nec fore vnquam mentis suæ, aut Sedis Apost. vt personę Societatis absq. expressa Superioris eiusdem Societatis licentia vtantur facultatibus, quæ in Iubilæis, bullis Cruciatę, Confessionalibus, aut alijs quibusuis Apostolicis indultis, quæ Communitatibus, aut priuatis personis, aut pijs locis quomodocunque aliter hucusq. concessa sunt, aut in posterum concedentur, etiam si in illis expresse indulgeatur, vt omnes Regulares, etiam Mẽdicantes eiusmodi facultatibus vti possint. Si quando autem vsus aliquarũ ex huiusmodi facultatibus personis dicta Societate à Superioribus eiusdem Societatis concedetur, nulli earum licere nisi intra numerum eorum, qui ad confessiones personarum eiusdem Domus, aut Collegij audiendas deputati sunt confessarium eligere, nisi ratione itineris, aut alia de causa ab eisdem Supe-

rioribus, alijs Confessarijs intra, aut extra Societatem confitendi facultas ad id specialiter daretur, secusque facta irrita, & inania esse decernit. Gregor. xiij. in Litteris Apost. pag. 141. & seq. Vide plura in hanc sententiam Verb. Gratiarum vsus §. 2.

Superiores poterunt licentiam nostris concedere ad vsum prædictarum facultatum, quo ad casus reseruatos, & reliqua, si quando videbuntur concedenda, & quod ad indulgentias attinet, Vide infra Verb. Indulgentiæ ad finem.

Qualiter Superiores possint per seipsos absoluere subditos ab omnibus, à quibus Episcopi possunt absoluere clericos, & laicos sibi subditos, etiam ex vi Concilij Trident. Vide infra Verb. Prælati §. 3.

Quoad modum absoluendi ab excommunicatione in foro conscientiæ, Vide infra in Verb. Excommunicatio §. 2. & quod facultates hoc verbo contentæ, quæ Bullæ Cœnæ repugnant, hodie perseuerent. Vide Verb. Bulla Cœnæ §. 2.

Quæ vero hic dicuntur de absolutione à censuris quoad externos, intelligantur de absolutione in Sacramento pœnitentiæ.

Aedificia.

§. 1.

Conceditur Societati facultas ædificandi, & recipiẽdi Collegia, Domus, Ecclesias, & Oratoria in quibuscunque mundi partibus, & inhibetur, ac mandatur omnibus: & singulis Archie-

Archiepiscopis, Episcopis, alijsque Ecclesiarũ Prælatis, & locorum Ordinarijs, ac quibusuis alijs Potestatibus Ecclesiasticis, & secularibus, ne nos, aut nostras Domos, Ecclesias, aut Collegia ædificare volentes quoquomodo in huiusmodi constructionibus impediãt, perturbent, aut molestent. Paul. iij. pag. 38. & 39.

§.2.

Priuilegium præcedenti §.contentum confirmauit, & de nouo concessit Pius. iiij, etiam intra centum quadraginta cannas à Conuentibus aliarum Religionum, etiam Mendicantium, & non obstantibus earum priuilegijs. Ac etiam mandauit Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & alijs in dignitate constitutis, vt per se, vel alium, seu alios, quoties pro parte alicuius de Societate fuerint requisiti, priuilegij huiusmodi litteras solemniter publicantes, faciant nostros contentis in eisdem gaudere. Non permittentes eos super his, aut eorum aliquo per quorũuis Ordinum Religiosos, aut alias personas, etiam si Pontificali, seu Regali auctoritate fungantur, quouis quæsito colore, quomodolibet molestari. pag. 77. & seq.

Quamuis priuilegia his duobus §§. contenta per Concilium Tridentinum sess. 25. cap. 3. de Regul. limitata fuerint, pristinam nihilominus vim obtinent per priuilegium à Gregorio xiij. concessum

sum post idem Concilium, vt §. sequenti habetur.

§. 3.

Gregorius xiij. Priuilegia aliorum Ordinum super non ædificatione intra cannas quoad Societatem tantum Motu proprio suspendit, reuocauit, & inualidauit, ac silentium perpetuũ imposuit quibusuis contra præsentis priuilegij tenorem venientibus vigore cuiusuis confirmationis, aut nouæ concessionis dictarum cannarum quomodolibet, & pari Motu etiam consistorialiter, ac cum quibusuis derogationibus specificatis obtentarum, & in futurum obtinendarum. Insuper concessit Societatis Presbyteris, & ipsi Societati, vt quascunque Domos, Collegia, Ecclesias, & alia ædificia erigere, ac per eos vbiuis locorum erecta inhabitare, ac quæcunque loca, Domos, Ecclesias, Oratoria, & alia cuiuscunque structuræ ædificia ipsis quomodolibet relicta, vel oblata recipere, acceptare, emere, possidere, & retinere, ac in eis omnes, & singulas functiones, & ministeria Societatis exercere libere, & licite possint, pag. 161. & 162. Vbi etiam priuilegia Superioribus. §§. contenta confirmat. Mandatq. præterea, ne à locorum Ordinarijs, aut alijs quibusuis circa præmissa impediantur. pag. 164.

Domus, & Collegia non possunt erigi sine speciali facultate Præpositi Generalis, ad quem etiã refe-

referenda res erit antequam intra præfatum cannarum spatium à Conuentibus aliarum Religionũ ædificium erigatur. Quod si aliquando periculum esset in mora, possunt Prouinciales adhibito suorũ consultorum consilio potestatem facere nostris ædificandi, & habitandi intra cannas. De vsu tamen huius facultatis, & causis propter quas opus fuerit cauti, ad Præpositum Generalem, cum primum commode poterunt, referant.

Alienatio.

§. 1.

Per litteras Apost. Iul. iij. pag. 54. adiuncta pag. 61. & seq. potest Præpositus Generalis simul cum Cõgregatione Generali alienare Domus, vel Collegia; Nec circa hoc quidquam in oppositum definit bulla Pij v. pag. 101. & seq. si quidem de alijs agit contractibus.

§. 2.

Potest Præpositus Generalis Societatis pro tempore existens, vel ipsa Societas dum erit generaliter congregata, per se vel alios informatione extraiudicialiter, ac summarie, & simpliciter accepta, vel etiam ea omnino omissa, bona Domorum, etiam Probationis, Collegiorũ, & aliorum locorum eiusdem Societatis stabilia, & etiam mobilia, pretiosa, præsentia, & futura pro illorũ vtilitate, seu necessitate quibuscunque

cunque personis tam Ecclesiasticis, quam seculeribus, cuiuscunque gradus, ordinis, & dignitatis existentibus, etiam Collegijs, Communitatibus & Vniuersitatibus; ad eam rationem quæ facilius inueniri potest, & pro pretio reperibili vendere, alienare, permutare, in emphiteosim seu liuellum ad tres generationes vel in alıud longum tempus dare, locare, etiam cum donationis seu inuestituræ receptione, ac repræsentata pecunia, sine tamen diminutione soliti illorum redditus, necnon generaliter & specialiter obligare & hypothecare, super illis census quoscunque redimibiles imponere & vendere: necnon de bonis eisdem compromittere, & quomodolibet super illis transigere, illisque simpliciter vel liti desuper habitæ & actionem etiam in non possessorem cedere & renunciare, vtilitatemque venditionũ & aliorum huiusmodi, vel etiam necessitatẽ, aut aliam causam propter quam fiant, simpliciter & absque figura iudicij cognoscere, iudicare, definire, & penitus terminare libere & licite. Gregor. xiij. in lit. Apost. pag. 203, vbi aliam extendit facultatem, de qua pag. 170.

.§ 3.

Contrahentes habita sola Præpositi Generalis, vel congregatæ Societatis, per litteras patentes more ipsius Societatis vel alias, confirmatione, aut consensu, solo contractu securi existunt, nec tenentur demonstrare vtilitatem

ſeu neceſſitatem venditionum, commutationum, & aliarum alienationum, de quibus §. prçcedenti. nec item tenentur pretium in çquiualentia vel meliora bona conuerſum, nec aliquid aliud demonſtrare. Ibidem pag. 203.

§. 4.

Quicunque contractus ſuper prædictis initi vſque ad huius conceſsionis tempus perpetuo valent, parteſq; ipſæ ad illorum obſeruationẽ omnino obligantur, & tam ipſi hactenus initi contractus, quam ineundi in futurũ quibus ipſius Generalis Prçpoſiti pro tempore exiſtentis, vel etiam congregatç Societatis conſenſus ſeu confirmatio acceſſerit, alia Sedis Apoſtolicæ confirmatione & approbatione non indigent. Ibidem.

Informationes autem ad Præpoſitum Generalẽ mittendæ vt licentiam alienandi concedat, fiant iuxta inſtructionem ad Prouinciales menſe Auguſto 1581. tranſmiſſam.

Poſſe alienare mobilia non precioſa conceditur omnibus Superioribus, auditis Conſultoribus. Pretioſa etiam quæ centum; Prouincialibus vero quæ ducentorum ducatorum valorem non excedant, in vtilitatem tamen Domorum ſeu Collegiorum. Quæ vero ad Eccleſias pertinent, quamuis minoris pretij ſint, non niſi in Eccleſiæ ipſius ornamenta pretium impendere poſsint.

§. 5.

Poſſunt Prçpoſitus Generalis, ac Prouincia-

les

les pro emergentibus necessitatibus & euidẽtibus vtilitatibus Domorum, Collegiorum, & locorum Societatis vendere, alienare, ac permutare quęlibet bona immobilia, ac etiam vltra triẽnium locare, vltimis testatorum volũtatibus non obstantibus, dũ modo id in prædictorum vtilitatem cedere dignoscatur, habita diligẽti informatione à duobus aut tribus bonis viris locorum in quibus bona consistunt, super quo non modo eorum, sed Præpositi Generalis, ac Prouincialium prudentia requiritur, & conscientia oneratur. Concessit Leo x. Minoribus, vt in priuilegijs Augustinianorũ. fol. 88. pag. 2. & seq.

Facultas hæc soli Præposito Generali reseruatur, nec nisi rarissime ea vtetur. In illius autem vsu non solum mittatur ad Præpositum Generalem informatio, de qua in hac ipsa facultate fit mentio, sed seruetur etiam instructio, de qua proxime præcedenti §. 4. dictum fuit.

Altare.

Non obstante decisione Concilij Tridentini sess. 22. in Decreto, De obseruandis & vitandis in celebratione Missæ, possunt nostri Presbyteri in Missionibus quę à Superiori fiunt, seruata alias forma concessionis Pauli iij. pag. 34. (videlicet cum debita reuerentia & honore) sacrificium Missæ

ſuper altari viatico celebrare vbique gentium, etiam in caſtris militum, modo loca, etſi cõmunia & profana, tuta & honeſta ſint, & Præpoſitus Generalis, aut per eum Prouinciales Præpoſiti eo tum vtendum fore iudicauerint; poteruntque ibi ipſi Præsbyteri ſanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum miniſtrare fidelibus ad illud ſumendum debite præparatis, Gregor. xiij. pag. 193.

Quomodo poſsint conſecrari altaria Societatis, vide Verbo Eccleſia §. 1.

Apoſtatæ.

§. 1.

Si quis poſt emiſſa vota ſecundum Societatis Conſtitutiones ab ea ad ſeculum receſſerit, etiam prætextu cuiuſuis indulti conceſſi, aut concedendi, abſque expreſſa ſui Superioris licentia ad id ab eo ſpecialiter obtẽta, ipſo facto eſt excommunicatus, & abſolui nequit, niſi à Romano Pontifice, vel Superiore Societatis. Habetur in litteris à Pio V. editis pag. 94. & ſeq.

§. 2.

Deficientes à Societate poſt tria vota, & ſi ſimplicia elapſo biennio probationis emiſſa, tanquam veros apoſtatas poſſe puniri & excommunicationis latę ſententię, ac alijs apo-

ſtatarum

ſtatarum pœnis Sedi Apoſtolicæ vel Generali Prępoſito Societatis reſeruatis ſubiacere, nec ante abſolutionem, & à Societate dimiſſionẽ matrimonium contrahere poſſe,& aliter contractum nullum & irritũ eſſe. Habetur in Cõſtitutione Grego. xiij.pag.233.

§.3.

Per priuilegium conceſſum Minoribus,Nõſtri ab Ordine recedentes niſi poſt mandatum cuiuſuis Superioris eiſdem factum intra octo dies proximos ad Obedientiam redierint, excommunicationis latę ſententiæ pœnam incurrunt,ſoli Summo Pontifici reſeruatam, eidemque ſententiæ ſubiacent omnes,qui ijs auxilium, conſilium, vel fauorem præſtiterint. Habetur in ſupl.Min.fol.50.conceſs.147.

Conceditur Prouincialibus facultas abſoluendi per ſe vel alios,eos qui ſine licẽtia diſceſsiſſent, poſtquam redierint.

§.4.

Per priuilegium conceſſum Minoribus ab Innoc.iiij. de quo in Monum.fol.260. pag. 1. conceſſ.651.& in eorum Comp.Ver. Apoſtatæ §.5.qui retinent Noſtros ſine licentia recedentes,ipſo facto ſunt excommunicati.

§.5.

Si quis animo indurato poſt emiſſa vota ſiue Profeſſorum,ſiue Coadiutorum,ſiue Scholarium,abſque Superioris licentia exierit,& in

seculo, vel etiam in alio Regulari loco degere præsumpserit, licebit Pręposito Generali alijsque Superioribus Societatis illum tanquã apostatã etiam per auxilij brachij secularis inuocationem summarie, & sine figura iudicij ad Societatem reuocare, capere, & incarcerare, ac debitæ pœnitentiæ subijcere. Pius V. in litt. Apost. pag. 91. & seq.

Contra vagantes in seculo transfugas omnibus Superioribus conceditur hæc facultas, sed contra commorantes in aliqua alia Religione solis Prouincialibus. Vtrique vero circumspecte, & habita ratione ædificationis, ea vtantur.

§. 6.

Potest Prępositus Generalis per se, vel alios à se deputatos, Professos apostatas, etiamsi in Romana Curia inueniantur capere, incarcerare, & alias suæ disciplinæ submittere, ex priuilegio Carmelitis concesso, de quo in Monum. Min. fol. 186. concess. 469.

§. 7.

Præpositus Generalis, alijque inferiores Præpositi per se, vel per alios possunt sententiam excommunicationis in Societatis apostatas promulgare. Paul. iij. pag. 33. Potestque hoc idem Præpositus Generalis per se, vel per alios à se deputatos, si tales apostatæ sint Professi, etiamsi in Romana Curia inueniantur. ex priuilegio Carmelitis concesso, de quo in Monum. Min. fol. 186. concess. 469.

Facultas hæc conceditur Prouincialibus.

§.8.

Poteſt Præpoſitus Generalis per communicationem priuilegij conceſſi Miniſtris,& Cuſtodibus Minorum, Profeſſos à Societate diſcedentes excommunicare, eoſq; ſic excommunicatione notatos tenentur Prælati ab eodem requiſiti pro excõmunicatis publice denunciari curare. Cõceſſit Innoc.iiij.vt in Monum.Mino.fol.121.conceſſ.163.

Hæc facultas, communicatur Prouincialibus, cum ea moderatione de qua in præcedenti §.5.

§.9.

Nemo poſt emiſſa vota ſecundũ Societatis Cõſtitutiones ſiue Profeſſus, ſiue Scholaris, ſiue Coadiutor ſit,ad aliũ ordinem prçterquam Carthuſienſiũ niſi de expreſſa licentia ipſius Præpoſiti,aut Sedis Apoſtolicæ trãſire poteſt. Paul.iij.in litt. Apoſt.pag. 33. Idẽ cauetur ne quis faciat ſine expreſſa lıcẽtia ſui Superioris, & latius confirmatur à Pio iiij.in litteris per Piũ v.editis vt patet pag. 94. & ſeq. propoſita pœna excõmunicationis ipſo facto incurrẽdæ Ro.Pont.vel Superiori Societatis reſeruatæ,tã in Religioſos,qui præfatos recipiunt,quam in ipſos receptos, recedentes etiã prætextu cuiuſuis indulti cõceſſi,aut cõcedendi, etiã quæſito colore ob frugem melioris vitæ, aut ſtrictioris obſeruãtiæ,quodq. ſecus facta nõ teneant. Statuitur itẽ in ijſdẽ litteris,qđ trãſeuntes ad Car-

thusienses intra tres menses, ad alium vero Ordinem infra tẽpus eis à Superiore suo præfigẽdũ, dictos Ordines actualiter ingredi,& si in illis permanere nolint,aut nõ possint,absq. vlla mora ad Societatem regredi teneãtur sub præfata excõmunicationis pœna, quam tã ipsi,quam illos recipiẽtes, vel eis auxilium, consilium vel fauorem præstantes etiam incurrãt.

Facultatem transeundi ad aliam Religionem dare poterit solus Præpositus Generalis.

§. 10.

Per priuilegium Minimorũ, de quo in eorum libello fol.37.pag.1.si post licentiam obtentam ad aliam Religionem transeundi,ex eà post professionem emissam recesserint, & ad seculum redierint, vel ad aliam laxiorem trãsierint, contra ipsos vt contra alios apostatas procedere possunt Societatis Superiores.

Hæc facultas conceditur Prouincialibus, eâ tamen vtantur remoto scandalo.

§.11.

Concessit Pius V. Viuæ vocis oraculo, vt si quis ex nostra Societate in Carthusiensiũ Ordinem transire vellet, tres ei menses præscriberentur, intra quos si non ingrederetur, vel nõ admitteretur, vel non perseueraret, redire teneatur,& non ei amplius liceret respectu Carthusiæ à Societate sine Præpositi eius consen-

ſu recedere. Habetur in in Vi. voc. oraculis fol. 43. Idemq; per Breue confirmauit, ac de nouo conceſſit Gregorius xiij. & quoad præterita etiam valere; Ac eos qui ſecus fecerint, in excommunicationis & alias apoſtatarum cenſuras & pœnas eo ipſo incurrere, à quibus nõ niſi à Romano Pontifice, vel à Generali Societatis Præpoſito abſolui poſſe decreuit. Et præſentis gratię communicationẽ omnibus alijs, etiam qui ſua priuilegia cum Societate participant, vel participare poterunt, prohibuit. pag. 242.

§. 12.

Facultate Canonicis Sancti Saluatoris & Eremitis Sancti Auguſtini cõceſſa ſi quis Profeſſus è Societate egreſſus, cauſam ſuper ea re in Curia Romana committi obtinuerit, vbi ad inhibendum, aut alia huiuſmodi agendum itũ fuerit, cauſa huiuſmodi ad ipſum Summum Pontificem auocatur, omninoq; extinguitur. Habetur in manuſcriptis fol. 66. & in lib. priuileg. Eremitarum S. Auguſtini fol. 41. pag. 2.

§. 13.

Profeſſis apoſtatis, ſiue pro ſuis culpis eiectis à Societate niſi ad alium Ordinem de licẽtia Prępoſiti Generalis, aut Prouincialis, ſeu Summi Põtificis tranſierint, inhibitum eſt, ne confeſſiones audire, docere, ſeu pręadicare pręſumant, quod ſi aliud temere attentauerint,

possunt Generalis & Prouinciales excommunicationis sententiam in illos promulgare. Concessit Inno.iiij. Minoribus vt in Monum. fol. 120. concess. 261.

Hoc priuilegio non intendimus eos obligare qui à Societate quacunque ex causa legitime dimittuntur.

Vide Verbo Professi, §.2. Et de nullitate matrimonij si quis contrahere attentet, vide Verbo Matrimonium.

Appellatio.

§.1.

Non licet à correctione Regulæ Societatis secundum ordinationes eius factæ appellare, & appellatio per nullum iudicem admitti potest Paul.iij. pag. 31.

§.2.

Priuilegio cõcesso Canonicis Sancti Saluatoris nulli de Societate ab institutis, ordinationibus, correctionibus, & mandatis Congregationis generalis aut Præpositi Generalis, aut aliorum Superiorum ad quemcumque, etiam ad Summum Pontificem, & Sedem Apostolicam, nisi de speciali Summi Pontificis licẽtia appellare licet, appellationesque desuper pro tempo-

tempore interposita,& inde sequuta irrita habentur. Iul. ij. in manuscriptis fol. 66. Et per priuilegium concessum Cisterciensibus, de quo in eisdem manuscriptis fol. 43. pag. 2. à Præposito Generali, aut Visitatoribus per ipsum deputatis, ab eorũ reformationibus, seu correctionibus, appellare non possunt subditi etiam ad Sedem Apostolicam (nisi à generali Congregatione, & in casu denegatæ iustitiæ, aut pro notoria iniuria) sub pœna excommunicationis Sedi Apostolicæ reseruatæ.

Benedicere.

§.1.

Per facultatem Minorum de obseruantia possunt omnes Præpositi ac Rectores Cœmeteria, Ecclesias,& Oratoria Societatis pro eiusdem Societatis vsu tantũ, solemni benedictione benedicere. Concessit Leo x. vt habetur in supplem.Min.fol.16.cõcess.55. & refertur in Comp. eorundem ver.Benedicere.§.14.

Hac facultate vti possunt omnes prædicti, non tamen publice,nec, nisi ordinarij abessent, aut id grauate facerent.

§.2.

Potest Præpositus Generalis sacrare,& benedicere

cere corporalia, vestes, & ea quæ sacris vsibus necessaria sunt, Cõcessit Iulius ij. per eius bullã sub data quarto Nonas Aprilis 1512. Priori Generali Congregationis Canonicorũ sancti Saluatoris, prout habetur in manuscriptis fol. 67.

§. 3.

Per facultatem Innocentij viij. Viuæ vocis oraculo concessam Abbatibus ac Prioribus principale regimen habentibus Congregationis Sãctę Iustinę de Padua, quę habetur in priuilegijs impressis fol. 123. possunt Prępositi Domorum ac Rectores benedicere corporalia, vestimenta, cęteraque ornamenta ecclesię, & ad cultum diuinum pertinentia, & tam suę Ecclesię, quam etiam vndecunque delata, & tã à nostris, quam ab alijs deferantur.

Hæc facultas cum præcedenti conceditur omnibus in ea comprehensis, & alijs Superioribus, quibus Prouinciales communicandam duxerint. Quod ad benedictionem tamen, ad externorum vsum non nisi necessitas vrgeat, & Prælati distent, & sine illorum offensione.

Vide Ver. Ecclesia §. 1. & 2.

Benefactores.

Vide Ver. Generalis, §. 7.

Bona Societatis.

§.1.

Poteſt Prępoſitus Generalis Domos, Eccleſias & Collegia à quouis conſtructa ſeu teſtamento mandata, vel quouis modo oblata cum omnibus ad id neceſſarijs, & opportunis, ac locum pro huiuſmodi conſtructione nobis oblatum recipere. Paul.iij.pag.38.& ſeq.

§.2.

Domus, Eccleſię, Collegia, Cellę, & Oratoria vbilibet per noſtros conſtructa, vel nobis donata eo ipſo auctoritate Apoſtolica erecta, confirmataque ſunt, ac cēſentur. Paul.iij. pag. 39.& ſatis etiam Pius iiij.pag.77. Pariter quęcunq. bona, niſi ad prędictę Sedis collationē pertineant, pro Collegiorum dote, ſeu ſcholarium ibi commorantiū ſuſtentatione donata relicta & legata, eo ipſo prędicta auctoritate perpetuo applicata & appropriata ſunt, ac cēſentur Paul.iij.d.pag.39.

Solius Congregationis generalis, & Generalis Præpoſiti eſt acceptare Domos & Collegia, ac bona etiam, quæ obligationem aliquam adiunctam, vel conditionem grauantem habent.

§.3.

Abſque alia Sedis Apoſtolicæ conceſsione poſſumus apprehendere & capere loca quæcunque

cunque, Domos, Ecclesias etiam Parochiales, & cuiuscunque Ordinis sint, aut conditionis, Societati, & eius personis per quoscunq. oblata. concessit Iul. ij. Congregationi Sancti Saluatoris per litteras sub plumbo anno 1512. quarto nonas Aprilis, vt in manu scriptis pag. 69.

Ecclesias etiam Parochiales accipiendi facultas conceditur quo ad ædificia tantum non quoad redditus & curam animarum, & seruata limitatione præcedentis §.

§. 4.

Potest Præpositus Generalis per se vel per alium, seu alios, quæcunque loca secularia, vel Regularia, nec nõ Ecclesias, Eremitoria, & Monasteria cuiusuis Ordinis, etiamsi forent strictioris obseruantiæ; in quibus tamen ea non teneretur, cũ earum bonis omnibus, mobilibus & immobilibus, libere recipere; si pia largitione fidelium illa sibi donari contigerit, aut ad id eisdẽ Ecclesijs, Eremitorijs, & Monasterijs præsidentes, siue in illis degentes personæ, seu eorum maior pars, aut illi quorũ interest, consentiant; ipsaq. etiãsi alijs Ecclesijs, Monasterijs, seu locis sint vnita, in Collegia seu Domos erigere, atq. fundare, & ad Societatis institutum, & obseruantiam reducere, omnemq. alium ordinem in eis supprimere. Mart. v.

alij-

aliјq. Pontifices fratribus Mendicantibus sancti Hieronymi, vt in manuscriptis fol. 36. p. 1.

§. 5.

Quicunque ausus fuerit occupare res quascunque, etiamsi sit pecunia, quæ ad personas Societatis, seu Domos, aut Collegia pertinent, nisi à Nostris monitus per tridui spatium omnia integre restituerit, excõmunicationis sententiam incurret, à qua absolui, nisi à Sede Apostolica, & in mortis articulo, non potest. Leo x. Eremitis Sancti Augustini, vt in libro priuilegiorum eiusdem ordinis, fol. 46. pag. 2.

Monendi quidem facultas omnibus Superioribus per se vel alios exercenda communicatur, non tamen curetur, vt sic moniti declarentur excommunicati inconsulto Præposito Generali.

§. 6.

Bona feudalia Societati donari possunt. Cœlestinus v. Congregationi Cœlestinorum, sub datis Aquilæ quinto kalendas Octobris anno primo, habeturq. in manuscriptis fol. 21. p. 1. Per concessionem autem Leonis x. factam Societati Caritatis de Vrbe, anno 1519. quinto kalẽdas Februarij, quæ habetur in priuilegijs impressis fol. 135. pag. 2, bona feudalia & emphiteotica etiam Ecclesiastica Societati nostrę

donari

donari possunt, seu relinqui, modo ad ea onera teneatur, ad quæ donator, seu testator occasione huiusmodi bonorum tenebatur, & quęcunque alia, quę ipse donator, seu testator etiã imposuerit, & si ad certũ numerũ generationum, aut nominationum, eadem bona concessa fuerant. Societas nostra non perpetuo, sed per viginti annos pro qualibet generatione seu nominatione huiusmodi bona tenere poterit. Per priuilegium autem concessum Congregationi Sancti Georgij in Alga, de quo in impressis fol. 115. pag. 1. licet inuestituras liuellorum, & feudorum, quas de iure tenemur recipere, non recipiamus, tamen propter hoc non fit deuolutio ad dominum, nec incurritur in commissum.

Facultas recipiendi bona feudalia erit penes Præpositum Generalem, recipiendi verò emphiteutica absque conditionibus grauantibus communicatur Prouincialibus.

§. 7.

Possunt Nostri cum de prioribus locis suis ad alia loca se transferũt, tam ædificia, seu omnem ędificiorum materiam locorum, quę dimittunt (dedicatis ecclesijs dũtaxat exceptis) quam libros, calices & paramenta secum ad alia loca transferre, ac ędificia ipsa cum solo, & alijs ad eadẽ loca pertinẽtibus (pręter ecclesias) vendere, ipsorum pretium in aliorum locorum, ad quę Nostri se transferunt, ędificatio

nem

nem, seu alias in eorum vtilitatem cõuertere. Concessum est à Clem. Mino. anno 1439. vt in Monum fol. 142. Concess. 340. addita inhibitione ad Episcopos, ac alios Prælatos, ac personas seculares, ne dicta loca, seu bona occupare, accipere, vel vsurpare, aut quoquomodo sibi vendicare præsumant.

Vid. Verb. Titulus, & Verb. Priuilegia §. 9. & Verb. Simonia. Et quoad validitatem renuntiationis & obligationis bonorum, quam Nostri more societatis facere solent. Vide Verb. Concilium. §. 2.

Bulla Cœnæ.

§. 1.

Etsi à Pio V. iniunctũ fuerit, vt omnes Cõfessarij transumptum Bullæ Cœnæ per eum decretæ apud se haberent, nostri tamen eiusdẽ Pontificis concessione ab hoc fuerunt exempti, declarauitq. satis fore, si in singulis Collegijs vel Domibus vnicum haberetur, quod in eo loco affigeretur, in quo omnes Confessarij legere illud possent, habetur in Vi. vo. orac. fol. 42. in fi. & seq.

§. 2.

Quod nullæ Societatis facultates censeantur reuocatæ per Bullam Cœnæ Domini, concessit Gregorius xiij. die 18. Martij 1584. prout in Vi. vo. pag. 133.

Bulla Cruciatæ.

Vide Ver.abſolutio.§.11.

Calix.

An noſtri laici poſſint tangere calices. Vide Verb.Sacra.§.1.

Canonica portio.

Vide Verb.exemptio.§.4.

Caſus reſeruati.

A quibus reſeruatis Noſtri poſſint abſolue-re,ſeu abſolui. Vid.Verb.Abſolutio.

Cauſa.

Per priuilegium Abbati,& Conuentui Mo naſterij S.Pauli extra muros Vrbis Ordinis.S. Benedicti conceſſum, quãdiu in Regulari obſeruantia permanſerimus in omnibus noſtris cauſis cum quibuſuis perſonis,& ante quoſlibet iudices ſummarie,& de plano, ſine ſtrepitu, & figura iudicij,ſola facti veritate inſpecta procedi debere. Nicolaus. v. confirmans litteras Eugenij datas Romæ apud S. Petrum An.

1447.iij.Kal.Mart.Pontif.sui anno 1.& habetur in registro.l.2. de Regular. fol. 150. referturque in manuscr.fol.40. pag.1. & melius ac ad longū fol.73. pag.2.Idemque habetur inter priuilegia Montis Olioueti, vt in impressis fol.47.& seq.

Censuræ.

An nostri à censuris absoluant: & an absoluti aliquo casu reincidant. Vide Verb. Absolutio.

Census.

Vi.Verb.Alienatio.§.3.

Cessatio à diuinis.

Vide Verb.Interdictum §.4.5.6.& 7.

Collectæ.

Vide Verb.Exemptio.§.4.

Collegia.

§.1.

Collegia Societatis possunt habere reddi-tus.Paul.iij.pag.8.& Iul.iij. pa.58.

§.2.

Omnimoda Collegiorum gubernatio eſt penes Præpoſitum Generalē. Pius v. pag. 102. Collegia poſſe recipi & ſimul atque conſtructa, & dotata fuerint auctoritate Apoſtolica erecta cenſeri: habetur Verb. Bona. §. 1. & 2.

Communicatio gratiarum & piorum operum.

§. 1.

Præpoſiti inferiores poſſunt de licētia Prępoſiti Generalis communicare quibuſuis de Societate gratias ſibi communicatas per Præpoſitum Generalem, vel Prouincialem. Iul. iij. pag. 70. iuncta cōmunicationę Gregorij xiij. de qua inferius. §. 5.

§. 2.

Omnia priuilegia, etiam ſpeciali nota digna immunitates, exemptiones, facultates, conceſſiones, indulta, indulgentiæ, peccatorum remiſſiones, gratiæ tam ſpirituales quam temporales, litteræq. Apoſtolicæ, etiam iuſtitiam, ſiue mixtim concernentia, etiam per modum extenſionis, aut communicationis, aut alias conceſſa, ſeu concedenda quibuſuis ordinibus Fratrum, & Sororum Mendicantium, illorumque Congregationibus, Conuentibus, & Capitulis

ac

ac vtriusque sexus personis, ac illorum Monasterijs, Domib⁹, Ecclesijs, hospitalibus, & alijs pijs locis conceduntur Præposito, ac omnibus Societatis personis, Domibus, ac Collegijs nō solum ad illorum instar sed pariformiter, & æque principaliter. Pius v. pag. 114. & seq.

§. 3.

Per priuilegium concessum Minoribus per Clem. vij. de quo in Compen. eorundem impresso. in octaua forma in fine, Nostri, Ecclesiæ, ac loca nostra, gaudent omnibus, & singulis priuilegijs, immunitatibus, exemptionibus, concessionibus, indultis, indulgentijs, peccatorū remissionibus, & gratijs quibusuis Congregationibus Ordinum Mendicantium quomodolibet concessis & concedendis. Gaudēt præterea quibusuis facultatibus, & gratijs nostræ professioni regularis obseruantiæ non contrarijs alijs Ordinibus quibuscunque non Mendicantibus quomodolibet concessis, & concedendis, in omnibus, & per omnia, perinde ac si nobis concessa specialiter fuissent. Pariter per facultatem Prædicatorū, Nos, Domus nostræ, Ecclesiæ, & alia loca possumus frui omnibus priuilegijs Mendicantium, & aliorum quorūcunque Ordinum, Congregationum, & Confraternitatū, Fratribus, & personis, Ecclesijs, & Monasterijs, Domibus, & Oratorijs, & alijs pijs locis per Iulium iij. suosque prædecessores concessis. Concessit Iul. iij. Ordinis Prædi-

catorum; vt in eorũ lib. fol. 209. pag. 2. & seq.

§. 4.

Vt gratijs, & priuilegijs, de quibus in duobus proxime præcedentibus §§. mentio fit, vti possimus, opus est, ne instituto Societatis, & voluntati, ac beneplacito Præpositi Generalis, seu deputatarum personarum refragentur, vt patet ex litteris Pij v. pag. 116.

§. 5.

Omnia aliorũ priuilegia, immunitates, exemptiones, facultates, concessiones, indulta, indulgentiæ, remissiones, gratiæ, & litteræ, Societati concessa, de quibus in præcedentibus paragraphis mentio fit, nec non & quæ ipsi Societati nominatim, vel eius Præposito, aut personis seu locis hactenus concessa sunt, seu in posterum concedentur, Præposito Generali concessa intelliguntur, qui illa per seipsum, vel alium seu alios ab eo, vel de eius commissione electos, seu eligendos quibuscunq. personis de Societate sub eiusdem Obedientia degentibus, & quæ in ea tria vota consueta, etiam simplicia emiserint communicare libere poterit. Nec aliter cæteræ personæ Societatis prædictis priuilegijs facultatibus, & alijs præmissis vti, aut gaudere possunt; illorumque vsus iuxta Societatis institutum, Constitutiones, & morem esse debet. Greg. xiij. pag. 139. & 140. qui postea Viuæ vo. orac. concessit,

ſit, vt prædicta communicatio Nouitijs etiam fieri poſſit, vt habetur in Viuæ voc.orac.pag. 126.

Hanc communicationem poterunt concedere Superiores Nouitijs ſicut & cæteris.

§.6.

Communicatio priuilegiorum quam Societas habet cum alijs Mendicantibus ad ea etiã extenditur, quæ Viuę vocis oraculo ab eis impetrata, aut eis in genere donata ſunt, & quicquid alicui eorum hoc modo, aut quouis alio hactenus conceſſum eſt, aut in poſterum concedetur, id omne Motu proprio & ex certa ſcientia Noſtris conceſſum etiam cenſendum eſt. Iul.ij. Auguſtinianis, vt habetur in Suppl. Min.fol.95. conceſſ.309.

§.7.

Omnium ieiuniorum, ac aliorum quorumcunque ſpiritualium bonorum, & piorum operum, quæ in omnibus Religionibus, ac vbicunque in toto orbe pro tempore fiunt, participes ſunt perſonæ Societatis. Conceſſum eſt ante Iul.iij. Confraternitati charitatis de Vrbe, & hoſpitali S.Spiritus in Saxia, vt in priuilegijs impreſſis fol.135.& 140.pag.1.

Sciant Noſtri per facultates hoc verbo relatas

non posse eos aut loca vlla Societatis vti quocunque aliorum priuilegio, exceptis ijs, quæ hoc Compendio continentur, ac iuxta modũ, quo in eo communicantur, quod si in aliquo particulari casu aliquo alio priuilegio vti oporteat, seruetur modus in huius Compendij præfatione præscriptus.

Vide verb. Gratiarum vsus, & verb. Generalis §.7.

Commutatio.

§.1.

Confessarij Societatis possunt commutare omnia vota, exceptis vltra marinis, & Petri, & Pauli de vrbe, S. Iacobi in Compostella, Castitatis & Religionis. Paul. iij. pag. 21. quam facultatem cum eadem exceptione extendit Gregorius xiij. ad vota iurata, dũmodo commutatio non fiat in præiudicium tertij. habetur pag. 143.

Communicatur hæc facultas omnibus Confessarijs approbatis, eodẽ modo tamẽ quo facultas ab soluẽdi, quæ habetur supra Verb. Absolutio. §.1.

§.2.

Ij, ad quos pertinet officium admittẽdi eos, qui ingredi volunt Societatem, possunt commutare votum simplex ingrediendi aliam Religionem, etiam determinatam in vota consue

ta Societatis, quando is, cui facienda est commutatio deuotionem ad id sentiret, vel Societas, aut qui ipsum admittit, vocationem eius esse potius ad Societatem nostram: quam ad aliam Religionem existimaret. Concessum est hoc à summo Pænitentiario habente ad id facultatem, vt est in Vi. vo. orac. pag. 13.

§. 3.

Omnes Præpositi Domorum, ac Rectores seu Visitatores Societatis sine prædicta limitatione de qua in §. præcedenti possunt dispensare cum ingredientibus in Societatem in voto Religionis, etiam si arctiorem Religionem ingredi vouissent, si quis tamen à Societate ante professionem recesserit, dispensatio nulla erit. Concesſit hoc Eugen. iiij. Congregationi S. Iustinæ, vt habetur in priuilegijs Dominicanorũ fol. 252. Per priuilegium vero eiusdem Eugenij iiij. concessum Congregationi S. Georgij in Alga, de quo in impresſis fol. 113. possunt recipi in Societatem quicunque aliquam Religionẽ intrandi, & ibi permanendi ex quauis causa votum fecerint.

Hac facultate soli; et magna cum consideratione vtentur Prouinciales, nisi ipsi eam in casu aliquo alicui communicarent, & cum vsi fuerint, admoneant Præpositum Generalem.

§. 4.

Per facultates concessas prælatis Ordinis

Min. possunt omnes nostri Præpositi, ac Rectores commutare ex vno vsu ad alium necessarium legata, quæ relinquuntur nostris Collegijs, aut Domibus, dummodo id fiat sine scandalo eorum, ad quos solutio talium legatorum pertinet. Sixtus iiij. in Supplem. Min. fol. 95. concess. 317. referturque in eorũ Comp. Verb. Commutare. §. 1. quam concessionem ampliauit Leo x. in rebus donatis per viuentes, si tamen, vt dictum est, non sequatur scandalum prædictorum: habetur in dicto Supplemen. fol. 93. pag. 2. concess. 293. & refertur in Cõp. vbi supra §. 2.

Hanc facultatem sibi reseruat Præpositus Generalis, nec nisi rarissime ea vtetur.

De Commutatione vltimæ voluntatis in alienationibus; Vide Verb. Alienatio. §. vltimo.

Concilium Tridentinum.

§. 1.

Quotiescunque à Societate vel à Præposito Generali dubia aliqua circa Concil. Trident. proponuntur, quæ institutum, vel res Societatis concernant, mens Pij V. fuit, vt Cardinales ad declarationem eiusdem Concilij deputati postquam ea declarauerint, & determinauerint, reddant publicum testimonium declarationis,

rationis, & determinationis factæ, habetur in Vi.Voc.orac.fol.44.

§.2.

Declarauit Pius V. non obstare definitionẽ Concil.Triden.sess.25.cap.16.de Regul. quin licitum sit Societati, perinde atque ante dictã Synodum licebat, facere quæcunque ad eius institutum pertinent. quoad renunciationem, obligationem, professionemque faciendam finito tẽpore Nouitiatus: ita declarauit Pius V. vt in Viuæ Vocis orac. fol. 47. & seq. Iuncto fol.50.in fine.cum seq.

§.3.

Possumus vti in foro conscientię omnibus gratiis per antecessores Pii V. Minoribus concessis, etiam quo ad illas ex eis quæ sunt restrictæ, seu derogatæ per Concil. Trident. prout eisdem concessit idem Pius V. vi.voc.orac.die 13.Martij,anno.1566.& refertur in manuscr. fol.79.pag.2.

Quæ hoc §. dicuntur, intelligantur de priuilegijs hoc compendio contentis, vt dicitur Verb.Communicatio in fine: & de occultis, seu non manifestis, Nam pro huiusmodi tantum fieri solent similes concessiones Viuæ Vocis oraculo.

Confessarius.

§.1.

Omnes Christi fideles possũt cõfiteri Nostris

licen-

licentia suorum Rectorum minime requisita Paul.iij.pag.41.

Hæc facultas communicatur omnibus Confessarijs de quibus supra Verb. Absolutio §. 1.

§. 2.

Confessarij nostri, ac prædicatores ab aliquo Ordinario semel approbati, & à suis Superioribus ad huiusmodi munera deputati quandocunque siue mari, siue terra iter faciunt, possunt, non repugnantibus tamen Curatis Parochialium ecclesiarum, verbum Dei prædicare, & quorumcunque Christi fidelium confessiones audire, dummodo id non faciant in oppidis, aut locis in quibus Ordinarij existunt, nisi eorũ licentia desuper obtenta. Greg. xiij. pag. 142. & seq.

Qui è nostris mittentur fructificaturi in aliqua diœcesi, & si in itinere poterunt, sicut & reliqui Societatis operarij, vti hac facultate, etiam intra eandem diœcesim, ad quam destinati sunt, per eam tamen excurrere non debent, antequam recta ad Episcopum, vel eo absente ad eius Vicarium tendant, illi se offerant, & facultatem fructificandi obtineant: quod si longe absint, petant per litteras.

§. 3.

Possunt nostri Sacerdotes designati per Præpositum Generalem, aut de eius licentia per alios Superiores Societatis, & à locorum Ordinariis approbati, vel approbandi, etiam si nullo gradu sint insigniti aperire litteras sacræ Pœniten-

nitentiariæ destinatas Magistris in Theologia vel in iure Canonico Doctoribus, & auditis confessionibus recurrentium ad ipsos, imposita illis pœnitentia in litteris expressa, vel de iure infligenda eos absoluere, ac in foro conscientiæ quascunque sibi verbo, vel scripto cō missas absolutiones, dispensationes, & pœnitentiarum iniunctiones excipere, & exequi. Greg. xiii. pag. 198.

Ad hanc facultatem aperiendi dictas litteras designantur omnes Superiores, alias approbati iuxta hanc concessionem; & omnes alij Confessarij quos ipsi ad id deputauerint.

§.4.

Quilibet de Societate debet confiteri Præposito, vel ab eo secundum ordinationes Societatis designato Confessario, nisi super hoc à dicto Præposito alium Confessarium eligendi habuerit facultatem. Paul. iii. pag. 33.

§.5.

Fratres, quibus per litteras Innoc. iiii. concessa est facultas, vt confessiones generaliter audiant, non possunt Nostrorum confessiones audire. Concessit Innoc. iiii. Ordini Prædicatorum vt habetur in Monum. Min. fol. 72. & In eorundem Supplemen. fol. 115. ad princ.

§.6.

Confessarii nostri quælibet iuramenta sine præiudicio tertii relaxare possūt Nostris. Clē. vii. Confraternitati hospitalis imaginis Saluatoris

toris S. Ioannis Later. vt in priuilegiis impressis fol. 132. pag. 2.

Hæc facultas communicatur Superioribus, & aliis Confessariis quibus ipsi iudicauerint communicandam.

§. 7.

Indulgentias, quas nostri Confessarii nonnunquam possunt concedere, & quibus. Vid. Verb. Indulgentiæ. §. 9. 15. & 25. Item qualiter sint nullæ confessiones Nostrorum factæ aliis quam deputatis Cõfessariis. Vide supra Verb. Absolutio, §. 11. Vide etiam Verb. Dispensatio §. 6.

Confessionale.

Quicunque Nostrorum Confessionale aliquod absq. expressa licentia impetrare præsumit, eo ipso impetratis caret, ac per decenniũ præeminentia Societatis, si quam habet, ipso facto priuatur; nec super priuatione huiusmodi ab alio vllo quàm à Rom. Pontifice dispensari potest. Cle. vii. Congregationi. S. Georgii in Alga, vt in priuilegiis impressis fol. 116. Vide Verb. Absolutio. §. 11.

Confirmatio.

Gregorius xiii. Societatis institutũ, (de quo latius

latius pagina 220. & seq.) Constitutiones & priuilegia confirmauit pag.217.& 232.

Vide etiam quæ notantur inf. Verb. Priuilegia §.11.& Verb. Constitutiones.

Conseruator.

§.1.

Societas,& singulæ eius personæ,& familiares Clerici,tam in causis ciuilibus, quam criminalibus,& mixtis, siue actores sint,siue rei, omnes, & singulos Archiepiscopos, Episcopos,& Abbates, nec non alias personas in dignitate Ecclesiastica constitutas, Canonicos Metropolitanarum Ecclesiarum, vel Cathedralium, & Vicarios Archiepiscoporum, & Episcoporum in Spiritualibus,eorumq. Officiales generales, vbilibet constitutos, contra quascunq. Communitates, & Collegia huiusmodi in suos Conseruatores, & Iudices ordinarios assumere possunt. Pius v. in Bulla per Gregorium xiii.edita pag.122.

Circa id quod hoc §.dicitur quo ad familiares, aduertatur admonitio quæ ponitur Verb. Familiares §.5.

§.2.

Conseruatores, & Iudices sic electi, etiam si sint extra loca in quibus deputati fuerint, ha-

bent

bent poteſtatem, vt tam per ſe quam per alios Societatem defendant, nec permittant illa ſuper bonis, & priuilegiis tam Apoſtolica, quam ordinaria, & alias rite Regia authoritate cõceſſis, aliiſque rebus ad ipſam pertinẽtibus à quibuſcunque perſonis tam ſecularibus, quam Eccleſiaſticis indebite moleſtari, aut grauari. d. pag. 122. & ſeq.

§. 3.

Conſeruatores, & Iudices ſic electi, cum fuerint requiſiti ſuper noſtrorum bonorum reſtitutione, & priuilegiorum obſeruatione, nec non ſuper iniuriarum, & damnorum compenſatione, poſſunt appellatione poſtpoſita per cenſuras Eccleſiaſticas quoties opus fuerit vſque ad auxilii brachii ſecularis inuocationem procedere. In d. litteris pag. 123. & ſeq.

§. 4.

Quando Iudicibus, & Conſeruatoribus huiuſmodi tutus non pateret acceſſus ad loca, in quibus morari contingeret eos, qui monendi, inhibendi, atque citandi ſunt, poſſunt hæc per edicta publica efficere, locis publicis ea affigẽdo, de quibus eſſet veriſimilis cõiectura, quod ad ipſorum monitorum, citatorum, & inhibitorum notitiam valerent peruenire. Vbi ſupra pag. 124.

§. 5.

Poſſunt præterea eiſdem detentoribus, iniuriatoribus, cõtradictoribus, & rebellibus inhi

bere

bere sub censuris, & pœnis, etiam pecuniariis, suo arbitrio moderandis, libereque suam iurisdictionem exercere; non obstantibus quibusuis inhibitionibus sibi factis etiam prætextu quarumuis litterarum conseruatoriarum, aut priuilegiorum concessorum, & concedendorum. In d. litteris pag. 125.

§. 6.

Possunt item Ecclesiastico subiicere interdicto loca, ad quæ prædictas personas declinare contigerit, & in quibus scienter stare permissæ fuerint. Ibidem.

§. 7.

Quilibet Conseruatorum, & Iudicum pręfatorum potest prosequi articulum per alium inchoatum, etiam si idem inchoans nullo Canonico impedimento præpeditus sit. In eisdē litteris pag. 126.

§. 8.

Mandatur cuilibet in Ecclesiastica dignitate cōstituto, & Metropolitanę, vel alterius Cathedralis Ecclesiæ Canonico, quatenus à nobis, vel procuratoribus nostris requisiti, per se vel alios priuilegia nostra concessa, & concedenda, solemniter publicent, & efficacis defensionis præsidio nobis assistentes, faciant pacifica possessione, seu quasi, eorundem gaudere. Concessit Sixtus iiij. Minoribus, vt in eorum Monum. fol. 144. & seq. concess. 354, iuncta concess. 356. Tenenturq. præterea omnes per-

sonæ alias de iure capaces pro parte Nostrorũ requisitæ, nisi legitimo impedimento detentæ fuerint, iurisdictionem, & conseruationem nostram sub excommunicationis pœna suscipere. Habetur in d. Monum. fol. 126. cõcess. 279.

§. 9.

Item per priuilegium in amplissima forma cõcessum Minimis per Clem. vij. vt in eorundẽ priuil. libello fol. 86. possumus eligere nobis Conseruatores contra quascunque personas Ecclesiasticas tam Regulares, quam seculares, necnon laicos, Communia ciuitatum, & diœcesum.

§. 10.

Ij, quos in Conseruatores eligere possumus per Bullam Pij v. concessam Ordini Prædicatorum 23. Septembris anno 1571. & impressam Romæ anno 1572. excommunicationis, seu suspensionis latæ sententiæ pœnam incurrunt, statim quod munus, siue officium Conseruatoris huiusmodi acceptare, ac debite, & plenarie exequi neglexerint; & reseruatur absolutio Summo Pontifici.

Priuilegijs huius verbi vti poterunt Prouinciales, & alij subordinati Superiores de eorum licentia. Circa superiora autem aduertantur ea loca Concilij, quæ citantur infra Verb. Exemptio §. 1. necnon & cap. 11. de Reform. sess. 24.

Con-

Constitutiones.

§. 1.

Præpositus cum Sociis in Congregatione Generali, accedente maiori suffragiorum parte, quascunque particulares Constitutiones, quas ad finem in Societate propositum conformes esse iudicauerint, condendi ius habet. Paul iij. pag. 10. iuncta pag. 4. Itemque eas mutare, alterare, cassare, & alias de nouo condere possunt, quæ simul ac conditæ erunt, auctoritate Apostolica confirmatæ censentur. Idem Paul. pag. 16. Possunt ijdem eodē modo, quæ dubia esse poterunt in Societatis instituto, declarare. Iul. iii. pag. 54.

§. 2.

In alijs, quæ non sunt ita magni momenti, Præpositus Generalis, fratrum consilio, quatenus ipse opportunū iudicauerit, adiutus, quæ ad Dei gloriam, & commune bonum pertinere videbuntur, per seipsum ordinandi, & iubēdi ius totum habet. Iul. iii. pag. 54 & 55.

Circa declarationem Constitutionum Vide infra Verb. Generalis §. 5. & 6. & circa confirmationem Verb. Confirmatio. & circa earū aut instituti impugnationem, aut interpretationem Verb. institutum. §. 1. & 2.

Contractus.

§.1.

Societatis contractus non capitulariter, sed more ipsius Societatis, ac iuxta illius Constitutiones, & decreta per Præpositum Generalem, vel ipsam Societatem esse celebrandos, concessit Pius v. confirmans circa hoc easdem Constitutiones, & Decreta. pag. 102. iuncta pag. 104.

§.2.

Habentur rati omnes contractus Societatis, celebrati vsque ad diem 12. Maij Anno Domini. 1568. quibus solenitates, & ceremoniæ de iure obseruandæ, bona fide fuerunt omissæ. Pius v. in Viuæ vo. ora. fol. 53. in fine, & seq.

Vide Verb. Alienatio §.2. & seq. & Ver. Generalis §.4. & Verb. Titulus.

Corporalia.

An nostri laici possint tangere, ac lauare corporalia Vide Verb. Sacra, §.1. Vide etiam, quæ circa eorũ benedictionem habentur Ver. Benedicere §.2. & 3.

Correctio.

§.1.

In infligendis correctionibus, & punitionibus

bus Nostrorum delinquentium Prælati Societatis ad quos id noscitur spectare, postpositis iuris apicibus libere procedere possunt, secundum consuetudines approbatas, & generalia instituta Societatis facta, aut facienda, obseruatis in hoc deliberatione, ac maturitate debita. Concessit Bonifac. ix. Minoribus, vt in Monũ. torum fol. 202. pag. 2. concess. 499.

Hæc facultas communicatur omnibus Superioribus.

§. 2.

Omnes Præpositi per se vel alios quosuis, Societatis insolentes, & qui id mereri videbuntur, possunt libere excommunicare, capere, incarcerare, & alias suæ disciplinæ submittere, & ad id, si opus fuerit, auxilium brachij secularis inuocare. Paul. iij. pag. 33.

Communicatur omnibus Superioribus quoad alia ab excommunicatione, respectu cuius facultas sit penes Prouincialem prout dictum est Verb. Apostatæ §. 4.

An à correctione Regulę liceat appellare Vide supra Verb. Appellatio.

Decimæ.

Vide verb. Exemptio §. 4. 5. & seq.

natalium quouis modo patientibus, & quauis ex causa irregularibus, præterquam homicidij voluntarij, bigamiæ, & mutilationis membrorum postquam in Societatis Ordine vota emiserint, dispensare, vt ad sacros Ordines, ac eorũ vsum, & vt prædictum defectum natalium patientes, ad quamuis administrationem Societatis eligi, recipi, & assumi, liciteque eam exercere possint. Paul. iij. pag. 40. Idemq. ferme habetur in Monum. Minor. fol. 144. cõcess. 352.

Hæc facultas conceditur Prouincialibus. Siquis vero post ingressum in Societatem inciderit in irregularitatem, quæ dicitur ex defectu lenitatis, conceditur etiam reliquis Superioribus, & Confessarijs facultas cum eo dispensandi.

§. 3.

Possunt Præpositus Generalis, ac Prouinciales dispensare cum Nostris sibi subditis in irregularitate homicidij: dummodo tales homicidæ non sint certi, quod ipsi actualiter occiderunt, nec pro certo sciant, quod fuerunt tales mandatores, vel auxiliatores homicidij, quod sine illis nullo modo fuisset tale homicidium perpetratum. Concessit hoc Sixtus. iiij. Ordini Min. vt in eorum Monum. fol. 66. concess. 102.

Hæc facultas reseruatur Præposito Generali.

§. 4.

Potest Præpos. Gener. & alij quinquaginta

ta ex Præpositis Domorum,ac Rectoribus, ab eo pro tempore nominandi cumNostris dispẽsare in omnibus casibus,nullo excepto, in foro conscientiæ tantum. Dispensatio autem in homicidio voluntario citra altaris ministeriũ conceditur. Sixtus iiij. Carthusiensibus sub Datis Romæ apud S. Petrum Anno Domini 1481.xvii.kal.Aprilis Pontificatus sui anno. xi.& habetur in Manuscrip.fol.48.

Hæc facultas communicatur Prouincialibus. Sed in irregularitate ex bigamia, & ex homicidio voluntario procedente soli Præposito Generali reseruatur.

§.5.

Potest Præpositus Generalis in foro conscientiæ dispensare cum personis nostræ Societatis super omni irregularitate etiam in illis casibus,in quibus Papa sibi vicem reseruat, scilicet in morte,in membrorum obtruncatione,& enormi sanguinis effusione; dum tamen aliquid eorum trium,notorium non sit,& hoc propter scandalum.Concessit Martin. v.Prioribus S.Benedicti Vallis Oleti,vbi habetur originale,& refertur in Comp.Min.Verb.Dispensatio §.24.

§.6.

Per priuilegium Monachorum Sancti Hieronymi in Hispania quilibet Nostrorum potest semel in vita dispensari in foro conscientiæ à

tiæ à Confessario per Superiorem deputato super irregularitate, quacunque occasione cõtracta. Concessit Sixtus iiij. vt in libro Priuilegiorum dicti Ordinis, titulo 12. fol. 36. & refertur in Manuscriptis fol. 59. pag. 2.

Hæc facultas communicatur omnibus Superioribus, & alijs Confessarijs, quibus ipsi eam commiserint, præterquam in irregularitate ex Bigamia et alijs tribus casibus in superiori §. contentis, qui Præposito Generali reseruantur.

Facultatum, quæ proxime præcedentibus quatuor. §§. continentur, vsus esse non potest, in quibus ex Concilio Tridentino sessio 14. cap. 7. repugnant; nisi in foro conscientiæ tantum, in quo licet illis vti iuxta ea, quæ habentur Verb. Concilium Tridentinum §. 3.

§. 7.

Potest Præpositus Generalis per se, vel per alios Professos, quos elegerit dispensare cum nostris circa ieiunia, & cibos prohibitos. Iul. iij. pag. 66. Per extensionem tamen Greg. xiij. de qua Verb. Communicatio gratiarum §. 4. id facere potest per quemlibet alium Societatis. Per concessionem autem Eugenij iiij. factam Monachis Sancti Hieronymi, vt refertur in Comp. Minor. Verb. Ieiunium. §. 7. Præpositi Domorum, ac Rectores possunt dare licentiam de consilio Medici, vel sine eo, si commode non possit haberi, vt nostri familiares

Domo-

Domorum, aut Collegiorum infirmi, seu debiles possint comedere carnes, & oua, seu alia sanis interdicta in quadragesima; & alijs ieiunijs Ecclesiasticis sine licentia Diœcesani, vel quod non teneantur ieiunare in prædictis temporibus etiam sine consilio Medici.

Hæc facultas quoad gratiam à Iul.iij.factam communicatur omnibus Superioribus, & ijs quibus ipsi commiserint. Facultas vero Eugenij solis Superioribus.

§. 8.

Possunt nostri Confessarij, si sint viri docti & iuxta formam Concil. Trid. approbati, ex commissione Prouincialis dispensare in foro conscientiæ ad petendum debitum cũ ijs, qui consanguineum, vel consanguineam sui coniugis post matrimonium carnaliter cognouerũt. Pius V. Franciscanis de obseruantia 27. Septembris anno 1569. vt in Manuscrip. fol. 79.

Facultas hæc conceditur Prouincialibus, & alijs Confessarijs, quibus ipsi per se vel per alios eam commiserint admonito pœnitente, vt si coniugi sit superstes; iterum ne contrahat absque dispensatione impedimenti incestus impedietis, si eo loco voluerit contrahere, vbi illud non fuerit consuetudine legitime abrogatum.

§. 9.

Possunt nostri Confessarij, si sint viri docti, &

iuxta formam Concil. Trid. approbati, ex cōmissione Prouincialis dispensare ad petendū debitum cum his, qui post votum simplex Castitatis matrimonium contraxerunt. Concessit Pius v. Franciscanis 26. Octobris anno 1569. vt in Manuscrip. fol. 79.

Communicatur ijs, quibus & praecedens gratia fuit communicata, admonito pænitente, vt si coniugi superuiuat, votum seruet.

§. 10.

Per facultatem Benedictinis concessam à Martin. v. possunt nostri Confessores deputati dispensare in votis, etiam Episcopo reseruatis. Habetur in Manuscrip. fol. 39. pag. 2. & in Compendiolo Benedictinorum Vallis Oleti pag. 45. & seq.

Hæc facultas communicatur omnibus Superioribus, & alijs Confessarijs, quibus ipsi eam commiserint.

Vide quæ habentur Verb. Commutatio §. 2. Et qualiter nostri Superiores possint per se ipsos dispensare cum nostris sibi subditis in omnibus irregularitatibus, & alijs, perinde ac possunt Epi cū clericis, & laicis sibi subiectis, etiam vigore Conc. Trid. Vide iuxta ea, quæ habentur infra Verb. Prælati §. 3. Vide item quod peculiariter dicitur circa Vltramontanos quoad relapsum in hæresim, vel apostasiā Verb. Absolutio §. 8. Et quod contentis hoc

verbo

verbo non obstet Concil. Trid. in foro consciẽtiæ, Vide verb. Concilium. §. 3.

Domus.

§. I.

Quomodo Domos vbique posit habere Societas, & eo ipso quod sunt constructæ, vel donatæ, censentur erectæ, & confirmatæ Apostolica auctoritate. Vide Verb. Bona §. 2.

§. 2.

Domus Probationis Societatis possunt habere redditus. Pius iiii. 19. Augusti. 1561. confirmauit pag. 33. & Greg. xiii. in sua Constitutione viii. kal. Iulii 1584. pag. 227. adiuncta pag. 232.

Donationes.

Vtrum donationes piæ commutari posint ex vno vsu in alium Vide Verb. Commutatio §. 3. & alia circa donationes, Vide Verb. Bona §. 1. 4. & 6.

Dubia.

Vide quæ dicuntur supra Verbo Declaratio.

Ecclesia

Ecclesia.

§. 1.

Possunt nostri facere benedici, aut consecrari Ecclesias Societatis, cum Cœmeterijs, & primum lapidem poni per quoscunque Episcopos, si Diœcesani vltra quatuor menses id facere distulerint Paul. iii. pag. 39. Idẽ quoad altaria consecranda concessit Honorius Minoribus, vt in eorum Mon. fol. 101. concess. 212.

§. 2.

Possunt omnes Præpositi, ac Rectores, etiã aqua per eos benedicta, præsertim in locis remotis, vbi Episcopum aquam benedicentem per duas dietas adire non possunt, libere, & licite recõciliare nostras Ecclesias, Cœmeteria, & Oratoria, & eorum quodlibet; sanguinis, seu seminis effusione, seu alias quomodolibet pollutas, seu polluta, quoties opus fuerit. Concessit Leo x. præfatis Minoribus vt habetur in eorum Suppl. fol. 16. pag. 2. & refertur in eorumdem Comp. Verb. Benedicere §. 14.

Hæc facultas omnibus Superioribus communicatur.

§. 3. Pos-

§.3.

Poſſunt omnes Prępoſiti, ac Rectores in ſuis Eccleſijs,& capellis exhumare corpora defunctorum,& ad alias ſepulturas in eiſdem Eccleſijs ſuis transferre de conſenſu illorũ quorum intereſt. Conceſſit Leo x. Minorib. vt in eorũ Suppl. fol. 58. pag. 2. conceſſ. 162. adiuncto fol. 60. Pag. prima ante finem.

Huius facultatis vſus ſit priuatus tantum non ſolemnis, vel publicus.

§.4.

Adueniente caſu neceſſitatis poſſunt Eccleſiæ noſtrę transferri, & mutari de vno loco ad alium,& locus prioris Eccleſię reduci ad vſus humanos ſecundum commoditatem dictorũ locorum,& Collegiorum, ſeu Domorum, modo tamen materia ędificiorum ponatur in Eccleſia alia. Cõceſsit Leo x. Viuę vo. or. Minor. vt habetur in eorum Suppl. fol. 92. pag. 2. conceſſ. 277.

Hæc facultas communicatur omnibus Prouincialibus, ea tamen non vtantur niſi raro, & erecta cruce.

§.5.

Qui auſu temerario præſumpſerint Eccleſias, aut loca noſtra infringere, aut in illis violẽtiã dãnabilẽ exercere, ipſo facto incurrũt excõicationẽ, à qua abſolui nequeũt niſi per ſedẽ

Apoſt.

ſonæ alias de iure capaces pro parte Noſtrorũ requiſitæ, niſi legitimo impedimento detentæ fuerint, iuriſdictionem, & conſeruationem noſtram ſub excommunicationis pœna ſuſcipere. Habetur in d. Monum. fol. 126. cõceſſ. 279.

§. 9.

Item per priuilegium in ampliſſima forma cõceſſum Minimis per Clem. vij. vt in eorundẽ priuil. libello fol. 86. poſſumus eligere nobis Conſeruatores contra quaſcunque perſonas Eccleſiaſticas tam Regulares, quam ſeculares, necnon laicos, Communia ciuitatum, & diœceſum.

§. 10.

Ij, quos in Conſeruatores eligere poſſumus per Bullam Pij v. conceſſam Ordini Prædicatorum 23. Septembris anno 1571. & impreſſam Romæ anno 1572. excommunicationis, ſeu ſuſpenſionis latæ ſententiæ pœnam incurrunt, ſtatim quod munus, ſiue officium Conſeruatoris huiuſmodi acceptare, ac debite, & plenarie exequi neglexerint; & reſeruatur abſolutio Summo Pontifici.

Priuilegijs huius verbi vti poterunt Prouinciales, & alij ſubordinati Superiores de eorum licentia. Circa ſuperiora autem aduertantur ea loca Concilij, quæ citantur infra Verb. Exemptio §. 1. necnon & cap. 11. de Reform. ſeſſ. 24.

Con-

Constitutiones.

§. 1.

Præpositus cum Sociis in Congregatione Generali, accedente maiori suffragiorum parte, quascunque particulares Constitutiones, quas ad finem in Societate propositum conformes esse iudicauerint, condendi ius habet. Paul iij. pag. 10. iuncta pag. 4. Itemque eas mutare, alterare, cassare, & alias de nouo condere possunt, quæ simul ac conditæ erunt, auctoritate Apostolica confirmatæ censentur. Idem Paul. pag. 16. Possunt iidem eodē modo, quæ dubia esse poterunt in Societatis instituto, declarare. Iul. iii. pag. 54.

§. 2.

In alijs, quæ non sunt ita magni momenti, Præpositus Generalis, fratrum consilio, quatenus ipse opportunū iudicauerit, adiutus, quæ ad Dei gloriam, & commune bonum pertinere videbuntur, per seipsum ordinandi, & iubēdi ius totum habet. Iul. iii. pag. 54 & 55.

Circa declarationem Constitutionum Vide infra Verb. Generalis §. 5. & 6. & circa confirmationem Verb. Confirmatio. & circa earū aut instituti impugnationem, aut interpretationem Verb. institutum. §. 1. & 2.

Contractus.

§. 1.

Societatis contractus non capitulariter, sed more ipsius Societatis, ac iuxta illius Constitutiones, & decreta per Præpositum Generalem, vel ipsam Societatem esse celebrandos, concessit Pius v. confirmans circa hoc easdem Constitutiones, & Decreta. pag. 102. iuncta pag. 104.

§. 2.

Habentur rati omnes contractus Societatis, celebrati vsque ad diem 12. Maij Anno Domini. 1568. quibus solenitates, & ceremoniæ de iure obseruandæ, bona fide fuerunt omissæ. Pius v. in Viuæ vo. ora. fol. 53. in fine, & seq.

Vide Verb. Alienatio §. 2. & seq. & Ver. Generalis §. 4. & Verb. Titulus.

Corporalia.

An nostri laici possint tangere, ac lauare corporalia Vide Verb. Sacrã, §. 1. Vide etiam, quæ circa eorũ benedictionem habentur Ver. Benedicere §. 2. & 3.

Correctio.

§. 1.

In infligendis correctionibus, & punitionibus

bus Nostrorum delinquentium Prælati Societatis ad quos id noscitur spectare, postpositis iuris apicibus libere procedere possunt, secundum consuetudines approbatas, & generalia instituta Societatis facta, aut facienda, obseruatis in hoc deliberatione, ac maturitate debita. Concessit Bonifac. ix. Minoribus, vt in Monũ. eorum fol. 202. pag. 2. concess. 499.

Hæc facultas communicatur omnibus Superioribus.

§. 2.

Omnes Præpositi per se vel alios quosuis, Societatis insolentes, & qui id mereri videbuntur, possunt libere excommunicare, capere, incarcerare, & alias suæ disciplinæ submittere, & ad id, si opus fuerit, auxilium brachij secularis inuocare. Paul. iij. pag. 33.

Communicatur omnibus Superioribus quoad alia ab excommunicatione, respectu cuius facultas sit penes Prouincialem prout dictum est Verb. Apostatæ §. 4.

An à correctione Regulę liceat appellare Vide supra Verb. Appellatio.

Decimæ.

Vide verb. Exemptio §. 4. 5. & seq.

Declaratio.

Circa declarationem nostrarum Cōstitutionum,& priuilegiorum,ac nostri instituti, Vide quæ dicuntur Verb. Generalis §. 5. & 6. Item Vide quæ peculiariter circa priuilegiorum declarationem habetur Verb.priuilegia §.4. Pro declaratione autem dubiorum cōscientiæ Vide Verb.Scrupuli.

Dignitas.

Præpositus Generalis absque Societatis cō sensu vel aliquis ex Socijs huiusmodi absque Generalis Præpositi expressa licentia, electioni seu prouisioni de illius in quācunque dignitatem per quemcunque Principem, vel quodcunque Capitulum,aut alios ad id auctoritatem habentes factæ consentire,aut vt ad illam admitti, seu alicuius prælationis, & dignitatis in eadem Societate, si eam occulta,aut manifesta ambitione quæsisse conuincetur,capax esse nullatenus potest Paul.iii.pag.30.

Dispen-

Dispensatio.

§. 1.

Potest Præpositus Generalis per se, vel per alios ad id deputatos dispensare cum ijs omnibus, qui sub Obedientia Societatis degunt super irregularitate, si quã incurrerint, eo quod excommunicati, aut suspensi, aut interdicti, aut in loco interdicto diuina officia celebrarint, aut Ordines susceperint, nisi excessus dispensandorum sit adeo grauis, vt ad Sedem Apost. sint remittendi iuxta explicationẽ Sixti iiij. Sic tamen dispensati, nisi mox Ordinẽ intrare, & peractis experientijs secundum Societatis Constitutiones vota emittere parati sint, etiam si super hoc induciæ eis à Prælatis Societatis concedantur, eo ipso in pristinas sententias reincidant. Paul. iij. pag. 32. & seq.

Hac facultate vti possunt omnes Superiores.

§. 2.

Præpositus Generalis, & de eius licẽtia Prouinciales, ac eorum Vicarij, & loca tenentes possunt cum Religionis Societatis defectum,

natalium quouis modo patientibus, & quauis ex causa irregularibus, præterquam homicidij voluntarij, bigamiæ, & mutilationis membrorum postquam in Societatis Ordine vota emiserint, dispensare, vt ad sacros Ordines, ac eorũ vsum, & vt prædictum defectum natalium patientes, ad quamuis administrationem Societatis eligi, recipi, & assumi, liciteque eam exercere possint. Paul. iij. pag. 40. Idemq. ferme habetur in Monum. Minor. fol. 144. cõcess. 352.

Hæc facultas conceditur Prouincialibus. Si quis vero post ingressum in Societatem inciderit in irregularitatem, quæ dicitur ex defectu lenitatis, conceditur etiam reliquis Superioribus, & Confessarijs facultas cum eo dispensandi.

§. 3.

Possunt Præpositus Generalis, ac Prouinciales dispensare cum Nostris sibi subditis in irregularitate homicidij: dummodo tales homicidæ non sint certi, quod ipsi actualiter occiderunt, nec pro certo sciant, quod fuerunt tales mandatores, vel auxiliatores homicidij, quod sine illis nullo modo fuisset tale homicidium perpetratum. Concessit hoc Sixtus. iiij. Ordini Min. vt in eorum Monum. fol. 66. concess. 102.

Hæc facultas reseruatur Præposito Generali.

§. 4.

Potest Præpos. Gener. & alij quinquagin-

ta ex Præpositis Domorum,ac Rectoribus, ab eo pro tempore nominandi cumNostris dispēsare in omnibus casibus,nullo excepto, in foro conscientiæ tantum. Dispensatio autem in homicidio voluntario citra altaris ministeriū conceditur. Sixtus iiij. Carthusiensibus sub Datis Romæ apud S. Petrum Anno Domini 1481.xvii.kal.Aprilis Pontificatus sui anno. xi.& habetur in Manuscrip.fol.48.

Hæc facultas communicatur Prouincialibus. Sed in irregularitate ex bigamia, & ex homicidio voluntario procedente soli Præposito Generali reseruatur.

§.5.

Potest Præpositus Generalis in foro conscientiæ dispensare cum personis nostræ Societatis super omni irregularitate etiam in illis casibus,in quibus Papa sibi vicem reseruat, scilicet in morte,in membrorum obtruncatione,& enormi sanguinis effusione; dum tamen aliquid eorum trium,notorium non sit,& hoc propter scandalum.Concessit Martin.v.Prioribus S.Benedicti Vallis Oleti,vbi habetur originale,& refertur in Comp.Min.Verb.Dispensatio §.24.

§.6.

Per priuilegium Monachorum Sancti Hieronymi in Hispania quilibet Nostrorum potest semel in vita dispensari in foro conscientiæ à

tiæ à Confessario per Superiorem deputato super irregularitate, quacunque occasione cō-tracta. Concessit Sixtus iiij. vt in libro Priuilegiorum dicti Ordinis, titulo 12. fol. 36. & refertur in Manuscriptis fol. 59. pag. 2.

Hæc facultas communicatur omnibus Superioribus, & alijs Confessarijs, quibus ipsi eam commiserint, præterquam in irregularitate ex Bigamia et alijs tribus casibus in superiori §. contentis, qui Præposito Generali reseruantur.

Facultatum, quæ proxime præcedentibus quatuor. §§. continentur, vsus esse non potest, in quibus ex Concilio Tridentino sessio 14. cap. 7. repugnant; nisi in foro conscientiæ tantum, in quo licet illis vti iuxta ea, quæ habentur Verb. Concilium Tridentinum §. 3.

§. 7.

Potest Prępositus Generalis per se, vel per alios professos, quos elegerit dispensare cum nostris circa ieiunia, & cibos prohibitos. Iul. iij. pag. 66. Per extensionem tamen Greg. xiij. de qua Verb. Communicatio gratiarum §. 4. id facere potest per quemlibet alium Societatis. Per concessionem autem Eugenij iiij. factam Monachis Sancti Hieronymi, vt refertur in Comp. Minor. Verb. Ieiunium. §. 7. Prępositi Domorum, ac Rectores possunt dare licentiam de consilio Medici, vel sine eo, si commode non possit haberi, vt nostri familiares

Domo-

Domorum, aut Collegiorum infirmi, seu debiles possint comedere carnes, & oua, seu alia sanis interdicta in quadragesima, & alijs ieiunijs Ecclesiasticis sine licentia Diœcesani, vel quod non teneantur ieiunare in prædictis temporibus etiam sine consilio Medici.

Hæc facultas quoad gratiam à Iul. iij. factam communicatur omnibus Superioribus, & ijs quibus ipsi commiserint. Facultas vero Eugenij solis Superioribus.

§. 8.

Possunt nostri Confessarij, si sint viri docti & iuxta formam Concil. Trid. approbati, ex commissione Prouincialis dispensare in foro conscientiæ ad petendum debitum cũ ijs, qui consanguineum, vel consanguineam sui coniugis post matrimonium carnaliter cognouerũt. Pius V. Franciscanis de obseruantia 27. Septembris anno 1569. vt in Manuscrip. fol. 79.

Facultas hæc conceditur Prouincialibus, & alijs Confessarijs, quibus ipsi per se vel per alios eam commiserint admonito pœnitente, vt si coniugi sit superstes, iterum ne contrahat absque dispensatione impedimenti incestus impedietis, si eo loco voluerit contrahere, vbi illud non fuerit consuetudine legitime abrogatum.

§. 9.

Possunt nostri Confessarij, si sint viri docti, &

iuxta formam Concil. Trid. approbati, ex cōmiſsione Prouincialis diſpenſare ad petendū debitum cum his, qui poſt votum ſimplex Caſtitatis matrimonium contraxerunt. Conceſſit Pius v. Franciſcanis 26. Octobris anno. 1569. vt in Manuſcrip. fol. 79.

Communicatur ijs, quibus & praecedens gratia fuit communicata, admonito pœnitente, vt ſi coniugi ſuperuiuat, votum ſeruet.

§. 10.

Per facultatem Benedictinis conceſſam à Martin. v. poſſunt noſtri Confeſſores deputati diſpenſare in votis, etiam Epiſcopo reſeruatis. Habetur in Manuſcrip. fol. 39. pág. 2. & in Compendiolo Benedictinorum Vallis Oleti pag. 45. & ſeq.

Hæc facultas communicatur omnibus Superioribus, & alijs Confeſſarijs, quibus ipſi eam commiſerint.

Vide quæ habentur Verb. Commutatio §. 2. Et qualiter noſtri Superiores poſsint per ſe ipſos diſpenſare cum noſtris ſibi ſubditis in omnibus irregularitatibus, & alijs, perinde ac poſſunt Epī cū clericis, & laicis ſibi ſubiectis, etiam vigore Conc. Trid. Vide iuxta ea, quæ habentur infra Verb. Prælati §. 3. Vide item quod peculiariter dicitur circa Vltramontanos quoad relapſum in hæreſim, vel apoſtaſiā Verb. Abſolutio §. 8. Et quod contentis hoc

verbo

verbo non obstet Concil. Trid. in foro conscientiæ, Vide verb. Concilium. §.3.

Domus.

§.1.

Quomodo Domos vbique posſit habere Societas, & eo ipso quod ſunt constructæ, vel donatæ, cenſentur erectæ, & confirmatæ Apostolica auctoritate. Vide Verb. Bona §.2.

§.2.

Domus Probationis Societatis poſſunt habere redditus. Pius iiii. 19. Augusti. 1561. confirmauit pag. 33. & Greg. xiii. in ſua Constitutione viii. kal. Iulii 1584. pag. 227. adiuncta pag. 232.

Donationes.

Vtrum donationes piæ commutari poſsint ex vno vſu in alium Vide Verb. Commutatio §.3. & alia circa donationes, Vide Verb. Bona §.1.4. & 6.

Dubia.

Vide quæ dicuntur ſupra Verbo Declaratio.

Ecclesia.

§.1.

Possunt nostri facere benedici, aut consecrari Ecclesias Societatis, cum Cœmeterijs, & primum lapidem poni per quoscunque Episcopos, si Diœcesani vltra quatuor menses id facere distulerint Paul. iii. pag. 39. Idē quoad altaria consecranda concessit Honorius Minoribus, vt in eorum Mon. fol. 101. concess. 212.

§.2.

Possunt omnes Præpositi, ac Rectores, etiā aqua per eos benedicta, præsertim in locis remotis, vbi Episcopum aquam benedicentem per duas dietas adire non possunt, libere, & licite recōciliare nostras Ecclesias, Cœmeteria, & Oratoria, & eorum quodlibet; sanguinis, seu seminis effusione, seu alias quomodolibet pollutas, seu polluta, quoties opus fuerit. Concessit Leo x. præfatis Minoribus vt habetur in eorum Suppl. fol. 16. pag. 2. & refertur in eorumdem Comp. Verb. Benedicere §. 14.

Hæc facultas omnibus Superioribus communicatur.

§. 3. Pos-

§. 3.

Possunt omnes Prępositi, ac Rectores in suis Ecclesijs,& capellis exhumare corpora defunctorum,& ad alias sepulturas in eisdem Ecclesijs suis transferre de consensu illorũ quorum interest. Concessit Leo x. Minorib. vt in eorũ Suppl. fol. 58. pag. 2. concess. 162. adiuncto fol. 60. Pag. prima ante finem.

Huius facultatis vsus sit priuatus tantum non solemnis, vel publicus.

§. 4.

Adueniente casu necessitatis possunt Ecclesiæ nostrę transferri, & mutari de vno loco ad alium,& locus prioris Ecclesię reduci ad vsus humanos secundum commoditatem dictorũ locorum,& Collegiorum, seu Domorum, modo tamen materia ędificiorum ponatur in Ecclesia alia. Cõcessit Leo x. Viuę vo. or. Minor. vt habetur in eorum Suppl. fol. 92. pag. 2. concess. 277.

Hæc facultas communicatur omnibus Prouincialibus, ea tamen non vtantur nisi raro, & erecta cruce.

§. 5.

Qui ausu temerario præsumpserint Ecclesias, aut loca nostra infringere, aut in illis violẽtiã dãnabilẽ exercere, ipso facto incurrũt excõicationẽ, à qua absolui nequeũt nisi per sedẽ

Apost. vel per Conseruatores ab eadem, Nostris aut Societati deputatos. Concessum est Franciscanis, ut in eorum Monum. fol. 105. concess. 226. & Dominicanis, vt in eorum priuilegijs fol. 55. pag. 1.

Quas indulgentias consequantur, qui nostras Ecclesias, aut alia pia loca Societatis visitant, Vide infra Verb. Indulgentiæ. Vide etiam quod habetur Verb. Missa §. 2. & Verb. Immunitas, & Verb. Benedicere §. 1.

Eleemosynæ.

Mandatur Ordinarijs, eorumque Vicariis, seu Officialibus, & Curatis, ac alijs quibuscũque, qui ne Christi fideles nobis eleemosynas erogare præsumant, suadere, ac etiam sub censuris inhibere, ac erogantes excommunicatos fore, prædicare, seu prædicari facere, seu pronunciare præsumunt, vt ab huiusmodi persuasionibus, inhibitionibus, & mandatis omnino abstineant, persuadentesque, & inhibentes, & huic mandato non curantes obtemperare, nisi pœnituerint, & persuasiones, & inhibitiones, ac prædicta reuocauerint, intra triduum postquam fuerint requisiti, eo ipso Ordinarii incurrunt Interdictum ingressus Ecclesiæ, ac suspensionem à regimine, & administratione

suarum

ſuarum Eccleſiarum;inferiores vero ab eis ſententiam excommunicationis ipſo facto incurrunt.Conceſſit Sixtus iiij. Minor. vt in eorum Monum.fol.149.pag.1.conceſſ.363.

Facultas requirendi,de qua in hoc §. communicatur Prouincialibus,& ijs, quibus ipſi commiſerint.

Vide quod circa eleemoſynas habetur, Ver. Commutatio.§.4.

Emphitheuſis.

An Emphiteutica bona poſſint nobis donari,Vid.Verb. Bona.§. 6. An & quomodo poſſint bona Societatis dari in Emphiteuſim Vi. ue Verb.Alienatio §.2.

Euchariſtia.

§.1.

Poteſt Societas in ſuis Eccleſijs,decenter tamē, ſacroſanctam Euchariſtiam ſeruare Paul. iij.pag.41.

§.2.

Omnes Chriſti fideles quouis anni tempore Rectorum Parochialium Eccleſiarum licen

tia minime requisita possũt à Nostris Sacram Eucharistiam accipere, præterquã in festo Paschæ Resurrectionis Dominicæ, & in mortis articulo, nisi necessitas vrgeat. Paul.iij. p.41.

Quamuis in Societatis Constitutionibus par. 7. cap.4.D.exponatur festum Paschæ, iuxta communem consuetudinem, intelligi eam hebdomadam quæ ipsum diem Resurrectionis præcedit, & simul eam quæ subsequitur, excipi vero eos, quos ius ipsum excipit, necnon qui iam suis parochijs satisfecerint: per priuilegia tamen Minorum restringi potest prædicta expositio ad ipsum diem Resurrectionis; is enim solus dies exceptus est Minoribus de obseruantia, per Nicolaum V. & Sixtum iiij. iuxta id quod in §. sequenti dicitur; cuius quidem facultas, et huius etiam §. communicatur omnibus Sacerdotibus; numquam tamen in alienis Ecclesijs sine licentia eorum, ad quos pertinet hoc Sacramentum, ministrabunt.

§.3.

Possunt Nostri Sacerdotes ministrare Sacramentum Eucharistiæ omni tempore, præterquam in die Resurrectionis Domini, immo etiam dicto die licebit, sed tunc non nisi accedente Rectoris Parochialis, aut Diœcesani licentia: vt cõstat ex Monu.Min. fol.114.cõcess. 149.& 150.iuncto suppl.fol.58. concess.160.

§.4.

Possunt Nostri in nostris Ecclesijs ministrare, ac

re,ac miniſtrari facere Sacramentum Euchariſtiæ quibuſcunque perſonis quoties opus fuerit. Conceſſit Iulius ij. Minimis, vt habetur in ſupplem. Minor. fol. 11. pag. 2. conceſſ. 143.

Communicatur Superioribus, & ijs quibus ipſi commiſerint.

Vide quæ habentur infra Verb. Sacramenta, & ſupra Verb. Altare.

Excommunicatio.

§. 1.

Si Præpoſiti, aut Rectores ſententiam excommunicationis in aliquem noſtræ Religionis in congregatione, vel communitate ferre velint, non tenentur eam ſcripto proferre, nõ obſtante pœna iuris Leo x. Mino. vt in eorum Suppl. fol. 93. pag. 2. conceſſ. 291.

Si in aliquo caſu opus eſſet hac facultate, quilibet Superior, qui excommunicare poteſt, ea vti poterit.

§. 2.

Noſtri Confeſſores abſoluendo in foro conſcientiæ excommunicatos, non tenentur ſeruare formam, quæ obſeruatur in publicis abſolutionibus, ſcilicet flagellationem cum pſal. Miſerere mei, &c. Leo x. Minorib. vt in eorum ſuppl. fol. 59. conceſſ. 174.

§.3.

Nicolaus iiii. noluit Fratres ligari aliqua ſententia excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, vel hominis, niſi nominatim fieret mentio, nec ſufficeret, ſi diceret in ſententia generali, vt perinde valeant, ac ſi eſſent nominati expreſſe. Habetur in Ceremoniali, ſeu Pontificali in Bibliotheca Vaticana.

A quibus Excommunicationibus Noſtri poſſint abſoluere; Vide Verb. Abſolutio. Et an Noſtri poſſint commorari in terris excommunicatorum, &c, Vide Verb. Hæretici §. 1. Vide etiam circa hoc verbum, quæ habentur Verb. Correctio §. 2. & Verb. Apoſtatæ §. 7. & Verb. Interdictum, ac Verb. Prælati §. 2.

Exemptio.

§.1.

Societas, & vniuerſi illius Socij, ac perſonæ, illorumque bona quæcunque ab omni Superioritate, iuriſdictione, & correctione Ordinariorum ſunt exempta, ac libera, ſuſceptaq. ſub Sedis Apoſt. protectione Paul. iij. pag. 34. & idem corroboratur priuilegio conceſſo Prædicatoribus, de quo in Supplem. Minor. fol. 80. pag. 1. & ſeq. Iuxta quod tam perſonæ, quam res Societatis eximuntur à iuriſdictione quorumlibet

rumlibet Ordinariorum,& Prælatorũ, ac personarum Ecclesiasticarũ, ac in ius & proprietatem B.Petri,& Sedis Apost.& sub eorum speciali, & immediata protectione suscipiuntur, ita quod præfati Prælati, aut quæuis alia persona nequeat etiã ratione delicti,seu contractus, vel rei de qua agitur, vbicunque committatur delictum, ineatur contractus, aut res ipsa consistat, iurisdictionem quomodolibet exercere. Pariter qui sunt de Societate per litteras Apostolicæ Sedis,aut Legatorum,seu delegatorum ipsius conueniri à quocunque minime possunt,nisi huiusmodi Apostolicæ litterę de hoc indulto, & Ordine nostro expressam faciant mentionem. Concessum est Min. vt in eorum Monum.fol.140.concess.120.

Quibus tamen casibus Tridentina Synodus nos Episcopis subiecerit, patet multis locis, vt sess. 5. cap.2.de Reform.sess.6.cap.3.de Refor.sess.7.c.7. & 14.de Refor.à Vers. Addendo & infra. Item sess.23.c.16.§.Nullus,& sess.24.cap.1.de Refor. Matrim.Vers. Quod si quis parochus, & c. 2. de Refor.& ibidem c.4. Vers. Nullus. Item sess. 25. cap.4.Vers.Qui vero,& seq. & c.11.& 13.quoad præcedentias, & 14. ac 16. in fine de Regul. præter alia quæ suis locis in hoc Compendio nonnunquam reperientur.

§.2.

Eos,qui in Societatem admissi, biẽnio pro-

bationis peracto, tria vota substantialia, tametsi simplicia emiserint, aut in futurum emittent, à quorumuis Ordinariorum, & delegatorum, seu aliorũ iudicum iurisdictione omnino exemptos esse. Habetur in Constitutione Greg. xiij. pag. 233.

§.3.

Nullus ex Religiosis sub Obedientia Societatis degentibus à quibusuis quacunque Ecclesiastica, vel seculari dignitate seu auctoritate fungentibus, etiãsi Cardinales sint, vel Patriarchæ, Synodi, Communitates, Capitula, aut officij hæreticæ prauitatis Inquisitores, ac Commissarij, vel Iudices, tam ipsius officij, quam Ordinarij, vel delegati ad quoduis munus, officium, vel exercitium, etiam in defectum aliorum, absque expresso sui Superioris consensu, ac etiam mandato adigi, vel cogi potest. Greg. xiij. pag. 238.

§.4.

De Domibus ac Collegijs, & eorum prædijs, hortis, alijsque locis, quæ iuxta nostrum institutum habere possumus, aut de ijs, quæ pro eisdem emendis, nobis pro tempore legari, aut donari contigerit, & denique de alijs bonis per Societatem, eiusque Collegia possessis, & obtentis, non tenemur soluere aliquam Decimam etiam Papalem, seu Canonicam portionẽ exhibere, nec ad præstationem procura-

curationum, aut exactionum collectarum, vel prouisionum q[illegible]arumcunque, nec ad id etiam per litteras Apostolicas compelli, nisi eiusmodi litteræ de hoc indulto de verbo ad verbum ac de Societate fecerint mentionem. Quod si per sedem Apost. ex pijs legatis, dispositis, vel relictis aliqua pars alteri piæ, vel non piæ causæ sit concessa, aut concedetur, Nostri, ac nostra, seu nobis legata, & relicta, aut alias in nostrum fauorem disposita, sub his concessionibus non comprehenduntur, nisi de nobis, & hoc indulto, & Pontificis voluntate specifica fiat mentio in eisdem, & non per clausulas generales idem importantes. Paul. iij. pag. 37. & seq.

§. 5.

Ea quę præcedenti §. sunt præscripta, cum specifica mentione Domuũ probationis confirmauit Pius iiij. pag. 84. & seq. exemptionemque pro potiori cautela concedendo à quibusuis decimis etiam Papalibus, prædialibus, personalibus, quartis, medietatibus, & alijs fructuum partibus, subsidijs etiam caritatiuis, & alijs ordinarijs oneribus, etiam pro expeditione contra infideles, defensione patriæ, ac alias quomodolibet, etiam ad Imperatorum, & inferiorum Principum instantiam impositis; Et quamuis in ipsa impositione caueatur, quod nulla prorsus exemptio cuiqũã aduersus

illa suffragetur. Idemque per omnia confirmauit Greg. xiij. pag. 180. & seq. vbi quoad hoc derogat dispositioni cap. Nuper de Decimis.

§.6.

Eadem exemptione quoad pleraque ex dictis gaudet Societas per priuilegium Eugenij iiij. concessum Monialibus S. Claræ; quod habetur in Monum. Min. fol. 40. pag. 2. & seq. vbi & quoad gabellas expresse exemptio conceditur; habetque præfatum priuilegium insignes clausulas, ne derogari possit. Similiter & quoad pleraque ex prædictis suffragatur aliud priuilegiũ Eugenij concessum Dominicanis, de quo in Supplem. Min. fol. 80. vbi expresse etiam eximuntur, ne pedagia, & thelonea, & alias exactiones quibusuis Regibus, seu alijs personis Ecclesiasticis, vel secularibus soluere teneantur.

§.7.

Per priuilegium concessum Ordini S. Ioannis Hierosolimitani, eximuntur etiam Nostri amplissime à quacunque iurisdictione, & à quacunque collecta, seu contributione ratione personarum, vel rerum etiam ad refectionẽ pontium, fontium, furnorum, murorum, seu Ecclesiarum, etiam si forsan eatenus per abusum, seu alterius priuilegium, vel negligentiã, etiam per longissimum tempus taliter obseruatum non fuisset. Concessit Clem. vij. vt habetur in Manuscrip. fol. 74. pag. 1.

§.8. Per

§.8.

Per priuilegium item Congregationis Canonicorum S.Saluatoris,definitum eſt,ne quis Rex,Principes,Duces, Marchiones, Barones, Milites, Nobiles, Laici, Communitates, Vniuerſitates,Magiſtratus,Rectores,& Officiales Ciuitatum,Terrarum, Caſtrorum, & diœceſum quarumcumq. noſtris,ſeu rebus, ſeu perſonis audeant,vel præſumant gabellas, talias, datia,collectas etiam pro pontium refectionibus,aut viarum reparationibus, aliaue onera, ſeu grauamina inferre,indicere,vel imponere, aut indicta, & impoſita exigere ſub excommunicationis, & maledictionis æternę pœnis; quas, niſi præſentium habita notitia prorſus deſtiterint, ipſo facto incurrant. Habetur in Manuſcript.fol.68.pag.1. Simileque omnino ex priuilegijs Camaldulenſium habetur eodem libro fol.22.pag.2.

Facultas,vt fiat dicta notificatio,communicatur Prouincialibus,& ijs,quibus ipſi commiſerint.

§.9.

Per priuilegium Minorum, de quo in Monum.eorum fol.260.concell.656.imponentes angarias, vel alias impoſitiones, vel alia quęuis damna Noſtris, ſunt excommunicati ipſo facto;& ſi contumaces ab his non deſtiterint, à ſolo Papa poſſunt abſolui.

§.10. Non

§.10.

Non tenẽtur Noſtri etiã per litteras Apoſt. niſi de hoc indulto, & Societate expreſſam fecerint mentionem, officium correctionis, ſeu viſitationis, aut inquiſitionis Monaſterijs, vel Eccleſijs, ſeu quibuſcunque perſonis impendere, vel procedere ad cognitiones cauſarum, citationes partium, & denunciationes ſententiarum, interdicti, vel excõmunicationis, nec denique recipere curam Monialium, ſeu quarumlibet perſonarum religioſarum. Paul. iij. pag. 36. & ſeq. Nec item cogi poſſunt ad audiendas Monialium confeſsiones, vt à Clem. conceſſum eſt Minoribus, prout habetur in eorum Monum. fol. 140. conceſſ. 321.

Obſeruandum nihilominus eſt circa hoc, quod definitum eſt in Concilio Trident. ſeſſ. 25. cap. 12. de Regul.

§.11.

Noſtri non tenentur iurare de calumnia. Conceſsit Honor. iij. Carthuſienſibus, vt in Manuſcrip. fol. 48. pag. 1. Nec inuiti cogi poſſunt ad teſtimonium perhibendum. Iul. ij. Canonicis S. Saluatoris, vt d. Libro fol. 67. pag. 2.

§.12.

Per priuilegium Eugenij iiij. conceſſum Monachis S. Benedicti Congregationis Italiæ, quod refertur in Comp. Minor. Verb. Exemptio §.33. cogi non poſſumus ad hoc vt in no-

ſtris

ſtris locis Miſſæ, aut alia diuina celebrentur, Ordines conferantur, vel agitentur cauſæ ciuiles, ſeu criminales, proceſsiones conuocentur, aut Synodus, conuentus, ſeu quæuis congregationes tam Eccleſiaſticarum, quam laicarum perſonarum congregentur, ſeu quod loca noſtra deputentur ad vſum, hoſpitium, habitationem, detentionem, & incarcerationem Eccleſiaſticarum, vel laicarum perſonarum. Et præſumens attentare contra omnia, aut aliquod prædictorum, cuiuſcunque conditionis, aut ſtatus ſit, niſi facta ei de huiuſmodi indulto notitia, deſtiterit, ipſo facto ſentẽtiam excommunicationis incurrat.

Facultas notificandi, cuius in hoc §. fit mentio communicatur Prouincialibus, & ijs quibus ipſi commiſerint.

Vide Verb. Prælati §.2. & Verb. Proceſsiones, & Verb. Priuilegia §.11. & Verb. Inquiſitores.

Extrema vnctio.

Poſſunt Noſtri ijs, qui intra ſepta Collegiorum, ſeu Domorum infirmati fuerint, Extremam vnctionem Apoſtolica auctoritate libere, & licite Parochialis presbyteri, vel alterius cuiuſcunque Epiſcopi, vel Superioris licentia

vel assensu nullatenus requisito ministrare. Concessum est Benedictinis, vt in Comp. Minor. Verb. Vnctio extrema §.1.

Vide Verb. Sacramenta, & Verb. Familiares §.1.& 2.

Familiares.

§.1.

Possumus administrare omnia Sacramenta ijs omnibus, qui in nostris morantur obsequijs, eosque in nostris Cæmeterijs sepelire. Paul. iij. pag. 34. Et per concessionem Martii v. Monachis S. Benedicti factam, vt in Compend. Min. Verb. Familiares §.10. possunt Nostri ministrare familiaribus nostris tam intra, quam extra septa Collegiorũ, seu Domorum commorantibus, Ecclesiastica Sacraméta quoties opportunum fuerit.

Præter Confessionis, & Eucharistiæ Sacramenta, familiaribus Extrema vnctio poterit administrari, atque adeo ijs solis, qui in Domibus, Collegijs, Residentijs, & alijs locis Societatis habitauerint. Id etiam de sepultura intelligatur. Extra septa vero cum illis perinde, atq. cum alijs agatur, prout habetur Verb. Sacramenta.

§.2.

Possunt Nostri famulis nostrarũ Domorũ

ac Collegiorum in habitu seculari deseruiẽtibus, quoties opus fuerit, etiã Paschatis tẽpore, & in mortis articulo, in nostris Domibus, Collegijs, & Ecclesijs, Eucharistiæ, & Extremæ vnctionis Sacramẽta ministrare, & sepulturæ beneficium, cuiuslibet licentia super hoc minime requisita impendere. Leo x. Minimis, vt in eorum priuilegijs fol. 57.

Hæc facultas conceditur Superioribus, & quibus ipsi eam communicauerint.

§.3.

Famuli, & seruitores nostri possunt eligere Confessorem de Societate, qui audita eorum confesione pœnitentiam salutarem eis iniungendo, absoluat eosdem ab omnibus criminibus, excessibus, & censuris Ecclesiasticis, & dispenset cum eis in omnibus irregularitatibus, si quas forte contraxerint: homicidio voluntario, & mutilatione membri semper exceptis: & eis remissionem generalem, & plenariam omnium peccatorum impartiri valeat, & hoc idem possit in articulo mortis. Sixtus Minor. Vi. vo. oraculo, vt in Monum. eorum fol. 68. concess. 131.

Per hoc tamen non conceditur Nostris in casibus Bullæ Cœnæ se immiscere. Et quod attinet ad facultatẽ dispẽsandi in irregularitatibus, electus ex Nostris ea non vtatur, nisi fuerit Superior,

aut de Superioris licentia; idque in foro conscientiæ tantum.

§. 4.

Omnes qui sunt in seruitio Societatis consequuntur indulgentiam plenariam in morte, & semel in vita de reseruatis. Sixtus iiij. Ordini Minorum, vt in eorum Monum. fol. 66. conceß. 96. & in Comp. eorundem Verb. familiares §. 6.

§. 5.

Per priuilegium Alex. iiij. concessum Fratribus hospitalis S. Ioannis Hierosolimitani, nemo sine speciali mandato Romani Pontificis seruientes Societati, etiam laicos, donec in seruitio Domus fuerint, excommunicationi, vel interdicto potest subijcere; & aliter lata, irrita est sententia, & inanis. Refertur in Comp. Minor. Verb. Familiares §. 11.

Aduertatur tamen ad id quod habetur in Concil. Trid. seß. 7. cap. 14. de Refor. & seß. 14. cap. 4. & 5. de Refor. & seß. 24. c. 10. & 11. de Reform. Item aduertatur, quod in casibus in quibus priuilegia nostra nobis non inseruiunt, priuilegium §. istius circa eosdem casus nostris familiaribus nil proderit.

Vide Verb. Interdictũ §. 2. & 4. cum admonitione, quæ ibi habetur in fine eiusdem Verb. Vide etiam quod habetur Verb. Conseruator. §. 1.

Feuda-

Feudaliá bona.

Vtrum bona feudalia poſſint donari Societati. Vide ſupra Verb. Bona.§.6.

Fundatores.

Vide Verb. Indulgentiæ §.30.

Generalis.

§.1.

Præpoſitus Generalis cũ primũ electus eſt iuxta Societatis Cõſtit. eo ipſo fit verus ipſius Religionis Præpoſitus, cum libera, & omnimoda cura, & adminiſtratione omnium, quæ ad felix regimen, & proſperam directionem Societatis pertinent, poteſtque plenam exercere iuriſdictionem in omnes ſub eius Obedientia degentes, vbicumque commorantes, etiã exẽptos, etiam quaſcunque facultates habentes. Paul. iij. pag. 29. Per priuilegiũ vero Eremitarum S. Auguſtini, eo ipſo quod electioni de ſe factæ conſentit, auctoritate Apoſtolica confirmatus intelligendus eſt; & libere adminiſtrare, & exercere poteſt, quæ ad ſuum officium perti

pertinent, reiecta quauis appellatione subditorum sibi ratione dicti officij, quæ ab eius præceptis, monitionibus, ordinationibus, mādatis, & decretis Regulari disciplina eorumdē quomodolibet interponi cōtinget. Habetur in priuil. dicti Ordinis fol. 35. pag. 2. & refertur in Supplem. Minor. fol. 133. pag. 1.

§. 2.

Præpositus Generalis potest suos quocunque locorum, etiam inter infideles, mittere, ac reuocare, & à Sede Apost. sine certi temporis limitatione missos, cum expedire ad Dei gloriam, & animarum auxilium iudicabit, alio transferre. Paul. iij. pag. 30.

§. 3.

Si qui e Nostris ad prædicandum crucem, vel ad inquirendum contra hæreticam prauitatem, seu ad alia similia negotia deputati fuerint, potest Præpositus Generalis, cum expedire iudicabit, eos remouere, & alio transferre, ipsisque, vt supersedeant iniungere, ac alios in eorum locum substituere. Paul. iij. pag. 31.

§. 4.

Omnis facultas celebrandi cōtractus est penes Præpositum Generalem Pius v. pag. 102, & seq.

§. 5.

Facultate concessa Ordini Prædicatorū possunt Præpositi Generales Societatis auctoritate Apostolica declarare (quoad serenitatem illarum

larum conscientiarum, quæ sibi subiectæ sunt dumtaxat) dubia, quæ super nostris Constitutionibus, priuilegijs, indultis, gratijs, & exemptionibus à Sede Apost. concessis, & concedendis emerserint. Iul. ij. in priuilegijs Prædic. fol. 173.

§. 6.

Si quid dubij de pertinentibus ad institutum, Constitutiones, & priuilegia Societatis oriri contigerit, ad Sedem Apost. vel ad Generalem Præpositum, aut ad eos, quibus id ipse commiserit referatur. Grego. xiij. in sua Constitutione pag. 234.

Hæc facultas intelligitur iuxta canonem xxi. Quartæ Congregationis generalis.

§. 7.

Facultate concessa Minoribus potest Præpositus Generalis communicare suffragia indulgentiarum, orationum, ac beneficiorum spiritualiũ totius Societatis Procuratoribus, & alijs quibuscunque deuotis, & benefactoribus eiusdem Societatis. Vrbanus v. in Monũ. Minor. fol. 261. pag. 1. concess. 671.

§. 8.

Per priuilegia Eremitarũ S. Augustini omnia exemplaria, seu transumpta priuilegiorũ, quæ Societati fuerint concessa per breue, vel supplicationem cum clausula, vt sola signatura sufficiat, si manu alicuius Prælati, aut publi

eti notarii signata, aut Generalis Præpositi sigillo firmata fuerint, eamdem omnino vim habent, tam in iudicio, quam extra, ac si plumbeo sigillo obsignata essent. Iul. ij. & Leo x. in priuilegijs eiusdem ordinis fol. 42. & 47. Habeturque in Monum. Minor. fol. 267. pag. 2. & seq. concess. 698. & in supplem. eorumdē fol. 123. pag. 1.

Vide Verb. Benedicere, & Verb. Communicatio gratiarum §. 4. & Verb. Notarius, & Ver. Collegia, & alibi sæpe in hoc Compendio.

Gradus.

§. 1.

Scholares Collegiorum Societatis existentium in Vniuersitatibus alicuius Studij generalis degentes, si præuio rigoroso, & publico examine in eisdem Vniuersitatibus reperti fuerint idonei, & Rectores Vniuersitatū eos gratis promouere recusauerint, in prædictis Collegijs à Præposito Generali, vel de eius licentia à quouis ex inferioribus Præpositis, vel Rectoribus huiusmodi Collegiorum, cū duobus vel tribus Doctoribus, seu Magistris per eosdē eligendis, promoueri possunt ad Baccalaureatus,

tus, & Magisterij, Licentiaturæ, ac Doctoratus gradus. Iul. iij. pag. 69.

§. 2.

Iidem Scholares Collegiorum existentium extra Vniuersitates, absoluto suorum studiorũ cursu, & rigoroso examine præcedente, à Præposito Generali, vel de eius licentia à quouis ex Præpositis, vel Rectoribus huiusmodi Collegiorum cum duobus, vel tribus Doctoribus, vel Magistris per eosdem eligendis ad prædictos gradus possunt promoueri. Iul. iij. vbi supra.

Nomine Scholarium in ijs duobus §§. intelliguntur Scholares qui sunt de Societate.

§. 3.

Præpositus Generalis per se, vel aliquem ex Præpositis, vel Rectoribus Collegiorum nostrorum, tam in Vniuersitatibus studiorum generalium, quam extra illas existentium, in quibus ordinarie studiorum Artium liberalium, & Theologiæ lectiones habebuntur, cursusq. ordinarij peragentur, nostræ Societatis Scholares, & pauperes externos, qui dictas lectiones frequẽtauerint, & etiã diuites, si Vniuersitatũ officiales eos ꝓmouere recusauerint, cũ per examinatores nostræ Societatis idonei sint inuenti (solutis tamẽ per diuites suis iuribus Vni-

uersitatibus) in nostris Collegijs quarumcumque Vniuersitatum, & in alijs extra Vniuersitates consistẽtibus, quoslibet alios Scholares, qui sub eorumdem Collegiorum Obedientia, directione, vel disciplina studuerint, ad prædictos gradus, ac alias in reliquis iuxta tenorem litterarum Iulij iij. promouere possunt. Pius iiij. pag. 85. & seq.

§. 4.

Potest Præpositus Generalis prædictos gradus, prout dictum est, conferre per Præfectum studiorum cuiuslibet Collegij Societatis, in quo Artium, vel Theologiæ facultates pro tẽpore legentur. Greg. xiii. pag. 189.

§. 5.

Quicunque per Nostros modo prædicto ad gradus promouentur, gaudere possunt omnibus priuilegijs, & prærogatiuis, quibus gaudent, qui in vniuersitatibus rigoroso examine præuio, ac alias iuxta inibi obseruari solitos, & requisitos vsus promouentur. Iul. iii. ac Pius iiii. pag. 69. & seq. & pag. 86.

Facultates promouendi, de quibus in superioribus §§. quoad nostros reseruantur Præposito Generali, Quoad externos vero conceduntur Prouincialibus per se, vel per Rectores, aut studiorum Præfectos exercendæ. Nam Rectoribus, & Cancellarijs Vniuersitatum quoad externos manet sua facultas.

Vide

Vide Verb. Scholæ §.3.

Gratiarum vſus.

Poſſe Præpoſitum Generalem, & Societatẽ vbique locorum iuxta noſtri inſtituti rationẽ, Conſtitutiones, ac modum procedendi proprium, peculiareſque obſeruationes, & conſue tudines, vti, frui, & gaudere omnibus facultatibus, & priuilegijs, aliiſque gratiis ſibi, ſeu Domibus, Collegiis, locisq. noſtris communiter vel diuiſim vigore quarumcunque facultatum etiam ad inſtar, aut æque principaliter, etiam per communicationem, ſeu alias quomodolibet conceſſis. Decreuit, & conceſſit Greg. xiii. pag. 139.

Vide Verb. Abſolutio. §. 11.

§. 2.

Gregorius xiii. die 29. Octobris 1584. Viuæ vocis oraculo declarauit mentis ſuæ non eſſe, vt per bullas Cruciatę, aut Iubileorũ, vel alias ſimiles conceſſiones ſub quacunque derogatione, aut tenore, etiam ſi in eis dicatur, quacunque prohibitione ſublata, vel etiam Viuæ vo. or. Pœnitentiariis S. Petri, aut quibuſuis aliis hactenus factas, vel in poſterum faciendas, cenſeatur derogatum priuilegiis, Regulis, aut ordinationibus Societatis, pręcipue vero

indulto illi per eundem Greg. xiij. die 3. Maij. 1575. concesso, scilicet ne personis Societatis, absque expressa Superiorum eorumdem licentia, vti liceat facultatibus in Iubileis, bullis Cruciatæ, Confessionalibus, aut alijs quibusuis Apostolicis indultis, quomodocunque hactenus concessis, & in posterum concedendis. Declarauit præterea posse Superiorem, dum huiusmodi licentiam concedit, limitare eam ad vsum vnius, aut alterius facultatis, & prohibere vsum reliquarum, etiam eadem bulla, aut indulto contentarum. In Viuæ vocis oraculo fol. 134.

Habitus.

Sacerdotes Societatis quoad habitum pertinet, honestorum Sacerdotum communem, & approbatum vsum sequentur. Iulius iij. pag. 59.

Hæretici.

Possunt Nostri in excommunicatorum, & hereticorum vel schismaticorum seu infide-

dium terris libere commorari, & cum eisdem conuersari, (de licentia tamen Præpositi Generalis) & ab eis tunc, & etiam quando per ipsas illos transire contigerit, necessaria vitæ deposcere, ac recipere. Paul. iij. pag. 56.

Omnes hoc priuilegio vti poterunt.

Vide quæ habentur Verb. Absolutio §. 2. & 5. adiunctis ijs, quæ ad Verb. Bulla Cœnæ dicuntur. Vide etiam & quæ habentur Verb. Inquisitor hæreticæ prauitatis.

Homicidium.

Vide Verb. Dispensatio.

Horæ Canonicæ.

§. 1.

Possunt Nostri ex facultate Præpositi Generalis, aut eius, quem ipse ad id substituerit, sine scrupulo officium diuinum Missæ postponere, iustis de causis, super quo conscientia licentiam impartientis oneratur. Iul. iij. pag. 68.

Hac facultate dum opus fuerit, vti poterunt itinerantes; Reliqui vero ex concessione Superioris.

§. 2.

Ratione itineris, aut alterius occupationis, quando creditur, quod maiori cum deuotione dicetur diuinum officiũ, potest illud à Nostris recitari mane totum vsque ad Completorium inclusiue. Pius v. Minor. vt in Manuscri. fol. 79. pag. 2.

§. 3.

Potest à Nostris absque vllo scrupulo matutinum officium ante solis occasum recitari. Idem Pius v. eisdem vbi supra.

§. 4.

Quando aliquid diuini officij (non tamen ex dolo) omittitur, possunt Nostri illud supplere, dicendo psalmum aliquem, aut orationem Dominicam, aut salutationem Angelicam. Innocen. viij. Minor. vt habetur in Monum. fol. 69. concess. 149. & in supplem. fol. 99. concess. 362.

§. 5.

Nostri in foro conscientiæ dicendo horas, & alia officia diuina satisfaciũt præcepto cap. Dolentes, de celebr. Miss. de dicendo studiose pariter, & deuote, etiam si propter aliquam fatigationem, vel aliam causam dicant sedendo, aut deambulando, vel non integre proferendo verba, prout sunt scripta propter negligentiã,

aut

aut imperitiam, vel malam prolationem naturalem, propter defectum linguæ, seu alias qualitercunque ore imperfecto dicant, aut cum mentis distractione, & sensuum vagatione; dũ tamen non ex malitia hoc faciant. Et quod qui cum talibus male proferentibus, vel alios supradictos defectus facientibus, dicunt officiũ, non teneantur recitare ab alijs imperfecte dicta, aut ab eis non integre audita propter distantiam localem, vel strepitum, seu aliam causam, sed satisfaciant præcepto Ecclesiæ qualitercunque audiendo, quæ alij debent dicere. Concessit Leo x. Minor. vt in eorum suppl. fol. 59. pag. 1. concess. 169. adiuncto fol. 60. pag. 1.

§. 6.

Non tenentur Nostri dicere horas Canonicas in choro. Paul. iii. Iul. iii. & Greg. xiij. pag. 8. 59. & 131.

Quam indulgentiam consequantur Nostri recitantes diuinum officium ex libro. Vide infra Verb. Indulgentiæ §. 18. Vide etiam, quæ habentur Verb. Interdictum §. 7. & Verb. Infirmi.

Ieiunium.

§. 1.

Possunt Nostri per facultatem factam omnibus

nibus de Congregatione S. Iustinæ de Padua, dũ in Quadragesima,& Vigilijs quæ ieiunantur de præcepto, equitando iter faciunt, sumere mane aliquid per modum consuetæ collationis, & vesperi cœnare. Sixtus iiij, vt in impresis fol. 123. pag. 1.

§. 2.

Per facultates Minorum possunt Nostri sine violatione ieiunij, maxime Concionatores, cum actu concionantur, iuxta suam consolationem anticipare, vel postponere horam commestionis,& serotinæ collationis. Concessit Leo x. vt in suppl. fol. 39. pag. 1. concess. 282.

Hanc facultatem ex causa communicare poterunt omnes Superiores.

Vide Verb. Dispensatio. §. 7.

Immunitas.

§. 1.

Confugiẽtibus ad nostras Ecclesias, manus violentæ injici prohibentur à quocunque sub pœna excommunicationis latæ sententiæ, Cõcessit Clem. vij. Ordini S. Ioannis Hierosolimitani, & litteræ sunt insertæ, & confirmatæ à Pio iiii. Anno 1560. & habentur in libro priuilegiorũ eiusdem Religionis fol. 19. & apud nos in Manuscrip. fol. 74. pag. 1.

§. 2.

§.2.

Fugiẽtes ad noſtras Eccleſias ſecuritate gaudent: appellatione autem Eccleſiarum veniũt Domus noſtræ, ſeu Collegia Societatis cũ hortis, hortalicijs, clauſtris, officinis, & locis omnibus infra illarum ambitum incluſis. Conceſſit Innoc. viii. Seruitis. ſub Datum Romę apud S. Petrum Anno 1487. vi. kal. Iunij. Pontificatuş ſui Anno iii. & refertur in Manuſcrip. fol. 51. pag. 1.

Vide Verb. Communicatio gratiarum §. 2. & quod habetur Verb. Eccleſia §. 5.

Impetrare.

Vide loca quæ citantur infra Verb. Indulta.

Incarcerare.

Vide Verb. Correctio §. 2. & Verb. Exẽptio §. 12. & Verb. Apoſtata §. 5.

Indulgentiæ.

§. 1.

Poſſunt Noſtri indulgentias omnium Stationum Vrbis eiſdem diebus in propria Eccleſia, vel Domo conſequi, dummodo viſitent

quinque altaria, vel in vno quinque psalmos, aut si nesciunt legere, alias orationes dicant. Pius v. in Viuæ vo. or. pag. 52.

§. 2.

Easdem Stationum indulgentias consequuntur Nostri visitando aliquam Societatis Ecclesiam, vel aliam in qua pro tempore ex Obedientia esse contigerit, si inibi ante illius altaré maius quinquies orationem Dominicam, & toties salutationem Angelicã deuote dixerint, vt concessum est Minimis per Iul. ij. prout habetur in Comp. Minor. Verb. Indulgentiæ Stationum quoad fratres §. 10. & per concessionem factam Minoribus, & Prædicatoribus ab Innoc. viij. easdem indulgentias, & alias nobis concessas in nostris Ecclesijs consequuntur Nostri, qui per Obedientiam extra Domos, & Collegia reperiuntur, dicendo quinquies Pater noster, & Aue in quacunque Ecclesia & loco ea dixerint pro intentione, & proposito illius indulgentię. Similiter infirmi eadem recitando in valetudinarijs, & cellis, ac etiam lectulis, quando commode aliter dicere non possunt. Habetur in Monum. fol. 69. concess. 160. & in suppl. fol. 100. concess. 390. Et generaliter quando aliqua necessitate, vel infirmitate essent præpediti, vel in itinere constituti, ita quod ad Ecclesias pro consequendis indulgentijs, & alijs gratijs Societati concessis adire non possunt, illas consequentur dicendo dun

taxat illud, quod in Ecclesia dicturi erant. Habetur in summario priuilegiorum S. Iustinæ in priuilegijs impressis fol. 121. pag. 2.

§.3.

Quicunq. Nostrorum quinquies Pater, & Aue cum Gloria Patri ad finē cuiuslibet pro felici statu Sanctæ matris Ecclesiæ, & semel Pater, & Aue pro intentione concedentis cum Gloria Patri similiter ad finem dixerit, quacūque hora diei, vel noctis; & quocunq. loco dicantur, scilicet choro, Ecclesia, claustro, Oratorio, ac Cella consequetur indulgentias tam Vrbis, quam Hierusalem, & S. Iacobi in Compostella, ac quam consequuntur visitantes secunda die Augusti Ecclesiam S. Mariæ portiunculæ siue de Angelis in Assisio. Leo x. Minor. Habetur in Comp. Minor. Verb. Indulgentiæ stationum quoad fratres. §. 15. & in supplem. fol. 60. pag. 2. cōcess. 180. adiuncto fol. 42. p. 2. ad finem concess. 134.

§.4.

Omnes personæ quæ recipiuntur in Societate, in earum ingressu, & morte plenariā omnium suorum peccatorum veniam, & indulgentiam consequūtur. Iul. ij. Minimis, vt in eorū priuilegijs fol. 33. pag. 1.

§.5.

Sacerdotes nostri, qui Dominicis diebus, aut in solemnitatibus Domini, aut B. Mariæ celebrant, item & Nostri omnes, quando com muni-

municant, indulgentiam plenariam consequũtur. Innoc. viij. vt in Monum. fol. 69. concess. 148. & 150. & in supplem. fol. 43. pag. 1. concess. 137.

§. 6.

Toties quoties Nostri Coronã Domini Iesu, quę dicitur continere 33. Pater noster, & totidem Aue Maria, & Coronam B. Mariæ Virginis. 63. Aue Maria, & de decem in decem vnum Pater noster, dixerint; plenariam indulgentiam consequuntur. Infirmi vero, ac senes in decrepita ætate constituti eandem lucrabuntur dicendo vnum psalmum, vel hymnum Virginis, vel Domini nostri. Concessit Leo x. vt in Supplem. Minor. fol. 42. pag. 2. ad finem cum seq. adiuncto fol. 60. pag. 2. concess. 180.

§. 7.

Prædictæ indulgentiæ de Corona Do. Saluatoris, & B. Virginis, & similes cõcessæ per Leonem x. vsque ad quartum sui Pontificatus annum die 3. Februarij, eiusque prædecessores, possunt per Nostros animabus defunctorum per modum suffragij applicari. Cõcessit idem Leo x. Minor. vt in eorum Suppl. fol. 94. concess. 302.

§. 3.

Dicentes Canticum graduum, indulgentiã plenariam consequuntur. Leo x. Minor. S. Claræ, vt refertur in Comp. Minor. Verb. Indulgentia plenaria quoad fratres §. 19.

§ 9: Pos-

§.9.

Possunt nostri Confessarij ijs, qui ad generalem Congregationem veniunt, vel tunc, vel infra 20. dies sequentes plenariam indulgentiã impartiri. Sixt. iiij. Cisterciens. vt in Manuscr. fol. 47.

§.10.

Omnes Prouinciales, peracta visitatione ordinaria in Domibus, & Collegijs suæ prouinciæ, habent facultatem concedendi indulgentiam plenariam omnibus cuiuslibet Domus, seu Collegij sic visitati. Concessit Leo x. Minor. vt in eorum Supplem. fol. 93. pag. 1. concess. 285. Et hoc ipsum possunt Visitatores finita visitatione. vt infra Verb. Visitatores.

§.11.

Omnes indulgentias plenarias, & non plenarias, quæ sunt Romę in singulis Ecclesiis, quocunque tempore, & die, eodem tempore, & die possunt Nostri in nostris Ecclesiis lucrari. Sixt. iiii. Minor. vt in eorum Supplem. fol. 97. pag. 2. concess. 351. Et per litteras Greg. xiii. nobis concessas, Nostri in qualibet mundi parte existentes, ante altare Sanctissimi Eucharistiæ Sacramenti in nostris Ecclesiis orationes ad Deũ fundendo pro S. Ecclesię Romanę exaltatione, hęresũ extirpatione, & inter Principes Christianos fouenda pace, aut alias pro cuiuscunq. peculiari deuotione, cõsequuntur omnes indulgẽtias etiã plenarias, & peccatorũ remis-

remissiones, quas consequerentur, si indulgen tiarum ipsarum diebus; Ecclesias; & loca pia his decorata in locis in quibus Nostros moram trahere continget, visitarent Greg. xiii. pag. 197.

§. 12.

Per concessionem vero Leonis x. omnes in dulgentiæ concessę visitantibus Domos, Eccle sias, & Oratoria Mendicantium sunt concessę similiter nobis visitantibus nostras Ecclesias, Domos, vel Oratoria perinde ac si cuilibet Ecclesiarum nostrarum, Domuum, & Oratoriorum vbilibet consistentium concessæ fuissent. Habetur ex supplem, Minor. fol. 56. concess. 157. Et similiter Nostri visitando Ecclesias nostras, consequi possunt eodem modo indulgen tias, quas tunc consequerentur, si visitarent quasuis Ecclesias aliorum Ordinum, etiam nõ Mendicantium, Congregationum, & Confraternitatum, & aliorum piorum locorum iuxta communicationem, quam habemus de qua su pra Verb. Communicatio gratiarum. §. 3.

Excipi tamen debent ab his, quæ hoc §. continen tur indulgentiæ concessæ pro festiuitatibus Sanctorum cuiusuis prædictorum Ordinum, aut Congregationum, &c. pari ratione iuxta ea quæ dicun tur à Collectore in Comp. Minor. Verb. Interdictũ 2. Concess. 10.

§. 13. Di-

§.13.

Dicentes vnum Miserere indulgentiam ple nariam consequuntur. Cōcessit Sixt. iiii. vt est in priuilegiis Canonicorum Regular. Lateranen. & habetur in Manuscrip. fol. 50. pag. 2. in fine. Dicentes autem vnum Miserere in quoli bet altari consequuntur indulgentias Vrbis, il lius diei. Concessum eisdem vt habetur in d. p.

§.14.

Nostri, qui dicunt Missam Cōceptionis B. Virginis, vel audiunt illam, ac intendunt orare pro Leone. x. qui id concessit, & pro vniuersali Ecclesia, indulgentiam plenariam consequuntur. Habetur in comp. Min. Verb. Indulgentia plenaria quoad fratres §. 17. & 18.

§.15.

In mortis articulo Confessarius Societatis potest Nostris plenissimam indulgentiam impartiri, & reseruatur vero articulo mortis. Cōcessit Sixt. iiij. Cisterciens. vt est in Manuscrip. fol. 47. pag. 1.

§.16.

Quicunque ex Nostris pœnitens, & contritus nomen Iesu in mortis articulo nominauerit, plenariam omnium peccatorum suorum, etiam de quibus, nisi morte præueniretur, con fiteretur, indulgentiam consequitur. Concessum est per Leon. x. Confraternitati Caritatis de vrbe, vt habetur in priuilegijs impressis fol. 72. pag. 2. & 135. pag. 2.

G §.17. No-

§.17.

Noſtri dicentes in Eccleſia ſingulis diebus in perpetuum, pſalmum Miſerere cũ oratione pro Pontifice, ſcilicet Deus omnium fidelium paſtor, &c. Vel Omnipotens ſempiterne Deus &c. lucrantur omnes, & ſingulas indulgentias quæ ſunt conceſſæ Eccleſijs, & locis totius orbis. Conceſſit Iul. ij. perſonis Congregationis Lateranẽſis, Anno. 1506. 1. Iul. vt in Manuſcr. fol. 50. pag. 2.

§. 18.

Qui ſoluerint officium diuinum per librũ, conſequuntur remiſſionẽ dimidiæ partis peccatorum commiſſorum illa die, qua prædictũ ſoluũt officium. Conceſſit Leo x. Minor. vt in Suppl. fol. 94. pag. 1. conceſſ. 294.

§. 19.

Euntibus per Obediẽtiam ad Congregationem generalem, conceditur indulgentia vnius anni, & 40. dierum. Euntibus autem ad Congregationem prouincialem, centum dierum. Habetur in Comp. Minor. verb. Indulgẽtia nõ plenaria quoad Fratres §. 1.

§. 20.

Cum cantatur in matutino Te Deum laudamus; flectẽtes genua in verſiculo, Te ergo quęſumus &c. tres quarantenas: Et ad Gratias agamus, in Præfatione: centum dies indulgentiæ conſequimur; ſufficit tamen ſacerdotibus ſi in

Miſſa,

Missa, ad Gratias agamus se inclinét. Ita ex priuil. Carthusien. habetur Manuscri.fol.48.p.1.

§. 21.

Sabbato in Ramis palmarum, possumus liberare vnam animã à Purgatorio, dicendo psalmos pœnitẽtiales, vel quinquies Pater noster, & Aue Maria ante Sacramẽtum altaris, & pro Papa Leone x. qui id concessit vnam coronam B. Virginis. Idemque pariter possumus in die festo S. Ioannis Euangelistæ, & die eiusdem ante portam Latinam. Concessum est Minorib. vt in eorum Suppl.fol.61.pag.1.concess.184.

§. 22.

Tam Nostri, quam quilibet alij Christi fideles, dicentes. 15. Pater, & Aue pro existẽtibus in peccato mortali, toties quoties id fecerint, tertiæ partis peccatorum remissiones consequuntur. Habetur in Supplem. Minor. fol.94. pag.2.concess.300.

§. 23.

Omnes Christi fideles, qui vere pænitẽtes, & confessi, ac communicati in die Circũcisionis, vel alio, per Prępositũ Generalẽ, seu per Superiorem loci visitandi, semel pro semper nominando aliquam Ecclesiam, seu capellam, aut pium locum Societatis, vbicunq. Nostros habitare contigerit, dummodo si sint plures Ecclesię Societatis in eadem ciuitate, terra, aut

loco, vna tantum ad id per Præpositum Generalem statuatur annis singulis præterquam Iubilei, à primis Vesperis vsque ad occasum solis eiusdem diei, deuote visitauerint, & ibi quinquies orationem Dominicam, & totidem Salutationem Angelicam recitauerint, vel alias ad Deum orationes pro S. Matris Ecclesię exaltatione, fideique Catholicæ incremento effuderint, plenariam indulgentiam in forma Iubilei consequentur. Greg. xiij. pag. 188. adiunctis litteris Paul. iij. pag. 41. & seq.

In electione autem locorum præferatur semper Ecclesia Domus professæ.

§. 24.

Quicunque Christi fideles, qui veræ pœnitentes, & cōfessi, aut propositum temporibus à iure statutis confitendi habentes, Ecclesias & alia pia loca Societatis in diebus Natiuitatis, Circuncisionis, Epiphaniæ, Corporis Christi, necnon diebus Veneris, & Dominicis totius anni, ac Quadragesimalibus vsque ad octauam Paschæ visitauerint, & inibi semel Pater, & Aue recitauerint, & verbū Dei, si in illis prædicetur, deuote audierint, septem annos, & totidem quadragenas de iniunctis eis pœnitentijs consequentur. Paul. iij. pag. 42.

§. 25.

Omnes Christi fideles qui confessi, & corde contriti fuerint, aut cōfitendi firmum propositum

positum habuerint, ac in honorem, & deuotionem Passionis Christi preces deuote effuderint, & postea idoneo alicui Societatis presbytero, aut Societati Præpositoue Generali Obedientiam præstanti confitentur plenariam indulgentiam semel in vita consequuntur, in forma Ecclesiæ consueta. Paul. iij. in Viuæ vo. or. pag. 6. & seq.

§. 26.

Quolibet anni die visitãs Ecclesias nostras, consequitur annum, & 244. dies, & qualibet die Quadragesimę, cõsequitur annos quattuor dies 236. Indulgentiæ. Habetur in Monum. Minor. fol. 71. concess. 181. & 182.

§. 27.

Venientibus communiter ad sermones annuales audiendos ad loca nostra, conceduntur similiter anni tres, & dies duo indulgentiarũ. Habetur in Supplem. Minor. fol. iij. concess. 491. Et per concessionem Minoribus factam, conceduntur ijs, qui audiunt prædicationes Nostrorum anni quindecim indulgentiarum. Habetur in Monum. Minor. fol. 260. concess. 649.

§. 28.

Patres, & matres eorum, qui sunt de Societate præsentium, & futurorum, etiam defunctorum in Purgatorio existentes indulgẽtiam plenariam consequuntur. Concessit Calistus iij. Minoribus, vt in Monum. fol. 65. pag. 2. cõ-

cess. 90. prout refertur in Compen. Minor. Verb. Indulgentiæ quoad seculares. 8. §. 1.

§. 29.

Procuratores nostri, & eorũ substituti, nec nõ eorũ filij, parẽtes, fratres, & vxores possunt promereri indulgentias Stationum Romæ, sicut Nostri, recitando in nostris Ecclesijs quinque Pater noster, & Aue Maria pro Summo Pontifice, & felici statu S. Romanæ Ecclesiæ illis diebus, sicut sunt Romæ. Concessit Innoc. viij. vt habetur in suppl. Minor. fol. 99. pag. 2. concess. 367. Per concessionem autem eisdem Minoribus factam, de qua in eorum Monum. fol. 70. pag. 2. ante finem, Medici ordinarij Nostrorum gaudent eisdem indulgentijs; quibus & Procuratores locorum.

§. 30.

Nostri de Societate, ac eiusdem vtriusque sexus Tutores, & Fundatores, & Procuratores, at eorum liberi semel in vita, & in morte plenariam omnium peccatorum veniam, & indulgentiam consequuntur. Concessum est Minimis, vt in eorum Libello fol. 33. pag. 1. & in Supplem. Minor. fol. 11. concess. 45.

Omnibus Nostris, etiam Nouitijs fit facultas consequendi non solum indulgentias hoc Verb. contentas, sed & quascunque alias quomodocunque concessas, seu in posterum concedendas.

Indul-

Indulta.

Non licet Noſtris vti indultis Pontificum, aut ea poſtulare, aut obtenta retinere abſq. facultate Superiorum Societatis, iuxta ea quę habentur Verb. Abſolutio §.9.& Verb. Priuilegia §.3. Similiter de Confeſsionali impetrato, Vide ſupra Verb. Confeſsionale.

Infirmi.

§.1.

Prępoſitus Generalis,& alij quibus ipſe ſuã auctoritatem ad id communicauerit, commutare poſſunt diuinum officium Noſtrorum, quos infirmitate excuſandos iudicauerint in aliud opus pium, ſeu leuiorem orationem, durante tamen infirmitate. Iul.iij. pag.68.

§.2.

Per priuilegium Fratrum S.Hieronymi, noſtri infirmi, ſenes, ac valetudinarij, qui tenentur ad Horas Canonicas, ſatisfaciunt recitando aliquos pſalmos, vel id quod ſuis Confeſſoribus viſum fuerit. Cōceſsit Martin.V. vt refertur in Comp. Minor. Verb. Infirmi §.11.

§.3.

Per priuilegium conceſſum ab Eugen. iiij

Fratribus S.Hieronymi, noſtri infirmi ſeu debiles ſatisfaciunt horis canonicis, ad quas tenentur audiendo eas ab alio, vel ab alijs recitari, Refertur in Cõp.Minor.Ver.Infirmi §. 13.

Facultatibus huius Verbi vti poſſunt omnes Superiores, & etiam Confeſſarij, ſi Superiori videbitur.

Vide Verb.Indulgentię §.2.& 6 & Vide etiã Verb.Profeſsi §.1.

Inquiſitores.

Vide Verb.Exemptio.§.3.

Inſtitutum.

§. 1.

Omnibus cuiuſcunq. ſtatus, gradus, & præeminentiæ exiſtant, præcipitur in virtute ſanctæ Obedientiæ, ac ſub pœnis excommunicationis latæ ſententiæ, nec non inhabilitatis ad officia, & beneficia ſecularia, & quorũuis Ordinum Regularia, eo ipſo abſque alia declaratione, incurrendis, Sedi Apoſtolicæ reſeruatis, ne Societatis inſtitutũ, Conſtitutiones, aut Conſtitutionem ipſam, quam præmiſſorum occa-

occaſione Greg.xiij.viij.Kal. Iunij. 1584. edidit,aut quemuis huius, vel ſupradictorum omnium articulum,vel aliud quid ſupradicta cornens,quouis diſputandi, vel etiam veritatis indagandæ quæſito colore;directe, vel indirecte impugnare,vel contradicere audeāt. Greg. xiij.in eadem Conſtitutione pag. 233. & 234.

§.2.

Diſtrictius inhibetur,ne quis,ſiue extra,ſiue intra Societatem,niſi de illius Præpoſiti Generalis,aut inferiorum Præpoſitorum licentia, notationes,declarationes, gloſſas, vel ſcholia vlla ſuper Inſtituto,Conſtitutionibus,priuilegijs,ac alijs contentis in Conſtitutione Greg. xiij.edita viii.kal.Iunii 1584.facere;vel ea,niſi quantum verba ipſa ſonāt,interpretari, aut de eis diſceptare,ſeu ſcrupulum cuiquam iniicere,vel in controuerſiam,aut dubium reuocare audeat quoquomodo: nec gloſſas, aut interpretationes,ſiue impreſſas, ſiue ſcriptas ad id pertinentes legere,docere,alijſue tradere,vendere,vel apud ſe retinere præſumat. Greg. xiij in eadem ſua Conſtitutione. pag.233. & 234.

De Societatis inſtituti declarat. Vide Verb. Conſtit. §.1.& 2.& Verb. Generalis §.5. & 6.

Interdictum.

§.1.

Poſſunt Noſtri in locis, in quibus degunt, &

& eos pro tempore morari contigerit, tempore interdicti quauis etiam Apostolica auctoritate appositi, ianuis clausis, & excommunicatis, ac interdictis exclusis, submissa voce, Missas & alia diuina officia celebrare, Sacraměta recipere, & alijs ministrare, dũmodo ipsi causam non dederint interdicto, nec contingat id ipsis specialiter interdici. Paul. iij. pag. 34.

§. 2.

Si quando in terris, in quibus aliqui ex Nostris resederint, vel in eorum personas sententiam excommunicationis, aut interdicti promulgati cõtigerit, pueri, seu familiares, nostris seruitijs deputati, & eorum, ac Societatis negotiorum procuratores, & operarij huiusmodi sententijs obnoxij minime habeantur, ibique possunt audire diuina, nisi eisdem causam dederint, vel eosdem specialiter excommunicari, seu interdici contigerit. Paul. iij. d. pag. 34. & seq.

§. 3.

Per priuilegia Augustinianorũ quæcunque concessa sunt Societati pro tempore interdicti generalis ea omnia concessa intelliguntur pro tempore interdicti specialis. Iul. ij. prout habetur in priuilegijs eiusdem Ordinis fol. 43. pag. 2. ante finem, vt in supplem. Mino. fol. 95. concess. 310.

§. 4. Per

§. 4.

Per priuilegiũ Monachorum S. Benedicti in Hispania, possunt Nostri tempore interdicti generalis, vel specialis à iure, vel ab homine quomodocunque lati libere in nostris Domibus, & Collegijs suis, Ecclesijs, aut capellis recipere ad audiendum Missam, & alia diuina officia quoscunque familiares, officiales, & seruitores cuiuscunq. Domus, aut Collegij Nostrorum, ac eis Eucharistiam, & alia Ecclesiastica Sacramenta ministrare, eorumque corpora tumulare, siue tumulari facere, dum tamen nullus istorum dederit causam interdicto, secreto tamen modo, ianuis clausis, & cāpanis nõ pulsatis. Concessit Eugen. iiij. vt refertur in Cõp. Minor. Verb. Interdictum. 3. §. 11.

Quod hic de Sacramentis dicitur, intelligatur iuxta id quod Verb. Familiares §. 5. in Communicatione dictum est.

§. 5.

Possunt Nostri tempore interdicti, & cessationis à diuinis, quacunque auctoritate etiam Apostolica impositorum, dummodo huiusmodi interdicto causam non dederint, nec id eis contigerit specialiter interdici, apertis ianuis, pulsatis cāpanis, nominatim interdictis, & excõmunicatis exclusis, Missas, processiones, & alia diuina officia solẽniter in cantu celebrare, quoties professionẽ emiserint, aut primã Missã

cele-

celebrauerint,seu eos in Ecclesijs, vel cœmete rijs Domorum,vel Collegiorum, seu aliorum locorum nostræ Societatis humanda cadauera Ecclesiasticę tradere sepulturę contigerit. Leo x.eisdem Religiosis Congregationis S. Benedi cti in Hispania; Et refertur in Compen.Minor. Verb.Interdictum.2.§.10.

Possunt Nostri in diuinis Officijs more Societa tis celebrandis, & Nostrorum sepulturis, vti hoc priuilegio, vbi ceteri Religiosi vterentur, & Prælati non offenderentur, alioquin ne vtantur.

§.6.

Ex declaratione facta Minoribus per Leo. x. concessum est Nostris in foro conscientiæ, quod in forma obseruationis nulla sit differen tia inter cessationem à diuinis,& interdictum quodcunque.Habetur in supplem. Mino. fol. 59. concess.165.

§.7.

Tempore interdicti, aut cessationis à diui nis possumus in foro conscientię duo, vel plu res extra Ecclesiam in domibus nostris officiũ diuinum dicere, & quando extra chorum ho ras dixerimus, si transeuntes personæ interdi ctæ casu aliquid audierint, nullam propterea censuram incurremus. Nec tenemur euitare laborantes in nostris Domibus, aut Collegijs, diebus,quibus laborauerint, etiam si non sint familiares,& seruitores, continui cõmensales

nostri,

noſtri,& eis ſoluatur ſalarium. Conceſſit Sixt. iiij.& habetur in ſupplem.Min.fol. 59. cõceſſ. 166.& 167.

Non obſtantibus his, quæ in hoc Verbo dicta ſunt,mandante Epiſcopo,Noſtri interdicta non ſolum à Sede Apoſtolica, ſed etiam ab Ordinariis promulgata publicare, ac ſeruare debent, vt decreuit Concil. Trident.ſeſſ. 25.cap.12.de Regul.

Vide Verb.Conſeruator §.6.& Verb.Prælati §.2.

Interpretatio.

Vide Verb. Declaratio.

Irrregularitas.

Vide Verb.Diſpenſatio,& Verb.Titulus.

Iubileum.

Cui poſſint confiteri Noſtri tempore Iubilei Vide Verb. Abſolutio §.11.Iubileum vero, quod Societati conceditur, habetur Verb. Indulgentiæ

dulgentiæ §. 23. vbi etiam Vide quod in fine eiusdem Verbi habetur.

Iudex.

Vide Verb. Appellatio, & Verb. Cõseruator.

Iuramentum.

Vide Verb. Confessarius §. 6. & Verb. Commutatio §. 1.

Laici.

Vide Verb. Sacra §. 1.

Lectores.

Præpositus Generalis habet potestatem vbilibet deputandi Lectores Theologiæ, & aliarũ facultatũ, quos ex Nostris in Domino idoneos iudicauerit, alterius licentia ad id minime requisita. Paul. iij. in litter. Apostolicis. pag. 42.

Hæc facultas conceditur Prouincialibus iuxta ordinem præscriptum in eorum Regulis.

Legata.

Legata.

Legata pia, quæ Societati relinquuntur, an à Superioribus commutari poſsint. Vide Ver. Commutatio §.3.& 4.

Libri prohibiti.

§.1.

Præpoſitus Generalis conſiderate, cum delectu, & re conſultata cum ſuis Aſsiſtentibus, poteſt concedere Noſtris facultatem legendi libros hæreticos, & alios prohibitos, ad oppugnandū. Greg. xiij. poſt Pium V. vt habetur in litter. Apoſtolicis pag. 133.

§.2.

Poſſunt Noſtri vti libris non hæreticis, licet habeant annotationes, & ſcholia authorum hæreticorum, aut authores ipſi mali ſint, ſi libri non ſint editi ad ſtabilienda dogmata hæretica, dummodo nomen auctoris ſi ſit hæreticus, aut in indice prohibitus: & ſi quid inter legendum impium occurrerit, deleatur. Ibidē, & pag. ſeq.

Soli Prouinciales poſſunt hanc facultatem, & ſequentes concedere; niſi ipſi iudicarent eandem

pote-

potestatem alicui Præposito, aut Rectori magnæ alicuius Domus, aut Collegij, aut alicui idoneæ personæ esse communicandam; quod tamen faciat considerate, & cum delectu.

§.3.

Conceditur Nostris, qui à Superiore deputati fuerint facultas emendandi libros eorum, qui ad nos vel in Scholis, vel extra illas recurrere solent, quando authores pij sunt, sed habent praua scholia, vel annotationes, aut quando authores, aut impressores sunt impij, non tamē libri, aut cum authores sunt ethnici, sed habent scholia, annotationes, vel quid huiusmodi, propter quod prohibiti sunt, donec purgentur, dummodo errores, & nomina malorū authorum, vel impressorum deleantur, In d. literis Greg. pag. 134.

§.4.

Concessit item Greg. quod Nostri, non solum Nostros quos in Collegijs, aut Domibus haberent, sed etiam Scholasticorum ad nostras scholas confluentium libros ethnicorum authorum propter scholia, annotationes, commentaria, aut impressorum in indice prohibitos, si ad id à Præposito Generali per se ipsum vel per alios deputati forent, emendare, & scholasticis prædictis vtendos relinquere possint, deletis tamen erroribus, & nominibus authorum prohibitorum. In d. pag. 134.

§.5. No-

§.5.

Nostri in libris suis, possunt mandare executioni ea, quę in catalogo, & decreto S. Romanę, & Vniuersalis Inquisitionis præcipiuntur, ad effectum, vt illi retineri possint. Ibidem.

§.6.

Omnes prædictæ facultates, quæ à Pio V. & Greg. xiij. Viuæ voc. or. & quæcunque alia super huiusmodi libris habendis, legendis, aut corrigendis, vsque ad 8. Ianuarij, Anni Domini 1575. Societati concessæ sunt, approbantur, & confirmantur: omnes defectus, si qui forsan in eis interuenerunt, supplentur: & facultates ipsæ, quatenus opus sit, de nouo conceduntur. In d. litteris pag. 136.

Præmissa omnia conceduntur non obstantibus bullis in Cœna Domini legi consuetis, ceterisque contrarijs quibuscunque. Ibidem, & Verb. Bulla Cœnæ.

Licentia.

An licentia nobis facta ad commutanda aliqua vota, &c. per Prælatos Ecclesiarum, expiret eorum morte. Vide Verb. Sede vacante.

Lites.

Vide verb. Causa, & Verb. Conseruator.

Matrimonium.

Omnes,qui in Societatem admiſſi, biennio probationis à quolibet eorum peracto, tria vota ſubſtantialia, tametſi ſimplicia, emiſerint, emittentue in futurum,inhabiles eſſe antequã à Societate dimittantur ad matrimonium contrahendum, Contractuſque huiuſmodi nullos & irritos decreuit Greg.xiij. edita Conſtitutione pag.233.

Medici.

Omnes noſtri, qui Medicinę periti fuerint, poſſunt mederi quibuſcunque perſonis infirmis,ſiue noſtrę Societatis ſint,ſiue extranei,& ſeculares abſq. vllo conſcientiæ ſcrupulo, aut aliquarum ſententiarum,& cenſurarum Eccleſiaſticarum, vel aliarum pœnarum incurſu: quando tamen Medici ſeculares commodę haberi nõ poſſunt; dummodo id faciant de ſuorum Superiorum licẽtia, & citra aduſtionem, & inciſionem per ſeipſos faciendã.Greg. xiij. pag.148.& ſeq.

Hanc facultatem concedere poſſunt omnes Superiores.

Quas indulgentias consequātur medici nostri ordinarij, Vide supra Verb. Indulgentiæ. §.29.

Missa.

§.1.

Omnes Christifideles, qui concionibus Nostrorum interuenerint, possunt eiusmodi diebus in Ecclesijs, in quibus Nostri concionabūtur, Missas & alia diuina officia audire, & Sacramēta recipere, ita vt non teneantur pro his adire suas parochias. Paul.iij. pag.35.

§.2.

Audientes Missas in nostris Ecclesijs, Dominicis alijsque festiuis diebus, non contempto proprio sacerdote Parochiali, satisfaciunt præcepto Ecclesiæ, nec in aliquam labem peccati mortalis, pœnamve propterea incurrunt. Concessit Leo x. vt habetur in Suppl. fol. 27. pag, 2. concess. 90. Idemque postea confirmauit ipsemet Leo, vt in eodem Suppl. fol. 46. in fine, & seq.

§.3.

Possunt Presbyteri Societatis celebrare Missas per horam ante auroram, & infra horam post meridiē, itineris, vel alterius legitimi impedimenti causa, de licentia Præpositi Genera

lis, vel cuiuslibet alterius ad id ab eo deputati. Greg. xiij. pag. 289.

Hæc facultas communicatur omnibus Superioribus, & ijs quibus ipsi commiserint.

Vide Ver. Altare, & Verb. Horæ canonicæ. §. 1. & 5. & Verb. Interdictum §. 4. & 5.

Missiones.

Vide Ver. Generalis. §. 2. & 3. & Verb. Prælati §. 1.

Moniales.

An Nostri possint compelli ad Monialium curam recipiendam, &c. Vide Ver. Exemptio. §. 10.

Notarius.

Præpositus Generalis, ac Prouinciales in vnaquaque eorum Prouincia possunt creare, & deputare, in notarios vnũ, duos, tres, quatuor, vel quinque aut plures Religiosos Societatis,

qui

qui probi ſint,& fide doctrinaque idonei, qui intimare poſſint,quoties requiſiti fuerint,omnia & ſingula mandata,priuilegia, conceſſiones & indulta, ac Societati, ſeu eius perſonis cōceſſa,& emanata, reſcripta Apoſtolica,quibuſuis perſonis ſecularibus, aut Eccleſiaſticis, eoſque monere,& requirere, iuxta prædictorum tenorem, aliaque omnia opportuna exequi,& de his publica coram teſtibus requiſitis inſtrumenta conficere, quibus eadem adhibeatur fides in iudicio,& extra, ac ſi per alios authenticos notarios fuiſſent authēticata,ac eoſdem ſic intimatos,monitos & requiſitos eis arctari debere. Conceſſit Pius v. ordini Prædicatorū,adiecta pęna ſuſpēſionis à diuinis,quoad Archiepiſcopos,& Epiſcopos,& excommunicationis ipſo facto, quoád inferiores, adiectis item maximis clauſulis derogatorijs. Habetur in priuilegijs impreſſis. fol. 192. cum ſeq. & in dicto priuilegio ſit ampla derogatio etiam Conciliorum.

Facultas hæc communicatur Prouincialibus, qua tamen non vtantur niſi quando prædicta per externos commode fieri non poterunt.

Officia.

Abſolutio ab officijs, aut priuatio à nullo

 iudice

iudice peti poteſt.Paul.iij.pag. 31. Proprijque cuiuſque gradus iudiciũ,& officiorum diſcretio ac diſtributio tota eſt in manu Præpoſiti Generalis, vel eorum,quos ipſe ſibi ea cum au ctoritate ſubſtituerit.Iul.iij.pag. 54.

Oracula.

Non minoris ſunt efficaciæ & valoris Viuæ vocis oracula, quam ſi per Bullam aut Breue ad perpetuam rei memoriã eſſent conceſſa,& hoc in foro cõſcientiæ tantum. Conceſſit Leo x.Minoribus, vt in Suppl.fol.58.pag.2. & con ceſſ.161.

Vide Verb.Communicatio gratiarum. §. 6.

Oratoria.

Datur facultas vt in Oratoriis & Capellis quæ Prouinciales Societatis per ſeipſos in Domibus,Collegijs & alijs locis, vbi aliqui Societatis reſidebunt,approbauerint,& ad diuinum cultum duntaxat deputauerint, Miſſæ & alia diuina officia celebrari poſſint, nullius alterius ad id requiſita licẽtia.Greg.xiij. pag. 143.

Non vtentur Prouinciales hac facultate niſi in locis

locis remotis ab oppidis in quibus Ordinarij existunt, aut vbi probabiliter timetur, quod illi cum opus fuerit, difficiles se exhibebunt ad huiusmodi Oratoria deputanda.

Ordines.

§.1.

Poteſt Præpoſitus Generalis præſentare Noſtros cuicunque catholico Antiſtiti gratiam & communionem Sedis Apoſtolicæ habēti, iſq. ſic præſentatos, abſque omni promiſſione vel obligatione ipſorum ordinādorum ad omnes ſacros ordines promouere. Paul. iij. pag. 36.

Aduertatur hanc facultatem declarari per §. ſequentem.

§.2.

Noſtri, qui tria vota Paupertatis, Caſtitatis, & Obedientiæ in Societate emiſerunt, de licentia Præpoſiti Generalis poſſunt promoueri ad omnes ſacros ordines, etiam ante ſolennē profeſſionem emiſſam, ſi modo ſint ætate, moribus & doctrina idonei, non obſtante Conſtitutione Pij v. quæ decretum Concilij Tridentini ſeſſ. 22. cap. 2. de Reform. ad Regulares non profeſſos extendit. Greg. xiij. pag. 131. & ſeq

§. 3.

Prçcipitur & interdicitur omnibus Episcopis, & alijs Antistibus, nè à Nostris promouēdis, qui licentiam à Præposito Generali Societatis pro tempore existente, vel ab eo delegatis habuerint, quçdam requirant, vel exigāt, in litteris Apostolicis proxime citandis contenta, sed ipsos etiam absque vlla functione in ipsis Ordinibus, aut obseruatione interstitiorum ad illos suscipiendos, aut inquisitione de cātu, officijs, & ceremonijs Ecclesiasticis idoneitate, proprij Ordinarij licentia, & alijs in alios requisitis, ad minores, ac etiam extra tempora à iure statuta, tribus dominicis, vel alijs festis diebus, etiam continuis, ad sacros etiam Presbyteratus, ordines promoueāt, ac si illi omnibus requisitis essent prçditi, Greg. xiij. pag. 212. & seq. Vbi etiam prohibet huius gratiæ communicationem etiam ijs, qui sua priuilegia cum Societate participāt, & participare poterunt.

Facultates, quæ præcedentibus §§. continentur, communicantur omnibus Prouincialibus, excepta facultate extra tempora, quæ in Europa reseruatur Præposito Generali.

Paramenta.

Vide Verb. Sacra §. 2.

Prædicatores.

Possunt Nostri, qui idonei reperti fuerint, deputari à Præposito Generali ad prædicandum, in quibusuis locis, atque adeo in plateis, Paul.iij.pag.20. Etiamsi in sacris ordinibus nõ sint constituti. Greg. xiij. pag.245.

Deputatio approbatorum Prouincialibus conceditur, & quibus ipsi commiserint. Cæterum per Concilium Tridentinum sess.5.cap.2. Nostri in Ecclesiis nostris vt prædicare possint, vltra deputationem Superiorum, egent benedictione Episcoporum, In alienis autem, egent eorundem Episcoporum licentia. Ipsis vero Episcopis contradicentibus Nostri nec in nostris, nec in alienis Ecclesiis possunt prædicare: vt habetur eodẽ Concilio sess. 24.cap.4.de Reform. priuilegium tamen de quo supra Verb.Confessarius §. 2. vim suam retinet.

Vide Verb.Confessarius.§.2.

Prælati.

§.1.

Præpositi nostræ Societatis non tenẽtur deputare

putare nostros ad vllum ministerium Prçlatorum, nisi auctoritate litterarum Sedis Apostolicç, quæ expressam de Societate,& hoc indulto mentionem faciant,quod si aliquos deputēt nihilominus deputati sub correctione Ordinis existunt, possuntq. ab eisdē Superioribus, cum id expedire iudicauerint,remoueri. Paul. iij.pag.31.

Seruetur tamen quod habetur in Concilio Tridentino sess.25.cap.12.de Regul.

§.2.

Nullus Prælatus potest contra aliquem Nostrorum,aut cōtra alios nostra causa ferre sententiam excommunicationis, suspensionis, vel interdicti contra priuilegia Societatis. Per Paul.iij.concessa vsque ad 15.kal.Nouembris, Anno Domini 1549. & si feratur, est irrita. Paul.iij.pag.35.

Vide tamē,quæ notatur Ver.Exēptio §.1.in fine.

§.3.

Omnes Præpositi Societatis ac Rectores, quoad Religiosos Societatis sibi subditos,possunt per seipsos idem omnino, quod possunt Episcopi in clericos & laicos sibi subiectos, tā quoad facultatem absoluendi, & dispensandi in irregularitatibus,de quibus in Concilio Tridentino sess.24.cap.6. quam alias quascunque facultates.Concessit Pius V.fratribus Prædicatoribus 22. Iulij anno 1571. & refertur in libro priuilegiorum Minorum fol.127.pag.2.

Hæc facultas reseruatur Præposito Generali, nisi prout in particulari suis locis reperitur communicata in hoc compendio.

Vide Verb. Sede vacante.

Præscriptio.

Nulla præscriptio minor quã sexaginta annorum, valet contra bona, personas, & loca Societatis, etiam de rebus forsan præscriptis, in quibus adhuc istud tempus nõ est absolutum, & alijs in posterum omnibus futuris temporibus. Concessit Euge. iiij. de plenitudine potestatis, Ordini Sancti Benedicti Vallisoleti, vt habetur in manuscriptis fol. 38. pag. 2. Et simile concessit etiam Iulius ii. Congregationi Sancti Saluatoris, vt in eisdẽ manuscriptis fol. 68. pag. 2.

Priuilegia.

§. 1.

Nostrorum priuilegiorum per Paul. iij. vsque ad 15. Kalend. Nouembris anno Domini 1549. concessorum, interpretatio reseruatur Sedi Apostolicæ. Paulus iii. pag. 35. Quin vero inhibitum est omnibus Prælatis, ne præsumant interpretari priuilegia

nobis concessa, siue clara sint, quæ interpretatione non indigent, siue dubia contineãt, Concessit Clemens iiij. Prædicatoribus, ac Minoribus, vt patet ex libro priuilegiorum Eremitarum Sancti Augustini fol. 77. pag. 2. Vide Ver. Institutum §. 2.

Per hoc priuilegium non derogatur illi de quo infra §. 4. & supra Verb. Generalis §. 5.

§. 2.

Si quando contigerit per vnum aut plures actus contra priuilegia, indulta, gratias, & immunitates Societati concessa, aut ipsorum aliquod à quocunque cuiuscunque conditionis, dignitatis, gradus, & status existat ex negligentia seu ignorantia præsentium & futurorum, quibus ea conceduntur, aut alia quauis causa aliter attentari, vel obseruari, scienter, vel ignoranter, nullum tamen propter hoc præiudiciũ indultis, gratijs, & immunitatibus ipsis generatur, sed illa in suo vigore & pleno robore firmitatis perpetuo permanent. Sic habetur ex priuilegiis Canonicorum Regul. Later. in manuscrip. fol. 50. pag. 1.

§ 3.

Nulla persona Societatis priuilegium aliquod contra communia ipsius Societatis statuta postulare audeat, aut obtentum retinere. Concessit hoc Vrbanus iiij. Præmonstratensibus, vt in Manusciptis fol. 59. pag. 1. Si quę vero impetrabuntur huiusmodi à sede Aposto-

lica

lica, vel eius Legatis, sub quacunque forma, vel expresione verborum, irrita sunt, & inania. Concesit Clem. vii. Abbati & Conuentui Cistercii Cabilon. diœcesis, habeturque in manu scriptis fol. 44. pag. 1. Et hoc idem latius habemus per litteras Leo. x. pro Eremitis Sãcti Augustini, iuxta quas si quæ priuilegia à Nostris fuerint impetrata contra Regulam, aut Constitutiones, aut mores Societatis, nullius momenti, ac pro infectis habenda sunt, etiamsi à Sede Apostolica sint concessa, nisi eisdem Leonis litteris de verbo ad verbum, consentiente Societate, sit derogatũ. Habetur in priuilegiis dicti Ordinis fol. 47. pag. 1.

§. 4.

Quoties dubium fuerit in intellectu priuilegiorum nostræ Societatis, semper per Iurisperitos, & alios Iudices, in fauorem Societatis fiat interpretatio. Concesit Alex. vi. Congregationi Benedictinorum Vallis Oleti: sub datis Romæ kalendis Aprilis anno 1501. Pontificatus sui anno octauo. & habetur in manuscriptis fol. 39. pag. 2.

§. 5.

Possumus vti priuilegiis nobis concesis, etiamsi propter simplicitatem, aut iuris ignorantiam, eis non fuerimus vsi retroactis temporibus, dummodo eis nõ sit per præscriptionem, vel alias legitime derogatum. Concesit Nicolaus iiii. Carthusiensibus, referturque in

Com-

Compen. Min. Ver. priuilegia, §. vltimo. & habetur breuius in manuscriptis fol. 48. pag. 1.

§. 6.

Omnia priuilegia facta Præposito Generali, vel Societati, siue per se, siue per communicationē, siue sint facta in forma Breuis, siue per supplicationes expedita, in quibus placuit vt signatura sola sufficeret, eandem omnino vim & efficaciam habent, tam in iudicio, quam extra iudicium, ac haberent si plumbeo sigillo essent obsignata. Concessit Iul. ij. pro Eremitis sancti Augustini, in eorum priuilegijs fol. 42. pag. 2. Ideq. constat ex alia Leonis concessione, facta pro eisdem Eremitis, vt in eisdem priuilegijs fol. 47. pag. 1.

§. 7.

Priuilegijs originalibus, aut transumptis authenticis ordinum Eremitarum Sancti Augustini, Carmelitarum, Minorum, Minimorum, ac Seruorū B. Mariæ, exhibitis in fauorē Ecclesiarū, Domorū, ac Collegiorū, seu personarū Societatis, eadem fides tam in iudicio, quā extra habenda est ac si pro, & in fauorem Societatis à sede Apostolica emanassent, & eidē immediate concessa forent. Concessum est Dominicanis, vt in eorum priuilegijs fol. 175. lit. B. & C. & in Suppl. Min. fol. 69.

§. 8.

Nullæ litteræ seu priuilegia Apostolica quibusuis personis, & quibusuis Collegijs, Capi-

tulis,

tulis, Vniuersitatibus, seu Couentibus concessa contra tenorem, priuilegiorum quæ nobis concessa sunt, præiudicat Societati, eiusue Domibus, locis aut personis, nisi in eis cũ expressione Ordinum, etiam Mendicantium, & illorum Religiosorũ de Societate, & illius ac eius Domibus, ac nobis concessis priuilegijs, necnon quoad concedenda priuilegia, & litteras, de Præposito Generali Societatis, qui pro tempore erit, specialiter, & expresse, ac de verbo ad verbum mentio facta fuerit. Concessit Eugen. iiij. Dominicanis, vt in eorum priuilegijs. fol. 108, pag. 1. & seq. Per priuilegia vero Benedictinis per Eugen. iiij. ac Leonem concessa, de quibus in manuscriptis fol. 42. pag. 2. & seq. alia etiam debent concurrere, vt aliquod ex nostris priuilegijs derogatum censendum sit.

§. 9.

Si qua læsio facta sit per quosuis cuiusuis status, quocunq. modo vel forma vel in futurũ fiet personis, iuribus, & rebus ac bonis Societatis, licet culpa Nostrorum, aut procuratorũ Societatis, seu Domorum, aut Collegiorum, ipso iure non tenent, nec est opus restitutionem in integrũ pro læsione huiusmodi impetrare. Concessit Io. xxiij. in fauorem Monachorum Congregationis Montis Oliueti, vt habetur in priuilegijs impressis fol. 18. pag. 2. voluitque idem Pontifex ibidem, vt ea Constitutio etiam ad præterita traheretur.

§. 10 Qui-

§. 10.

Quicunque alicui concessionum nostrarũ temere contraire ausi fuerint, excommunicationem incurrent, & vt tales sunt publicandi: quod si sint clerici, præter hoc priuantur dignitatibus, & beneficijs Ecclesiasticis, ita vt libere posśint impetrari. Concesśit Leo x. Augustinianis, vt in eorum priuilegijs. fol. 46. pag. 2.

§. 11.

Omnia priuilegia Societatis, facultates, exemptiones, immunitates, gratiæ & indulta tam per suos prædecessores, quàm à se concessa, Motu proprio certaque scientia, ac de plenitudine Apostolicæ potestatis approbat atque confirmat. Greg. xiii. pag. 217. & 232.

Vide Ver. Communicatio gratiarũ, & Verb. Generalis. §. 8. Et qualiter personę Ecclesiasticæ, in dignitate constitutæ, teneantur nostra priuilegia publicare, &c. Vide iuxta ea quæ habentur Verb. Conseruator. §. 8. Et quod nõ derogetur per Bullam Cœnæ tempore Gregorii xiii. Vide Verb. Bulla Cænę. §. 2.

Procesśiones.

Eximuntur & liberantur Nostri ab interesśentia in supplicationibus, seu precibus, & procesśionibus publicis, inhibenturque Ordinarii

natij quauis dignitate fulgentes, ne Nostros ad interessendū dictis processionibus quouis modo cogere, seu super præmissis inquietare, seu inquietari facere audeant, vel permittant. Gre. xiij. pag. 153. & seq.

Procurator.

Procurator Generalis Societatis à Præposito Generali institutus, eo ipso omnium Prouinciarum, locorum, ac personarū Societatis quasuis causas, etiam speciale mandatum requirentes, iuxta potestatem sibi à Generali pręposito traditam agere potest. Concessum est à Martino V. Dominicanis, vt in eorū priuilegijs fol. 106. pag. 2. & à Bonif. viij. vt in priuilegijs Augustin. fol. 79. pag. 1. & præced.

Potestas ordinaria ea censebitur à Præposito Generali tradita, quam Procurator in officio suo præscriptam habuerit.

De indulgētijs quas Nostri Procuratores externi consequuntur, vel consequi possunt, Vide Verb. Indulgentiæ §. 36. & seq. & vide etiam quod habetur Ver. Interdictum §. 2.

Professi.

§. 1.

Nostri qui senio confecti sunt, vel infirmita

te grauati,& ad operandum in vinea Domini non idonei, etiamsi Professi sint, possunt de licentia Prępositi Generalis, vel inferiorũ, quibus hanc facultatem cõmunicauerit, habitare in Collegijs,& ex eorum redditibus sustẽtari. Iul.iij.pag.71.

Hanc licentiam possunt Prouinciales concedere si prius Præpositus Generalis commode admoneri nequeat, postquam vero concesserint, Præpositum Generalem admoneant.

§.2.

Potest Præpositus Generalis etiam Professos, quos iudicauerit à Societate emittere, ipsique de ipsius licentia non tantum ad Carthusiensium, sed ad quemuis alium Mendicantium, vel non Mendicantium paris, laxioris, aut arctioris obseruantiæ Ordinem, per ipsum Præpositum Generalem illis præscribendum, de consensu tamen superiorum loci illius quo destinabuntur, demigrare, in eisque professionem per illius Monachos, aliosve Regulares emitti solitam, emittere, habitũque suscipere, eorumq. consueta vti disciplina; Ipsisque inhibetur sub pœna excommunicationis latæ sententiæ; ne quid contra præsentium tenorẽ audeant attentare. Greg.xiij. pag. 208. vbi & prohibet huius gratiæ communicationem etiam his, qui sua priuilegia cum Societate participant, & participare poterunt.

An

An hodie post Concilium Tridentinum sit licitum differre professionem finito nouitiatu, vt ante Concilium licebat, Vide supra Verb. Concilium Tridentinum, Vide etiam quod habetur supra Ver. Apostatæ. §. 10.

Prouinciales.

Mortuo Prouinciali in partibus longinquis ac remotissimis potest alius eius loco eligi dũ alius per Generalem Præpositũ mittitur. Paul. iij. pag. 43.

Non vtātur Nostri hoc priuilegio, sed vbi opus erit, sequantur etiam extra Europam quod quarta Congregatio generalis præscripsit Can. 22.

Vide Verb. Indulgentiæ §. 10. & Verb. Notarius.

Quarta.

Vide Ver. Exemptio §. 5.

Religiosus.

Motu proprio certaq. scientia ac de Apo-

ſtolicæ plenitudine poteſtatis, declarando ſta tuit, ac decernit Gregorius xiij. non ſolum eos qui in Coadiutorũ formatorum ſiue ſpiritualium, ſiue temporalium Societatis gradus, & miniſteria admittũtur, ſed & alios omnes, qui in ea biennio probationis peracto tria Caſtitatis, Paupertatis, & Obedientiæ vota publica, licet ſimplicia emiſerint, emittẽtue in futurum, vere, & proprie religioſos fuiſſe, & eſſe, & vbique ſemper ab omnibus cenſeri, & nominari debere, non ſecus atque ipſos tum Societatis, tum quorumuis aliorum Regularium Ordinũ Profeſſos. pag. 217. adiuncta noua eiuſdem Pontificis confirmatione pag. 227. 232.

Vide Ver. Vota.

Reliquiæ.

Poſſunt Noſtri mittere Reliquias extra Vrbẽ pro conſecratione altarium. Cõceſſum eſt Minoribus, vt in Monum. fol. 70. conceſſ. 174. Cæterũ Viuæ vocis oraculo, conceſſit Pius V. vt quas reliquias ab amicis habere poſſemus, abſolute extra Vrbem fas eſſet mittere. Habetur in Vi. vo. or. pag. 46.

Nemo hac facultate vtatur ſine ſpeciali licentia Præpoſiti Generalis.

Refer-

Reseruatio.

Vide Ver. Casus reseruati.

Restitutio.

Si ij, qui Societatem ingrediuntur diuersis personis, quæ sciri, & inueniri non possunt, aliqua bona restituere tenentur, possunt omnes Præpositi, ac Rectores in locis sibi commissis, bona ipsa in pios vsus conuertere, prout secundum Deum uiderint expedire. Concessum est Franciscanis, vt in Monu. fol. 141. pag. 2. concess. 334. & simul in priuilegio Dominicanorum, de quo in eorum priuilegijs fol. 153. pag. 2. ac alio Canonicorum Regularium Lateran. de quo in manuscriptis fol. 50. hoc ipsum concessum est.

In rebus parui momenti, hoc est, vsque ad summam viginti ducatorum, sit facultas Superioribus localibus applicandi extra Societatem: Prouincialibus vero, extra Societatem sit libera facultas quamcunque summam applicandi; intra Societatem vero vsque ad ducentos ducatos tantum.

Vtrum in læsionibus necessaria sit restitutio

in integrum, Vide quæ habentur supra Verb. Priuilegia §.9.

Sacra.

§. 1.

Nostri, qui inseruiunt Ecclesijs Societatis in Sacristę officio, & si sacros ordines non habeant, si modo primam habeāt tonsuram, possunt tangere calices & corporalia. Concessit summus Pænitentiarius, habens tunc ad id potestatem vt in Vi.vo.or.pag. 12.& seq. Per priuilegia tamen Minorum omnes laici possunt tangere Ecclesiastica paramēta, calices, & corporalia debita cum reuerentia, ac eadem corporalia lauare cum expedierit. Concessit Sixtus vt in suppl. fol. 97. Concess. 343. iuncta concessione Calixti iij. quæ habetur in Monum.fol.65.pag.2.concess.9.

Hac facultate vti poterunt ij, quibus Superior commiserit.

§.2.

Vestes & pannos profanos in paramenta, & alios Ecclesiasticos vsus, secura cōscientia conuertere possumus. Concessit Sixtus iiij. Minoribus, vt in supplem. fol.97.pag.2. concess. 344.

Sacramenta.

Possunt Nostri Christi fidelibus Eucharistię, & alia sacramenta sine alicuius præiudicio ministrare Diœcesanorum locorum, Rectorum Parochialium, & aliarũ Ecclesiarum, aut quorumuis aliorũ licentia minime requisita Paul. iij. pag. 21.

Facultas quidem administrandi Eucharistiam omnibus Sacerdotibus conceditur, iuxta id quod dictum est, Verb. Eucharistia, §. 2. De Pœnitentiæ autem Sacramento iam dictum est Verb. Absolutio, & Verb. Confessarius.

Vide Verb. Eucharistia §. 2. & 3. & Ver. Absolutio §. 1.

De Extrema vnctione quoad familiares, vide Ver. extrema vnctio, et verb. familiares: quæ quoad reliquos poterit etiã, in necessitate tamen, & sine præiudicio administrari: Baptismus autem in necessitate omnibus, quod ius commune habet: Matrimonium vero nulli; nisi in Prouincijs illis, in quibus necessitatis causa id à Generali Præposito permissum fuerit.

Scholæ.

§. 1.

Præceptores Societatis tam qui litteras hu-

maniores, quam qui liberales artes ac Theologiam docent, etiam in locis vbi sunt Vniuersitates, lectiones suas publice legere in nostris Collegijs possunt, dummodo per duas horas mane, & per vnam horam post meridiem cum lectionibus Vniuersitatum non concurrant. Pius v. pag. 107. Quin vero satis erit per vnã horã de mane, & alteram de sero nõ concurrere cum Vniuersitatum lectoribus, qui id postulauerint. Greg. xiij. pag. 189.

Prouinciales hac facultate vti poterunt; cum Vniuersitatibus tamen prudenter agant.

§. 2.

Omnes Sholastici huiusmodi lectiones audire possunt, & alias Scholasticas exercitationes in nostris Collegijs frequentare. Pius V. pag. 107. & seq.

§. 3.

Quicunque Scholastici in nostris Collegijs philosophię aut Theologię auditores fuerint, in quauis Vniuersitate ad gradus admitti possunt; & cursuum, quos in prædictis Collegijs cõfecerint, ratio habeatur; ita vt si in examine sufficientes inuenti fuerint, non minus, sed pariformiter ac si in Vniuersitatibus ipsis studuissent, ad gradus quoscunq. admitti posśint, & debeant. pag. 108. idem pag. 168.

§. 4.

Districtius inhibetur Rectoribus vniuersitatum

tatum,& alijs quibuſcunque ſub excommunicationis infligenda pœna, ne Collegiorum noſtrorum Rectores, aut Scholares in præmiſsis per Pium V. conceſsis quouis quæſito colore moleſtare audeant. Ibidem.

Scholaſtici.

Vide quæ dicuntur præcedenti Ver. Scholæ. & Ver. Gradus.

Scrupuli.

§. 1.

Præpoſitus Generalis ac Prouinciales, adhibito, ſi res magni momẽti fuerint, aliquorum Patrum conſilio, in rebus dubijs, & ſcrupulis conſcientias ſubditorum tangentibus, auctoritate Apoſtolica determinare poſſunt in foro conſcientiæ, ac eorum determinationi ſubditi ſecura conſcientia poſſint, ac debeant ſtare. Cõceſsit Leo x. Minoribus, vt in ſuppl. fol. 59. pag. 2. conceſſ. 172.

Vt hoc auctoritate Apoſtolica poſsint facere, conceditur Prouincialibus; quod tamen raro facient, & cum fecerint, Generalem admoneant.

§. 2.

nobis concessa, siue clara sint, quæ interpretatione non indigent, siue dubia contineãt, Concessit Clemens iiij. Prædicatoribus, ac Minoribus, vt patet ex libro priuilegiorum Eremitarum Sancti Augustini fol.77. pag.2. Vide Ver. Institutum §.2.

Per hoc priuilegium non derogatur illi de quo infra §.4.& supra Verb.Generalis §.5.

§.2.

Si quando contigerit per vnum aut plures actus contra priuilegia, indulta, gratias, & immunitates Societati concessa, aut ipsorum aliquod à quocunque cuiuscunque conditionis, dignitatis, gradus, & status existat ex negligentia seu ignorantia præsentium & futurorum, quibus ea conceduntur, aut alia quauis causa aliter attentari, vel obseruari, scienter, vel ignoranter, nullum tamen propter hoc præiudiciũ indultis, gratijs, & immunitatibus ipsis generatur, sed illa in suo vigore & pleno robore firmitatis perpetuo permanent. Sic habetur ex priuilegiis Canonicorum Regul. Later. in manuscrip. fol. 50. pag. 1.

§ 3.

Nulla persona Societatis priuilegium aliquod contra communia ipsius Societatis statuta postulare audeat, aut obtentum retinere. Concessit hoc Vrbanus iiij. Præmonstratensibus, vt in Manusciptis fol. 59. pag. 1. Si quę vero impetrabuntur huiusmodi à sede Aposto-

lica

lica, vel eius Legatis, sub quacunque forma, vel expreſsione verborum, irrita ſunt, & inania. Conceſsit Clem. vii. Abbati & Conuentui Ciſtercii Cabilon. diœceſis, habeturque in manu ſcriptis fol. 44. pag. 1. Et hoc idem latius habemus per litteras Leo. x. pro Eremitis Sãcti Auguſtini, iuxta quas ſi quæ priuilegia à Noſtris fuerint impetrata contra Regulam, aut Conſtitutiones, aut mores Societatis, nullius momenti, ac pro infectis habenda ſunt, etiamſi à Sede Apoſtolica ſint conceſſa, niſi eiſdem Leonis litteris de verbo ad verbum, conſentiente Societate, ſit derogatũ. Habetur in priuilegiis dicti Ordinis fol. 47. pag. 1.

§. 4.

Quoties dubium fuerit in intellectu priuilegiorum noſtræ Societatis; ſemper per Iuriſperitos, & alios Iudices, in fauorem Societatis fiat interpretatio. Conceſsit Alex. vi. Congregationi Benedictinorum Vallis Oleti: ſub datis Romæ kalendis Aprilis anno 1501. Pontificatus ſui anno octauo. & habetur in manuſcriptis fol. 39. pag. 2.

§. 5.

Poſſumus vti priuilegiis nobis conceſsis, etiamſi propter ſimplicitatem, aut iuris ignorantiam, eis non fuerimus vſi retroactis temporibus, dummodo eis nõ ſit per præſcriptionem, vel alias legitime derogatum. Conceſsit Nicolaus iiii. Carthuſienſibus, refertürque in

Com-

Compen. Min. Ver. priuilegia, §. vltimo. & habetur breuius in manuscriptis fol. 48. pag. 1.

§. 6.

Omnia priuilegia facta Præposito Generali, vel Societati, siue per se, siue per communicationē, siue sint facta in forma Breuis, siue per supplicationes expedita, in quibus placuit vt signatura sola sufficeret, eandem omnino vim & efficaciam habent, tam in iudicio, quam extra iudicium, ac haberent si plumbeo sigillo essent obsignata. Concessit Iul. ij. pro Eremitis sancti Augustini, in eorum priuilegijs. fol. 42. pag. 2. Ideq. constat ex alia Leonis concessione, facta pro eisdem Eremitis, vt in eisdem priuilegijs fol. 47. pag. 1.

§. 7.

Priuilegijs originalibus, aut transumptis authenticis ordinum Eremitarum Sancti Augustini, Carmelitarum, Minorum, Minimorum, ac Seruorū B. Mariæ, exhibitis in fauorē Ecclesiarū, Domorū, ac Collegiorū, seu personarū Societatis, eadem fides tam in iudicio, quā extra habenda est ac si pro, & in fauorem Societatis à sede Apostolica emanassent, & eidē immediate concessa forent. Concessum est Dominicanis, vt in eorum priuilegijs fol. 175. lit. B, & C. & in Suppl. Min. fol. 69.

§. 8.

Nullæ litteræ seu priuilegia Apostolica quibusuis personis, & quibusuis Collegijs, Capitulis,

tulis, Vniuersitatibus, seu Cōuentibus concessa contra tenorem, priuilegiorum quæ nobis concessa sunt, præiudicat Societati, eiusue Domibus, locis aut personis, nisi in eis cū expressione Ordinum, etiam Mendicantium, & illorum Religiosorū de Societate, & illius ac eius Domibus, ac nobis concessis priuilegijs, necnon quoad concedenda priuilegia, & litteras, de Præposito Generali Societatis, qui pro tempore erit, specialiter, & expresse, ac de verbo ad verbum mentio facta fuerit. Concessit Eugen. iiij. Dominicanis, vt in eorum priuilegijs. fol. 108. pag. 1. & seq. Per priuilegia vero Benedictinis per Eugen. iiij. ac Leonem concessa, de quibus in manuscriptis fol. 42. pag. 2. & seq. alia etiam debent concurrere, vt aliquod ex nostris priuilegijs derogatum censendum sit.

§. 9.

Si qua læsio facta sit per quosuis cuiusuis status, quocunq. modo vel forma vel in futurū fiet personis, iuribus, & rebus ac bonis Societatis, licet culpa Nostrorum, aut procuratorū Societatis, seu Domorum, aut Collegiorum, ipso iure non tenent, nec est opus restitutionem in integrū pro læsione huiusmodi impetrare. Concessit Io. xxiij. in fauorem Monachorum Congregationis Montis Oliueti, vt habetur in priuilegijs impressis fol. 18. pag. 2. voluitque idem Pontifex ibidem, vt ea Constitutio etiam ad præterita traheretur.

§. 10 Qui-

§. 10.

Quicunque alicui concessionum nostrarũ temere contraire ausi fuerint, excommunicationem incurrent, & vt tales sunt publicandi: quod si sint clerici, præter hoc priuantur dignitatibus, & beneficijs Ecclesiasticis, ita vt libere posſint impetrari. Conceſsit Leo x. Augustinianis, vt in eorum priuilegijs. fol. 46. pag. 2.

§. 11.

Omnia priuilegia Societatis, facultates, exemptiones, immunitates, gratiæ & indulta tam per suos prædecessores, quàm à se concessa, Motu proprio certaque scientia, ac de plenitudine Apostolicæ potestatis approbat atque confirmat. Greg. xiii. pag. 217. & 232.

Vide Ver. Communicatio gratiarũ, & Verb. Generalis. §. 8. Et qualiter personę Ecclesiasticæ, in dignitate constitutæ, teneantur nostra priuilegia publicare, &c. Vide iuxta ea quæ habentur Verb. Conseruator. §. 8. Et quod nõ derogetur per Bullam Cœnæ tempore Gregorii xiii. Vide Verb. Bulla Cænę. §. 2.

Proceſsiones.

Eximuntur & liberantur Nostri ab intereſsentia in supplicationibus, seu precibus, & proceſsionibus publicis, inhibenturque Ordi-

narii

natij quauis dignitate fulgentes, ne Nostros ad interessendũ dictis processionibus quouis modo cogere, seu super præmissis inquietare, seu inquietari facere audeant, vel permittant. Gre. xiij. pag. 153. & seq.

Procurator.

Procurator Generalis Societatis à Præposito Generali institutus, eo ipso omnium Prouinciarum, locorum, ac personarũ Societatis quascunque uis causas, etiam speciale mandatum requirentes, iuxta potestatem sibi à Generali Præposito traditam agere potest. Concessum est à Martino V. Dominicanis, vt in eorũ priuilegijs fol. 106. pag. 2. & à Bonif. viij. vt in priuilegijs Augustin. fol. 79. pag. 1. & præced.

Potestas ordinaria ea censebitur à Præposito Generali tradita, quam Procurator in officio suo præscriptam habuerit.

De indulgẽtijs quas Nostri Procuratores externi consequuntur, vel consequi possunt, Vide Verb. Indulgentiæ §. 36. & seq. & vide etiam quod habetur Ver. Interdictum §. 2.

Professi.

§. I.

Nostri qui senio confecti sunt, vel infirmitate gra-

An hodie post Concilium Tridentinum sit licitum differre professionem finito nouitiatu, vt ante Concilium licebat, Vide supra Verb. Concilium Tridentinum, Vide etiam quod habetur supra Ver. Apostatæ.§.10.

Prouinciales.

Mortuo Prouinciali in partibus longinquis ac remotissimis potest alius eius loco eligi dũ alius per Generalem Præpositũ mittitur. Paul. iij. pag. 43.

Non vtãtur Nostri hoc priuilegio, sed vbi opus erit, sequantur etiam extra Europam quod quarta Congregatio generalis præscripsit Can. 22.

Vide Verb. Indulgentiæ §. 10. & Verb. Notarius.

Quarta.

Vide Ver. Exemptio §. 5.

Religiosus.

Motu proprio certaq. scientia ac de Apo-

ſtolicæ plenitudine poteſtatis, declarando ſtatuit, ac decernit Gregorius xiij. non ſolum eos qui in Coadiutorũ formatorum ſiue ſpiritualium, ſiue temporalium Societatis gradus, & miniſteria admittũtur, ſed & alios omnes, qui in ea biennio probationis peracto tria Caſtitatis, Paupertatis, & Obedientiæ vota publica, licet ſimplicia emiſerint, emittẽtue in futurum, vere, & proprie religioſos fuiſſe, & eſſe, & vbique ſemper ab omnibus cenſeri, & nominari debere, non ſecus atque ipſos tum Societatis, tum quorumuis aliorum Regularium Ordinũ Profeſſos. pag. 217. adiuncta noua eiuſdem Pontificis confirmatione pag. 227. 232.

Vide Ver. Vota.

Reliquiæ.

Poſſunt Noſtri mittere Reliquias extra Vrbẽ pro conſecratione altarium. Cõceſſum eſt Minoribus, vt in Monum. fol. 70. conceſſ. 174. Cæterũ Viuæ vocis oraculo, conceſſit Pius V. vt quas reliquias ab amicis habere poſſemus, abſolute extra Vrbem fas eſſet mittere. Habetur in Vi, vo. or. pag. 46.

Nemo hac facultate vtatur ſine ſpeciali licentia Præpoſiti Generalis.

Reſer-

Reseruatio.

Vide Ver. Casus reseruati.

Restitutio.

Si ij, qui Societatem ingrediuntur diuersis personis, quæ sciri, & inueniri non possunt, aliqua bona restituere tenentur, possunt omnes Præpositi, ac Rectores in locis sibi commissis, bona ipsa in pios vsus conuertere, prout secũdum Deum uiderint expedire. Concessum est Franciscanis, vt in Monu. fol. 141. pag. 2. concess. 334. & simul in priuilegio Dominicanorum, de quo in eorum priuilegijs fol. 153. pag. 2. ac alio Canonicorum Regularium Lateran. de quo in manuscriptis fol. 50. hoc ipsum concessum est.

In rebus parui momenti, hoc est, vsque ad summam viginti ducatorum, sit facultas Superioribus localibus applicandi extra Societatem: Prouincialibus vero, extra Societatem sit libera facultas quamcunque summam applicandi; intra Societatem vero vsque ad ducentos ducatos tantum.

Vtrum in læsionibus necessaria sit restitutio

in integrum, Vide quæ habentur supra Verb. Priuilegia §.9.

Sacra.

§. 1.

Nostri, qui inseruiunt Ecclesijs Societatis in Sacristę officio, & si sacros ordines non habeant, si modo primam habeāt tonsuram, possunt tangere calices & corporalia. Concessit summus Pænitentiarius, habens tunc ad id potestatem vt in Vi. vo. or. pag. 12. & seq. Per priuilegia tamen Minorum omnes laici possunt tangere Ecclesiastica paramēta, calices, & corporalia debita cum reuerentia, ac eadem corporalia lauare cum expedient. Concessit Sixtus vt in suppl. fol. 97. Concess. 343. iuncta concessione Calixti iij. quæ habetur in Monum. fol. 65. pag. 2. concess. 9.

Hac facultate vti poterunt ij, quibus Superior commiserit.

§. 2.

Vestes & pannos profanos in paramenta, & alios Ecclesiasticos vsus, secura cōscientia conuerrere possumus. Concessit Sixtus iiij. Minoribus, vt in supplem. fol. 97. pag. 2. concess. 344.

Sacramenta.

Possunt Nostri Christi fidelibus Eucharistię, & alia sacramenta sine alicuius praeiudicio ministrare Dioecesanorum locorum, Rectorum Parochialium, & aliarũ Ecclesiarum, aut quorumuis aliorũ licentia minime requisita Paul. iij. pag. 21.

Facultas quidem administrandi Eucharistiam omnibus Sacerdotibus conceditur, iuxta id quod dictum est, Verb. Eucharistia, §. 2. De Paenitentiae autem Sacramento iam dictum est Verb. Absolutio, & Verb. Confessarius.

Vide Verb. Eucharistia §. 2. & 3. & Ver. Absolutio §. 1.

De Extrema vnctione quoad familiares, vide Ver. extrema vnctio, et verb. familiares: quae quoad reliquos poterit etiã, in necessitate tamen, & sine praeiudicio administrari: Baptismus autem in necessitate omnibus, quod ius commune habet: Matrimonium vero nulli; nisi in Prouincijs illis, in quibus necessitatis causa id à Generali Praeposito permissum fuerit.

Scholae.

§. 1.

Praeceptores Societatis tam qui litteras hu-

maniores, quam qui liberales artes ac Theologiam docent, etiam in locis vbi ſunt Vniuerſitates, lectiones ſuas publice legere in noſtris Collegijs poſſunt, dummodo per duas horas mane, & per vnam horam poſt meridiem cum lectionibus Vniuerſitatum non concurrant. Pius v. pag. 107. Quin vero ſatis erit per vnā horā de mane, & alteram de ſero nō concurrere cum Vniuerſitatum lectoribus, qui id poſtulauerint. Greg. xiij. pag. 189.

Prouinciales hac facultate vti poterunt; cum Vniuerſitatibus tamen prudenter agant.

§. 2.

Omnes Sholaſtici huiuſmodi lectiones audire poſſunt, & alias Scholaſticas exercitationes in noſtris Collegijs frequentare. Pius V. pag. 107. & ſeq.

§. 3.

Quicunque Scholaſtici in noſtris Collegijs philoſophię aut Theologię auditores fuerint, in quauis Vniuerſitate ad gradus admitti poſſunt; & curſuum, quos in prædictis Collegijs cōfecerint, ratio habeatur; ita vt ſi in examine ſufficientes inuenti fuerint, non minus, ſed pariformiter ac ſi in Vniuerſitatibus ipſis ſtuduiſſent, ad gradus quoſcunq. admitti poſsint, & debeant. pag. 108. idem pag. 168.

§. 4.

Diſtrictius inhibetur Rectoribus vniuerſitatum

tatum,& alijs quibuſcunque ſub excommunicationis infligenda pœna,ne Collegiorum noſtrorum Rectores,aut Scholares in præmiſsis per Pium V.conceſsis quouis quæſito colore moleſtare audeant.Ibidem.

Scholaſtici.

Vide quæ dicuntur præcedenti Ver. Scholæ. & Ver.Gradus.

Scrupuli.

§.1.

Præpoſitus Generalis ac Prouinciales, adhibito,ſi res magni momēti fuerint, aliquorum Patrum conſilio, in rebus dubijs & ſcrupulis conſcientias ſubditorum tangentibus, auctoritate Apoſtolica determinare poſſunt in foro conſcientiæ,ac eorum determinationi ſubditi ſecura conſcientia poſſint, ac debeant ſtare. Cōceſsit Leo x.Minoribus,vt in ſuppl.fol.59. pag.2.conceſſ.172.

Vt hoc auctoritate Apoſtolica poſsint facere, conceditur Prouincialibus; quod tamen raro facient; & cum fecerint, Generalem admoneant.

§.2.

§. 2.

Omnes Nostri qui sunt nimis scrupulosi, possunt in omnibus dubijs, suam conscientiam tangentibus, secura conscientia stare determinationi sui Præpositi, vel Rectoris. Concessit Leo x. vt habetur in suppl. fol. 93. pag. 1. concess. 287.

Sede vacante.

Licentia nobis concessa à Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & alijs Ecclesiarum Prælatis, audiendi confessiones subditorũ suorum, prædicandi, & aliqua vota in alia pietatis opera commutandi in suis ciuitatibus, & diœcesibus, ipsis mortuis, vti possumus, donec viduatis Ecclesijs prouisum fuerit de pastore. Concessum est Dominicanis, vt in eorum priuilegijs, fol. 55. pag. 2. & Franciscanis, vt in Monum. fol. 113. concess. 244.

Aduertatur quod etsi in hac gratia aliud videatur innui; tamen dicta facultas non expirat etiam donec per successorem reuocetur.

Senex.

Vide quæ habentur Ver. Infirmi §. 2. & Ver. Indulgentiæ §. 6.

Sepul-

Sepulturæ.

Inhibitum est omnibus religiosis,& alijs secularibus,ne aliquorum defunctorum corpora in nostris Cœmeterijs sepelire,aut in Ecclesijs nostris Missarum solennia, vel pro animabus eorũ, qui ad loca nostra tumulandi feruntur,ibidem exequias celebrare sine nostro assensu præsumant. Concessum est Minimis, vt in eorum Mari magno, de quo in eorumdem libello fol.38.pag.2.Possumus autem libere in Ecclesiis & Cœmeteriis nostris omnes, qui in eis se sepeliri deliberauerint, exceptis excommunicatis,interdictis,ac publice vsurarijs,salua tamen iustitia illarum Ecclesiarum, à quibus mortuorum corpora assumentur,sepelire. vt eisdem Minimis concessum est, & habetur dicto fol.pag.1.& seq.

Hæc facultas,quod attinet ad inhibendum,omnibus Superioribus communicatur: Quoad sepeliendum autem Præposito Generali reseruatur, iuxta institutum.

Vide Ver. Ecclesia §.3.& Ver.Familiares §.1.& Verb.Interdictum §.4.& 5.

Simo-

Simonia.

In vnionibus, annexionibus, incorporationibus, & reformationibus, seu receptionibus Monasteriorum, Prioratuum, vel aliorum Beneficiorum Ecclesiasticorum pro nostra Societate faciendis, possunt omnes Præpositi ac Rectores cum Prælatis, & personis quæ monasteria, seu beneficia huiusmodi obtinent, voluntque dimittere in commodum Societatis, vel alicuius Domus, seu Collegii eiusdem Societatis, inire conuentiones, & pacta, quæ illicita, & quando Apostolica confirmatione caterent, expresse prohibita censerentur. Concessit Leo x. Camaldul. vt in manuscriptis fol. 22. pag. 2. Et idem ferme concessit Alex. Benedictinis, vt eodem loco, fol. 41. pag. 2.

Hac facultate nullus vtatur: et si quid de præsenti occurrat, consulatur Generalis.

Societas Iesu.

§. 1.

Societas eiusque personæ mendicantes esse declarantur à Pio V. pag. 114. & seq. & omnes qui tria vota elapso nouitiatus biennio in Societate

cietate emittunt, esse vere religiosos, habetur in declaratione Gregorii xiii. de qua latius supra Verb. Religiosus.

§. 2.

Iuxta priuilegium Eugenii iiii. concessum Benedictinis, prohibitum est, ne quis cuiuscun que status sit, aut conditionis, audeat venientē de seculo, ad religionem in nostra Societate, impedire, vel alienare, vel molestare sub pœna excommunicationis, à qua non nisi in articulo mortis valeat absolui ab alio quam per Sedē Apostolicam. habetur in manuscrip. fol. 38. pag. 2. Item per priuilegium concessum Congregationi Sancti Saluatoris, de quo in d. loco fol. 66. pag. 2. qui supradictis, vel eos recipientibus occasione prædicta iniuriam, vel molestiam irrogare præsumpserint, si huius priuilegij notitiam habuerint, vel qui illud ignorauerint, postquam ad illius notitiam peruenerint, si a præmissis iniurijs, & violentijs non destiterint, excommunicationis sententiam ipso facto incurrunt, à qua præterquam in mortis articulo constituti, nisi à Sede Apostolica absolutionis beneficium nequeant obtinere.

Facultas hæc notificandi communicatur Superioribus. De facultate autem declarandi, vide Ver. Apostatæ.

Vide Verb. Commutatio §. 2. & 3. & Verb. Exemptio. & Ver. Communicatio gratiarum.

Item

Item & Ver. Alienatio §.2.& alibi sæpe in hoc Compendio sed præcipue in dictis locis.

Subsidia.

Vide Verb. Exemptio §.5.

Titulus.

Per gratiam concessam Prædicatoribus, omnes tituli à Sede Apostolica vel illius legatis bonorũ temporalium, ac vniones beneficiorũ Societatis vsq. ad diem 18. Ianuarij anno Domini 1570. concessi confirmantur, & de nouo conceduntur, defectus quicunque illi sint, supplentur, absolutio à fructibus male perceptis, & à censuris propterea incursis in vtroque foro conceditur, & in irregularitate dispensatur. Tenentur tamen Nostri adimplere pœnitẽtias quas Cõfessores, quos ipsi ad id elegerint, propter præmissa iniunxerint. Pius V. vt in priuilegijs impressis fol. 185.& seq.

De electione Confessarij seruetur regula et priuilegium Societatis, de quo Ver. Absolutio §. 11. & Ver. Gratiarũ vsus §.2. Quod attinet ad vniones, præcedens priuilegium reuocatum fuit per Gre-

Gregorium xiij. vt in eius Bulla sub data kalen. Martij anno 1572. quæ incipit In tanta.

Translatio ad alium ordinem.

Vide quæ habentur Ver. Apostatæ §. 10. & 11. & Ver. Professi §. 2.

Visitatores.

Possunt Visitatores nostræ Societatis in singulis Collegijs & Societatis locis absoluta visitatione concedere Nostris benedictionem & indulgentiam plenariam; & hoc in perpetuum viuæ vocis oraculo. Concessit Gregorius xiij. vt in Vi. vo. or. pag. 126. in fine.

Vniones.

Vnionibus monasteriorum, Ecclesiarũ, prioratuum, aut aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum factis Societati, vel faciendis per sedem Apostolicam, nullum præiudiciũ fit per quascunque reuocationes & annullationes vnionũ per Leonem x. eiusq. successores facta, nisi in

eis litteræ vnionum de verbo ad verbum inſererentur,& fieret indiuidua, & ſpecifica mentio de ipſis monaſterijs, & locis,& Societate, Conceſſit Leo x. Camaldulen. vt in manuſcriptis fol.23.pag. 1. & ſeq. Simileq. omnino priuilegium quoad reuocationes per ſe, aut ſucceſſores ſuos factas, Cõceſſit Iulius ij. Congregationi Sancti Saluatoris, vt in eiſdem manuſcriptis fol.69. pag. 1. & ſeq. Habetur & circa hoc priuilegium ab Eugenio iiij. Benedictinis conceſſum, vt in dicto loco fol.38.& latius fol. 41.pag.1.

Poteſt nihilominus Epiſcopus examinare vniones, an ſint ſurreptitię, iuxta diſpoſitionẽ Concilij Tridentini ſeſſ.7.c. 6. de Reform. & ſeſſ. 24.c.13.Verſ.In vnionibus.

Vide Ver.Simonia.

Vota.

Tria Paupertatis, Caſtitatis, & Obedientiæ vota, poſt biennium probationis in Societate emiſſa,& ſi ſimplicia, ex Apoſtolica inſtitutione & declaratione, vere ſubſtãtialia religionis vota eſſe,& in illis non niſi per Sedem Apoſtolicam diſpenſari poſſe, nulloque alio modo quam per legitimam à Societate dimiſſionem ea ceſſare, habetur pag.232.

De

De votorum commutatione, vide Ver. Commutatio; & de eorum dispensatione, vide quæ dicuntur Ver. Dispensatio §.10.

Vota Societatis, vide Ver. Religiosus §.1. Et quoad irritationē matrimonij, Vide Ver. Matrimonium. De pœnis apostatarum, Vide Ver. Apostatæ.

FINIS.

R. P. Euerardus piæ me. Compendium facultatū, & gratiarū Societatis nostræ ad prouincias transmitti mandauerat; cuius vsum voluit per triennium Nostros experiri. Cumq. varia ex varijs locis in Vrbem postea allata essent, & ab omnibus Compendium absolutum, atque perspicuum, vt maxime necessarium, efflagitaretur; R. P. N. Claudius Aquauiua eiusdem Societatis Generalis Præpositus, recognitum, & auctum tandem euulgari, atque communicari decreuit. Porro ipsorum priuilegiorum verba ita sunt ex suis locis desumpta, vt erant, stylo nihil immutato; quo & fidelius, ac syncerius referrentur, & melius, ac certius intelligi possent. Meminerint vero Prouinciales quod ad librum hunc communicandum attinet, regulam xxxviij. communium

ab omnibus esse diligentissime seruandam, atque adeo ipsis Superioribus magna in ea re prudentia, ac circunspectione agendum. Vsus vero cum ex præfatione libello præfixa, tũ ex communicatione ipsis facultatum paragraphis adiuncta, facile cuique patebit.

Datum Romæ xxv. Nouembris.
M. D. LXXXIIII.

Mandato eiusdem R.P.N. Claudij
Generalis Præpositi.

Iacobus Ximenez Secretarius.

LAVS DEO.

Animad-

Animaduerſio circa libros Priuilegiorum qui in hoc Compendio citantur.

NE quis ob varias impreſſiones librorum qui in hoc Compendio citantur, decipiatur; aduertendum eſt, eos citari ex impreſſionibus, quæ ſequuntur; Compendium Minimorum, ex impreſſione Neapolitana, anni 1573. Compendium Minorum, impreſſum Salmanticæ, anno 1532. Monumenta, impreſſa Salmanticæ, anno 1511. menſe Iunij. Supplementũ, impreſſum Barchinonæ, anno 1523. Priuilegia Auguſtin. ex impreſſione quæ caret anno, & loco. Priuilegia Dominicanorũ, ex impreſſione facta Romæ apud Antonium Bladum, non adiecto impreſſionis anno. Compendiolum Benedictinorum, ex impreſſione Salmanticenſi, anno 1569. Alia vero ſunt in Archiuio Societatis, nimirum, quæ citantur ex priuilegijs impreſſis, quæque ex manuſcriptis, & ea etiã quæ propria ſunt ipſius Societatis, tam in viuæ vocis oraculorum libro, quam in libro litterarum Apoſtolicarum, qui toti Societati communis, ac notus eſt. & propterea ſine vllo alio additamento huius vtriuſq. libri paginæ citantur.

Index titulorum.

Errata sic Corrige.

Pagina	Linea	
3	13	concedendę. lege. concedendæ.
28	16	abundat deferantur.
37	30	ordinis. lege, ordini.
34	29	habere. lege, habet.
106	11	promulgati. lege. promulgari.
236. lege. 136		
136	13	fholaftici. lege. fcholaftici.

FINIS.